

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

[tevilka 18

Ljubljana, petek 24. marca 1995

Cena 560 SIT

ISSN 1318-0576

Leto V

818.

Na podlagi točke I/2 do 6 in I/8 do 9 sklepa Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve o drugih osebnih prejemkih in povračilih poslancev Državnega zbora Republike Slovenije, št. 102-02/90-2 z dne 2. 2. 1993 (Uradni list RS, št. 8/93, 34/93, 35/94) in točke I/2 in II. sklepa o osebnih prejemkih in povračilih delavcev služb Državnega zbora Republike Slovenije predsednik Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve objavlja

Z N E S K E

drugih osebnih prejemkov in povračil poslancev Državnega zbora Republike Slovenije in delavcev služb Državnega zbora Republike Slovenije

Za mesec april 1995 znašajo:

- nagrade ob delovnih jubilejih:
 - za 10 let delovne dobe 31.925 SIT;
 - za 20 let delovne dobe 47.887 SIT;
 - za 30 let delovne dobe 63.849 SIT;
- regres za prehrano med delom 9.969 SIT;
- dnevnice za službeno potovanje v Republiki Sloveniji, ki traja:
 - 6 do 8 ur 1.735 SIT;
 - 8 do 12 ur 2.492 SIT;
 - nad 12 ur 4.984 SIT;
- povračilo stroškov prenočevanja:
 - na podlagi računa za prenočevanje v hotelih de luxe kategorije do 4.356 SIT;
 - brez računa 1.495 SIT;
- kilometrina (30 % cene bencina) 22 SIT;
- povračilo stroškov za prevoz na delo in z dela, če ni možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, za vsak kilometer (15 % cene bencina) 11 SIT;
- nadomestilo za ločeno življenje:
 - povračilo stroškov stanovanja 17.944 SIT;
 - povračilo stroškov prehrane 21.931 SIT;
- solidarnostna pomoč v primeru smrti poslanca oziroma delavca služb Državnega zbora ali ožjega družinskega člana, težje invalidnosti, daljše bolezni ter elementarne nesreče ali požara 63.849 SIT;
- učencem in študentom pripadajo za obvezno prakso mesečne nagrade:
 - učencem 6.552 SIT,
 - študentom 13.416 SIT.

Št. 102-02/90-2

Ljubljana, dne 20. marca 1995.

Predsednik
Komisije Državnega zbora
Republike Slovenije
za volitve, imenovanja
in administrativne zadeve
Tone Anderlič l. r.

819.

Na podlagi 102. člena ustave Republike Slovenije in drugega odstavka 22. člena zakona o vojaški dolžnosti (Uradni list RS, št. 18/91) ter na predlog Ministrstva za obrambo Republike Slovenije (št. 656-M, z dne 16. 3. 1995) izdajam

ODLOK

o predčasnem odpustu s služenja vojaškega roka

1. člen

Vojake, ki so služenje vojaškega roka v Teritorialni obrambi Republike Slovenije pričeli 3. in 4. oktobra 1994, se s služenja vojaškega roka odpusti 23 dni pred potekom polnega vojaškega roka.

Vojake iz prvega odstavka odpustijo pristojni štabi in poveljstva Slovenske vojske.

2. člen

Ta odlok začne veljati takoj. Odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 830-01/95-4

Ljubljana, dne 20. marca 1995.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

820.

Na podlagi 102. člena ustave Republike Slovenije in drugega odstavka 22. člena v zvezi z drugim odstavkom 5. člena in prvim odstavkom 23. člena zakona o vojaški dolžnosti (Uradni list RS, št. 18/91) ter na predlog Ministrstva za obrambo (št. 699-M, z dne 15. 3. 1995) izdajam

ODLOK

o predčasnem odpustu s služenja vojaškega roka

1. člen

Vojaške obveznike, ki so usposabljanje v določenih enotah organov za notranje zadeve pričeli 4. oktobra 1994, se s služenja vojaškega roka odpusti 30 dni pred iztekom polnega vojaškega roka.

Vojaške obveznike iz prvega odstavka odpustijo pristojni organi Ministrstva za notranje zadeve Republike Slovenije.

2. člen

Ta odlok začne veljati takoj. Odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 830-01/95-3

Ljubljana, dne 20. marca 1995.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

821.

Na podlagi 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) in 93. člena zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 67/93) je Vlada Republike Slovenije na 133. seji dne 16. marca 1995 sprejela

S K L E P**o sofinanciranju podiplomskega študija****1. Pogoji za sofinanciranje podiplomskih študijskih programov iz proračuna Republike Slovenije**

Iz proračuna Republike Slovenije se sofinancirajo študijski programi, sprejeti po določilih zakona o visokem šolstvu in statuta visokošolskega zavoda, ki se izvajajo kot javna služba, in sicer:

– študijski programi za pridobitev specializacije, ki letno obsegajo največ 300 oziroma v celoti največ 450 ur predavanj oziroma seminarjev, pri čemer skupno število predmetov ne presega 6 predmetov;

– študijski programi za pridobitev magisterija, ki letno obsegajo največ 300 oziroma v celotnem študiju največ 450 ur predavanj oziroma seminarjev, pri čemer skupno število predmetov ne presega 6 predmetov, zadnji semester pa je namenjen pripravi magistrske naloge;

– študijski programi oziroma skladno s statutom visokošolskega zavoda potrjeni individualni študijski projekti za pridobitev doktorata znanosti, ki niso daljši od štirih let.

Študijski programi se izvajajo kot individualni študijski projekti, če je v študijski program vpisano manj kot 5 podiplomskih študentov.

2. Šolnina

Za vključitev v podiplomske študijske programe se plačuje šolnina, določena na podlagi pravilnika o šolninah in drugih prispevkih v visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 40/94, člen 7).

Za izvedbo podiplomskih študijskih programov, ki so bili sprejeti skladno s predpisi in se izvajajo kot javna služba, se s sredstvi iz proračuna Republike Slovenije šolnina zmanjša

- za sredstva osnovnega sofinanciranja,
- za sredstva dodatnega financiranja.

3. Osnovno sofinanciranje podiplomskih študijskih programov

Osnovno sofinanciranje podiplomskih študijskih programov zagotavljata Ministrstvo za šolstvo in šport in Ministrstvo za znanost in tehnologijo.

Iz posebne postavke Ministrstva za šolstvo in šport za podiplomski študij se iz proračuna Republike Slovenije sofinancirajo podiplomski študijski programi, ki se izvajajo kot javna služba na visokošolskih zavodih in jih kot prioritete predlagajo univerzi oziroma samostojni visokošolski zavodi.

Iz posebne postavke Ministrstva za znanost in tehnologijo se iz proračuna Republike Slovenije sofinancirajo podiplomski študijski programi, ki ustrezajo naslednjim pogojem:

– izvajajo se kot javna služba na visokošolskih zavodih v sodelovanju z raziskovalnimi organizacijami,

– kot prioritete jih določijo univerzi in samostojni visokošolski zavodi v sodelovanju z raziskovalnimi organizacijami,

– Svet za znanost in tehnologijo Republike Slovenije oblikuje mnenje o prioritetah z vidika kadrovskih ciljev opredeljenih v Nacionalnem raziskovalnem programu.

Osnovno sofinanciranje podiplomskih študijskih programov obsega do 15 % šolnine, določene na podlagi pravilnika o šolninah in drugih prispevkih v visokem šolstvu. Ta sredstva so namenjena za kritje dodatnih materialnih stroškov za opremo in prostor, ena tretjina pa je lahko namenjena tudi za delo visokošolskih učiteljev oziroma mentorjev.

4. Dodatno sofinanciranje podiplomskih študijskih programov

4.1. Ministrstvo za znanost in tehnologijo ter Ministrstvo za šolstvo in šport oziroma druga resorna ministrstva na podlagi svojih letnih razpisov dodatno sofinancirajo izvajanje posameznih podiplomskih študijskih programov. Resorna ministrstva lahko dodatno sofinancirajo tudi podiplomske študijske programe, ki ne prejemajo osnovnega sofinanciranja oziroma niso del javne službe v visokem šolstvu.

Ministrstvo za znanost in tehnologijo dodatno sofinancira izvedbo podiplomskih študijskih programov, ki so uvrščeni med nacionalno pomembna raziskovalna in razvojna področja.

Ministrstvo za šolstvo in šport dodatno sofinancira izvedbo podiplomskih študijskih programov, v katere se vključujejo učitelji in drugi strokovni delavci v vzgoji in izobraževanju ter stažisti asistenti na visokošolskih zavodih.

Druga resorna ministrstva dodatno sofinancirajo izvedbo posameznih študijskih programov v skladu s posebnimi razvojnimi potrebami na področjih, za katera so odgovorna.

Ministrstva se lahko dogovorijo o skupnem dodatnem sofinanciranju posameznih študijskih programov.

4.2. Dodatno sofinanciranje se lahko pogodbeno izvede:

- kot neposredno plačilo izvajalcu, ki zagotovi ustrezno znižanje ali oprostitev šolnine,
- v okviru pogodbe o namestitvi mladega raziskovalca oziroma asistenta stažista,
- kot štipendija ali druga oblika denarne pomoči podiplomskemu študentu.

4.3. Letni razpis za sofinanciranje podiplomskih študijskih programov pripravi resorno ministrstvo praviloma do 15. aprila in vsebuje:

– navedbo podiplomskega študijskega programa, programskega področja oziroma prednostnih programskih področij sofinanciranja,

– dodatne razpisne kriterije kot npr.: sodelovanje gostujočih profesorjev iz tujine oziroma raziskovalnih organizacij pri izvedbi programa, interdisciplinarna zasnovanost programa oziroma sodelovanje več visokošolskih zavodov in/ali raziskovalnih organizacij, spodbujanje doktorskega študija brez predhodnega magisterija, opredelitev nadstandarda glede na normative iz tega sklepa ipd.,

– zahtevo po predložitvi dokazil o izpolnjevanju pogojev, ki jih določa zakon o visokem šolstvu, ta sklep in letni razpis, še zlasti pa predložitev veljavnega študijskega programa, soglasij in sklepa o sprejemu študijskega programa ter mnenje Sveta za visoko šolstvo Republike Slovenije.

Postopek izbire ter obseg sofinanciranja določi resorno ministrstvo v okviru svojih pristojnosti. Ministrstvo za znanost in tehnologijo v postopku razpisa in izbire pridobi mnenje Sveta za znanost in tehnologijo Republike Slovenije.

Razpis štipendij za podiplomski študij, postopek izbire kandidatov ter pogoje in način štipendiranja in drugih oblik denarnih pomoči določi resorno ministrstvo v okviru svojih pristojnosti.

4.4. Visokošolski zavodi in raziskovalne organizacije, ki izpolnjujejo pogoje iz 3. in 4. točke tega sklepa, z letnimi programi, sporazumno z Ministrstvom za znanost in tehnologijo, določijo število plačanih mest za mlade raziskovalce za čas usposabljanja po strokovnih področjih in vrstah podiplomskega usposabljanja ter na podlagi javnega razpisa izberejo kandidate, ki jih zaposlijo na teh delovnih mestih.

4.5. Javni raziskovalni zavodi, ki sodelujejo pri izvajanju podiplomskih študijskih programov, prek javnega razpisa izmed vpisanih podiplomskih študentov izberejo kandidate, ki se v okviru programov usposabljaajo v teh zavodih.

4.6. O dodatnem sofinanciranju izvedbe podiplomskih študijskih programov sklene resorno ministrstvo z izvajalcem pogodbo, ki vsebuje zlasti:

- navedbo izvajalca oziroma izvajalcev programa,
- navedbo podiplomskega študijskega programa, trajanja in organizacije študija ter število vključenih podiplomskih študentov,
- višino sredstev sofinanciranja,
- obveznosti izvajalca, med drugim obveznost, da predloži poročilo o izvedbi programa.

Pogodba lahko vsebuje tudi druge elemente, ki so skladni z zakonom in tem sklepom.

Ta določila se smiselno uporabijo tudi v pogodbi o štipendiranju ter v pogodbi o namestitvi mladega raziskovalca oziroma asistenta stažista.

4.7. Dodatno sofinanciranje iz proračuna Republike Slovenije lahko obsega tudi nadstandardni del izvedbe podiplomskih študijskih programov, če za to obstajajo strokovna priporočila Sveta za visoko šolstvo Republike Slovenije, Sveta za znanost in tehnologijo Republike Slovenije ali drugih podobnih strokovnih teles.

5. Sofinanciranje priprave podiplomskih študijskih programov

Ministrstva lahko skladno s sprejetimi nacionalnimi programi oziroma strategijami sofinancirajo tudi priprave novih podiplomskih študijskih programov, pri čemer se smiselno uporabljajo določila 4. točke tega sklepa.

6. Veljavnost sklepa

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se do sprejema nacionalnega programa.

Št. 402-04/94-31/2-8
Ljubljana, dne 16. marca 1995.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

822.

Na podlagi petnajste alineje 55. člena zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 82/94) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

O D R E D B O

o določitvi mejnih prehodov, preko katerih se lahko rastline uvažajo, izvažajo oziroma prevažajo v tranzitu

1. člen

Pri trgovanju čez državno mejo se smejo pošiljke rastlin izvažati, uvažati in prevažati (v tranzitu) samo čez naslednje mejne prehode:

1. z železniškimi prevoznimi sredstvi: Dobova, Ilirska Bistrica, Jesenice, Koper, Ljubljana, Maribor, Nova Gorica, Petišovci, Pragersko, Prevalje, Rakitovec, Sežana, Središče ob Dravi;

2. s cestnimi prevoznimi sredstvi: Babno polje, Dolga vas, Dragonja, Fernetiči, Gruškovje, Holmec, Jelšane, Karavanški predor, Ljubljana, Metlika, Obrežje, Središče ob Dravi, Šentilj, Škofije, Vič, Vrtojba;

3. s pomorskimi prevoznimi sredstvi: Koper;

4. z zračnimi prevoznimi sredstvi: Letališče Brnik, Letališče Maribor, Letališče Sečovelje;

5. po pošti: Ljubljana, Maribor.

2. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o določitvi mejnih prehodov za izvoz, uvoz in tranzit rastlinskih pošiljk (Uradni list RS, št. 39/93).

3. člen

Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 126-600-002/95

Ljubljana, dne 17. marca 1995

Minister za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
dr. Jože Osterc l. r.

823.

Na podlagi prvega odstavka 20. člena zakona o statističnih raziskovanjih, pomembnih za republiko (Uradni list SRS, št. 11/88) objavlja Zavod Republike Slovenije za statistiko

P O R O Č I L O

o gibanju plač za januar 1995

Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo v Republiki Sloveniji za januar 1995 znaša 107.061 SIT, to pomeni 0,2-odstoten padec v primerjavi z decembrom 1994.

Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo v gospodarstvu Republike Slovenije za januar 1995 znaša 100.863 SIT in je za 0,5 % višja kot v decembru 1994.

Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo v gospodarstvu Republike Slovenije za obdobje november 1994–januar 1995 znaša 99.687 SIT.

Povprečna mesečna neto plača na zaposleno osebo v gospodarstvu Republike Slovenije za obdobje november 1994–januar 1995 znaša 63.849 SIT.

Indeks povprečne bruto plače na zaposleno osebo v Republiki Sloveniji za januar 1995 na povprečno bruto plačo na zaposleno osebo v Republiki Sloveniji za obdobje februar 1994–januar 1995 znaša 110,9.

Št. 052-35-13/95

Ljubljana, dne 17. marca 1995.

Zavod Republike Slovenije
za statistiko
Tomaž Banovec l. r.
Direktor

824.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na predlog gospodarske družbe Kroj d.d., Ljubljana, ki jo zastopa Ksenija Ocvirk, odvetnica v Ljubljani, in na pobudi Ivana Podboja iz Ljubljane, ki ga zastopa Bojana Ozimek, odvetnica v Ljubljani, ter Petra Tomana, ki ga zastopa Ksenija Ocvirk, odvetnica v Ljubljani, na seji dne 19. 1. 1995

u g o t o v i l o :

Drugi odstavek 15. člena v zvezi z 11. členom zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92) in 4. člen zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 31/93) nista v neskladju z ustavo.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnika Ivan Podboj in Peter Toman navajata, da sta kot denacionalizacijska upravičenca pri pristojnih organih vložila zahtevka za vrnitev njunima pravnima prednikoma nacionaliziranega premoženja. Zahtevala sta, da se premoženje vrne v naravi. Zakon o lastninskem preoblikovanju podjetij (v nadaljevanju: ZLPP), ki je stopil v veljavo 5.12. 1992, je v 10. in 11. členu določil, da morajo upravičenci za zavarovanje zahtevkov za vrnitev nacionaliziranega premoženja v naravi pri pristojnem prvostopenjskem organu, ki vodi postopek denacionalizacije, do 5. 3. 1993 vložiti predlog za izdajo začasne odredbe. V skladu s 15. členom citiranega zakona pa lahko podjetje kot denacionalizacijski zavezanec v primeru, ko predlog za izdajo začasne odredbe v roku ni bil vložen, vključni stvari oziroma lastninski delež, ki se zahteva v postopku denacionalizacije, v postopek lastninitvenja, upravičencu pa gre v tem primeru le pravica do odškodnine v obliki obveznic Slovenskega odškodninskega sklada ali delnic v lasti Republike Slovenije. Rok za vložitev predloga za izdajo začasne odredbe je novela zakona, ki je stopila v veljavo 12. 6. 1993, podaljšala do 7. 6. 1993. Pobudnik Podboj Ivan navaja, da je rok za vložitev predloga za izdajo začasne odredbe zamudil, ker zanj ni vedel, drugi pobudnik Toman Peter pa, da ni uspel pravočasno pridobiti potrebne dokumentacije. Pobudnika menita, da drugi odstavek 15. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij ni v skladu z ratificiranimi mednarodnimi pogodbami in splošnimi načeli mednarodnega prava, ker bistveno zožuje in omejuje

pravice denacionalizacijskih upravičencev do vračanja odzvetega premoženja v naravi. Rok za vložitev predloga za izdajo začasne odredbe naj bi bil prekratek, pod zakonski predpisi za izvedbo lastninskega preoblikovanja naj ne bi bili pravočasno sprejeti in zato po navedbah pobudnikov kratek rok ni utemeljen.

Pobudnika še navajata, da je načelo ZDen, da se v postopkih denacionalizacije odvzeto premoženje vrača v naravi in šele podrejeno, v posameznih primerih, naštetih v zakonu, v drugih oblikah. Denacionalizacijski upravičenci, katerih premoženje je v sredstvih družbenopolitičnih skupnosti ali pravnih oseb, ki se ne lastninitvo, so po mnenju pobudnikov v prednostnem položaju nasproti onim, katerih poddržavljena sredstva so v sredstvih subjektov, ki se lastninsko preoblikujejo. Tudi s tega gledišča naj bi zakon različno obravnaval upravičence, kar je po mnenju pobudnikov v nasprotju s 14. členom ustave. Vračilo poddržavljenega premoženja v obliki odškodnine vrednostno predstavlja le 20 do 30 % vrednosti premoženja v naravi, zato naj bi se z izpodbijanimi določbami kršilo tudi načelo pravičnosti. Pobudnika naj bi zaradi zamude roka za vložitev začasne odredbe izgubila pravico do vrnitve premoženja v naravi, kljub temu, da sta v vlogi za denacionalizacijo to izrecno zahtevala. Nadalje zatrjujeta, da ZDen v 88. členu prepoveduje razpolaganje in s tem tudi lastninsko preoblikovanje podjetij, da zavezanca nista nasprotovala zahtevama pobudnikov in da se zavezanca zaradi nepravočasnega sprejema zakonodaje nista lastninsko preoblikovala. Po prepričanju pobudnikov je vlaganje zahtevkov za izdajo začasne odredbe po 10. členu ZLPP nepotrebno in je glede na 88. člen ZDen povsem odveč ter s to določbo v nasprotju.

Nadalje pobudnika izpodbijata 4. člen zakona o spremembah in dopolnitvah ZLPP, s katerim je zakonodajalec podaljšal rok za vložitev predloga za izdajo začasne odredbe do 7. 6. 1993. Pobudnika navajata, da je bilo podaljšanje roka povsem neučinkovito, saj je bila novela, ki ga je podaljšala, objavljena šele 11. 6. 1993 in je stopila v veljavo 12. 6. 1993. Sprememba torej učinkuje za nazaj in je v nasprotju s 155. členom ustave. Tak način podaljšanja je torej omogočil uveljavljanje pravic le poslancem, delovnim skupinam v parlamentu in njihovim osebnim znancem in krši pravico do enakega varstva pravic tistih, ki z določilom pred objavo zakonskih določb niso bili seznanjeni, kar pa je v nasprotju s 14. členom ustave. Pobudnika opozarjata, da je bil z novelo zakona o denacionalizaciji, objavljeno v Uradnem listu RS, št. 31/93, podaljšan rok za vložitev zahteve za denacionalizacijo do 7. 12. 1993, določbe izpodbijanega zakona glede začasne odredbe pa spremembi roka za vložitev zahtevka niso sledile. Upravičenci, ki bi v podaljšanem roku vlagali zahtevke, zato sploh ne bi imeli možnosti za fizično vrnitev nacionaliziranega premoženja.

Z izpodbijanim 4. členom zakona o spremembah in dopolnitvah ZLPP naj bi bilo kršeno določilo 14. člena in 155. člena ustave, na podlagi katerega zakoni, drugi predpisi in splošni akti ne morejo imeti učinka za nazaj. Zakonski rok za vložitev zahtevka za izdajo začasne odredbe mora biti za vse upravičence enak, zakon pa ima z izpodbijano določbo učinke za nazaj in to le za privilegirane denacionalizacijske upravičence in za tiste, ki so predloge vložili z zamudo, po 5. 3. 1993, pristojni organi pa o njih niso odločili do 7. 6. 1993, medtem ko pa za druge določilo nima učinka in jih postavlja v neenakopraven položaj.

Določba 68. člena ZDen je z novelo zakona ostala nespremenjena in je na podlagi te mogoče predlagati izdajo sklepa za zavarovanje, s katerim se zavezanec za vračilo prepove razpolaganje s stvarmi, ki so predmet zahtevka, ali pa kapitalsko preoblikovanje. Po mnenju pobudnikov je ne-

sprejemljivo, da imata vsebinsko povsem identični odredbi različen pravni status. Določilo 68. člena bi torej bilo potrebno odpraviti, to pa šele od 11. 6. 1993 dalje, do sprejema sprememb zakona pa bi se na podlagi določbe 68. člena moral doseči enak učinek, torej preprečitev lastninskega preoblikovanja podjetja.

Pobudnika še navajata, da ni jasno, kaj je bila osnova za določitev novega roka v spremenjenem 11. členu ZLPP, kajti ZLPP v drugem odstavku 52. člena določa, da začnejo v primerih, ko v roku šestih mesecev od uveljavitve ZLPP ne bi bili sprejeti zakon o gospodarskih družbah (v nadaljevanju: ZGD) in drugi predpisi, za izdajo katerih je pristojna Vlada, teči roki z dnem, ko stopijo v veljavo ti predpisi (4., 19., 21. in 36. člen ZLPP). Za podaljšanje roka torej ni bilo razloga, še zlasti, ker so se lahko na podlagi 68. člena ZDen vlagali predlogi za zavarovanje denacionalizacijskih zahtevkov do 7. 12. 1993. Pobudnika menita, da izpodbijana določba 4. člena zakona o spremembah in dopolnitvah ZLPP ni v skladu z ustavo niti s splošnimi načeli mednarodnega prava.

Predlagatelj Kroj d.d. izpodbija določbo 4. člena zakona o spremembah in dopolnitvah ZLPP. V utemeljitvi zahtevka navaja, da je bila veljavnost roka za vložitevčasne odredbe podaljšana do 7. 6. 1993, preden je bila sprememba roka sprejeta. Določba 4. člena naj bi torej veljala za nazaj, s tem da ni veljala niti na dan sprejetja spremembe, kaj šele na dan njene objave. Po predlagateljevem prepričanju je sprememba roka za vložitev predloga za izdajočasne odredbe v neskladju s 155. členom ustave, saj za retroaktivni učinek niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 155. člena ustave. Javna korist za tako učinkovanje zakona ni izkazana, izpodbijana določba pa posega v pridobljene pravice denacionalizacijskih zavezancev, zoper katere do 5. 3. 1993 predlog za izdajočasne odredbe ni bil vložen. Po poteku tega roka so zavezanci pridobili pravice iz 41. člena ZDen, za tem pa naj bi te pravice izgubili, ker je bil rok za retroaktivno veljavnostjo zakonske spremembe za vložitev predloga za izdajočasne odredbe podaljšan. Rok za pravočasno vložitev predloga za izdajočasne odredbe na podlagi prvega odstavka 11. člena ZLPP je zamudila peščica upravičencev, zato javna korist za retroaktivno podaljšanje roka ni izkazana.

Predlagatelj navaja, da je denacionalizacijski upravičenec vložil predlog za izdajočasne odredbe za zavarovanje premoženja, s katerim predlagatelj upravlja, dne 11. 3. 1993. Meni, da je s potekom roka 5. 3. 1993 pridobil pravico, da vključi v lastninsko preoblikovanje premoženje, ki ni bilo zavarovano z časno odredbo v skladu z ZLPP. Z uveljavitvijo 4. člena zakona o spremembah in dopolnitvah ZLPP se zato krši načelo enakosti pred zakonom.

2. Državni zbor v zvezi z navedbami pobudnikov in predlagatelja meni, da je ZDen v 41. členu določil, da se v primeru, če predpis, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij, zahteva v zvezi z uveljavljanjem pravic iz ZDen predhodno priglasitev upravičenja do denacionalizacije v postopku privatizacije podjetja, določbe 34. do 39. člena ZDen uporabljajo samo za podjetja, glede katerih je bila taka priglasitev veljavno opravljena, in v obsegu, v katerem je bila opravljena. Ta določba izrecno napotuje na ZLPP kot poseben zakon, ki naj uredi navedene zadeve, če je zavezanec za vračilo podjetje, ki se lastninsko preoblikuje. S to določbo ZDen izrecno napotuje denacionalizacijske upravičence pri uveljavljanju zahtevkov do podjetij na pravočasno in veljavno priglasitev upravičenj v postopkih privatizacije le-teh. Meni, da je ZLPP glede lastninskega preoblikovanja podjetij specialen zakon glede na ZDen, zato ni mogoče trditi, da je določba ZLPP, ki ureja vložitev predloga za izdajočasne odredbe, glede na že sprejeto določbo 88. člena ZDen odveč. Določba 88. člena ZDen je po navedbah Državnega zbora

splošna določba in se nanaša na vsakršno razpolaganje s kakršnimkoli premoženjem, ki se vrača. Pravne posledicečasne odredbe, izdane po ZLPP, naj bi zato bile omejene le na zavarovanje zahtevkov za vračanje premoženja v procesih lastninskega preoblikovanja in zato specialne narave.

Načelo enakosti po navedbah Državnega zbora zavezuje zakonodajalca, da enake situacije obravnava enako, zato naj bi bila zakonska rešitev, vsebovana v drugem odstavku 15. člena ZLPP, enaka za vse naslovljence. Določb ZLPP o časni odredbi naj ne bi bilo dopustno enačiti z določbo 68. člena ZDen, prav tako pa naj ne bi bile identične z časnimi odredbami o zavarovanju po 292. členu zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list SFRJ, št. 46/86 – prečiščeno besedilo – v nadaljevanju: ZUP). Po stališču Državnega zbora gre za različne pravne situacije, ki jih je zakonodajalec različno uredil.

V zvezi z navedbami pobudnikov, da nista mogla uveljavljati svojih zahtevkov v podaljšanem roku, Državni zbor pobudnikoma pritrjuje in meni, da je podaljšanje roka pravno nesprejemljivo. Navaja, da je do tega prišlo zaradi ponovnega odločanja o sprejemu zakona o spremembah in dopolnitvah ZLPP, kar je povzročil odločilni veto Državnega sveta. Podaljšanje roka je zato ostalo brez učinkov in na podlagi podaljšanja roka organi, pristojni za vodenje denacionalizacijskih postopkov, niso mogli odločiti; podaljšani rok po mnenju Državnega zbora ne more biti podlaga za vlaganje predlogov za izdajočasne odredbe. Podaljšani rok je zato glede uveljavljanja pravic nesprejemljiv in nasprotuje načelom pravne države.

V zvezi z navedbami predlagatelja Kroj d.d. Državni zbor meni, da zavezanci tudi po izteku roka za vložitev niso pridobili nikakršnih pravic, le oblika njihove obveznosti na podlagi 15. člena naj bi se pretvorila v odškodnino. S podaljšanjem roka za vložitev predloga za izdajočasne odredbe je po navedbah Državnega zbora zakonodajalec podaljšal rok do izteka prvotnega roka za vložitev denacionalizacijskega zahtevka v skladu s 64. členom ZDen (Uradni list RS, št. 27/91). V tej zvezi Državni zbor meni, da s podaljšanjem roka ni kršeno načelo enakosti in prepovedi retroaktivnosti.

B)

1. Denacionalizacija ni zasnovana na dispozitivnih normah, ampak na normah prisilnega značaja (jus cogens). Denacionalizacijski upravičenci pridobijo pravice na podlagi odločb državnih organov. Pravice iz naslova denacionalizacije lahko upravičenci v skladu z drugim odstavkom 6. člena ZDen uveljavljajo v upravnem postopku, če ZDen ne določa drugače in če posamezne določbe ZUP niso v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije – ustavni zakon za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije – Uradni list RS, št. 1/91-I in ustavni zakon za izvedbo ustave – Uradni list RS, št. 33/91).

292. člen ZUP ureja izdajočasnega sklepa o zavarovanju zahtevkov v upravnem postopku. V skladu s to določbo sme organ, ki je pristojen za odločanje o strankini pravici oziroma obveznosti, v primerih, ko je pravica oziroma obveznost podana ali vsaj verjetno izkazana in je nevarno, da bi zavezana stranka s premoženjem razpolagala ali kako drugače onemogočala oziroma znatno otežila izpolnitev obveznosti, še preden izda odločbo, izdati začasen sklep o zavarovanju izpolnitve. Izdajačasnega sklepa o zavarovanju se lahko opravi po uradni dolžnosti ali na predlog upravičenca v postopku.

88. člen ZDen določa, da z dnem njegove uveljavitve ni dopustno nobeno razpolaganje z nepremičninami oziroma s premoženjem, glede katerega obstoji po določbah ZDen dolž-

nost vrnitve. Pravni posli in enostranske izjave volje, ki bi bili v nasprotju s to prepovedjo, so nični.

V 68. členu ZDen določa, da lahko organ prve stopnje, ki vodi postopek denacionalizacije, zaradi zavarovanja zahtevkov denacionalizacijskih upravičencev ali iz drugih tehtnih razlogov izda sklep, s katerim odredi, da se začasno prepove razpolaganje z nepremičninami ali delno ali popolno kapitalsko preoblikovanje podjetij in drugih gospodarskih subjektov, in če je pravna in dejanska podlaga zahtevka za vrnitev nepremičnine verjetno izkazana, lahko organ odredi tudi prenos nepremičnin v začasno uporabo upravičencu.

V 41. členu je ZDen določil, da lahko predpis, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij, v zvezi z uveljavljanjem pravic iz naslova denacionalizacije zahteva predhodno priglasitev upravičenj do denacionalizacije v postopku privatizacije podjetja in se določbe 34. do 39. člena ZDen v tem primeru uporabljajo samo za podjetja, glede katerih je bila taka priglasitev veljavno opravljena ter v obsegu priglasitve.

V skladu s 54. členom ZDen o denacionalizacijskih zahtevkih na prvi stopnji odločajo upravni organi, o zahtevkih za denacionalizacijo iz 5. člena ZDen (premoženje, ki je prešlo v družbeno last na podlagi pravnega posla, sklenjenega zaradi grožnje, sile ali zvižaje državnega organa ali predstavnika oblasti) pa v skladu s 56. členom ZDen odloča sodišče v nepravdnem postopku.

2. V 88. členu je ZDen predpisal, da so pravni posli in enostranske izjave volje, s katerimi bi zavezanci razpolagali z nepremičninami, za katere obstoji dolžnost vrnitve denacionalizacijskim upravičencem, nični. Namen te zakonske določbe je, da se s predpisom prisilnega značaja zavarujejo pravice in pravni interesi denacionalizacijskih upravičencev. Varstvo denacionalizacijskih upravičencev s prepovedjo po 88. členu ZDen je za ohranitev premoženja, glede katerega obstoji dolžnost vrnitve, pomembna določba, ki pa jo je zakonodajalec zaradi praktične možnosti uveljavljanja še dopolnil.

V primerih, ko je denacionalizacijski zahtevek verjetno izkazan in obstoji nevarnost, da bi denacionalizacijski zavezanec kršil določbo 88. člena ZDen, s tem ko bi razpolagal s premoženjem, ki je predmet denacionalizacije, ali kako drugače onemogočal ali znatno otežil vrnitev nepremičnin, je zakonodajalec predvidel dodatno varovanje interesov upravičencev in je v 68. členu določil možnost za zavarovanje zahtevkov upravičencev. ZDen v drugem odstavku 6. člena napotuje na uporabo ZUP, s posebno določbo 68. člena pa zavarovanje, predvideno z ZUP, dopolnjuje in prilagaja potrebam v postopkih denacionalizacije. Člen 68 ZDen torej predvideva poleg razlogov in možnosti za izdajo začasnih odredb po 292. členu ZUP še dodatne možnosti in dopušča, da prvostopni organ zavaruje zahtevke upravičencev tudi v primerih, ko ugotovi druge tehtne razloge, in ne le pod pogoji, določenimi po ZUP. Določba 68. člena ZDen je torej širša od 292. člena ZUP. Sklep organa prve stopnje lahko vsebuje kakršnekoli odredbe, s katerimi se bo dosegel namen zavarovanja koristi in pravnih interesov upravičencev in se lahko nanaša na vse vrste premoženja, ki je predmet denacionalizacije. Določba 68. člena ZDen omogoča tudi prenos nepremičnin v začasno uporabo upravičencu, če je za prenos verjetno izkazana dejanska in pravna podlaga, čeprav za tak prenos zadošča že splošna določba ZUP (217. člen).

ZDen je torej izčrpno uredil zavarovanje pravic in pravnih interesov denacionalizacijskih upravičencev in z opisanimi mehanizmi preprečil razpolaganja in vsa druga ravnanja zavezancev za vrnitev, s katerimi bi se lahko onemogočila

vrnitev premoženja, ki se vrača, premoženje obremenilo ali zmanjšala njegova vrednost.

3. ZDen je zasnovan na načelu pravičnosti kot izrazu pravne države, zato poleg varovanja pravic in pravnih interesov denacionalizacijskih upravičencev varuje tudi določene pravne koristi in interese upravljalcev družbene lastnine kot denacionalizacijskih zavezancev ter s tem posredno tudi interese upravičencev do lastninjenja.

Denacionalizacija in lastninjenje družbenega kapitala sta temelj preoblikovanja pravnega in političnega sistema v Sloveniji. Oba procesa potekata vzporedno in bi se lahko zaradi nasprotujočih si interesov denacionalizacijskih upravičencev in zavezancev, ki se lastninsko preoblikujejo, preobrazba ovirala ali onemogočala. ZDen je zato skušal to nevarnost preprečiti in je v 41. členu predvidel, da bodo, če bo tako zahteval zakon, ki bo urejal lastninsko preoblikovanje podjetij, upravičenci morali v zvezi z uveljavljanjem pravic iz ZDen predhodno priglasiti upravičenja do denacionalizacije v postopku privatizacije podjetij. Pravočasna priglasitev upravičenj do denacionalizacije je po določbah ZDen pogoj, da bodo upravičenci lahko uveljavljali denacionalizacijske zahtevke v skladu z določbami 34. do 39. člena ZDen.

ZLPP (Uradni list RS, št. 55/92) je v II. poglavju uredil zavarovanje pravic bivših lastnikov in njihovih pravnih naslednikov v procesih lastninskega preoblikovanja podjetij. Pri tem zakon upravičencem nalaga, da v roku treh mesecev od njegove uveljavitve vložijo pri upravnem organu, pristojnem za odločanje na prvi stopnji, predlog za izdajo začasnih odredb o zavarovanju denacionalizacijskih zahtevkov v procesih lastninskega preoblikovanja podjetij. Podjetje, zavezanec v postopku denacionalizacije, se do pravnomočnosti odločbe o predlogu za zavarovanje denacionalizacijskega zahtevka ne more lastninsko preoblikovati glede stvari ali lastninskega deleža, na katerega se nanaša predlog za izdajo začasnih odredb, razen če se z upravičencem drugače sporazume. Če upravičenec do 5. 3. 1993 ne bi vložil predloga za izdajo začasnih odredb, se lahko podjetje lastninsko preoblikuje in v preoblikovanje vključi tudi stvari ali lastninske deleže, na katere se nanaša denacionalizacijski zahtevek. V tem primeru pripada upravičencu le odškodnina v obliki obveznic odškodninskega sklada ali delnic v lasti Republike Slovenije.

4. Zakonodajalec določa pravice pravnim subjektom z abstraktnimi in splošnimi pravnimi normami. Krog delovanja pravnih subjektov pri uveljavljanju pravic in vprašanje, kje pravica enega subjekta preneha in se začne pravica drugega, sta odvisna od družbenega namena pravne norme. Ker so pravice pravnih subjektov pogojene z ekonomskimi in političnimi interesi družbe, je oblika varstva pri različnih pravicah različno urejena.

V zvezi s pravicami zakonodajalec določa roke, v katerih lahko pravni subjekt uveljavlja pravice, in roke za opravo dejanj v postopkih uveljavljanja teh pravic. S tem zakonodajalec subjektom zagotavlja pravno varnost kot bistveni element pravne države. Pravnemu subjektu, ki mu torej gre določena pravica na podlagi abstraktne in splošne norme, s potekom določenega roka ta pravica bodisi ugasne ali pa zastara njena uveljavitev, če zavezanec zastaranju ugovarja. Poleg navedenih pravnih posledic poteka časa, določenega z zakonskimi normami, zakonodajalec časovno veže pravne subjekte na opravo dejanj v postopkih uveljavljanja abstraktno določenih pravic. Pravila o rokih so praviloma prisilnega značaja in jih pravni subjekt, stranke v postopku, z dogovori ne morejo spreminjati.

ZLPP ureja lastninsko preoblikovanje podjetij z družbenim kapitalom v podjetja z znanimi lastniki. Družbeni cilj

je torej, da se ti procesi čimprej pričnejo in čim hitreje odvijajo. Da bi se v teh procesih zavarovale pravice denacionalizacijskih upravičencev in hkrati omogočilo izvajanje ZLPP, je zakon organom, pristojnim za vodenje denacionalizacijskih postopkov, naložil, da zahtevke za vrnitev premoženja zvezanih podjetij, ki se lastninijo, na predlog upravičencev zavarujejo. Pravne posledice nezavarovanih zahtevkov so v izgubi uveljavljanja pravice do zavezanega podjetja, pravica upravičencev do uveljavitve denacionalizacijskega zahtevka pa s tem ne preneha, pač pa se spremeni v pravico do odškodnine, ki se odmeri v skladu z ZDen in predpisi, na katere se ta zakon sklicuje.

Izpodbijana določba drugega odstavka 15. člena v zvezi z 11. členom zakona torej po oceni ustavnega sodišča ni posegla v pravico denacionalizacijskih upravičencev do same denacionalizacije, uveljavljanje zahtevkov do vrnitve podjetij, sredstev ali vzpostavitve lastninskih deležev na družbenem kapitalu je le vezala na pogoj zavarovanja in na rok, v katerem morajo denacionalizacijski upravičenci zavarovanje zahtevati. S tem je zakon uzakonil ter konkretiziral le-to, kar je predvidel že ZDen v 41. členu. Zakon tako denacionalizacijskim upravičencem v skladu z ustavo zagotavlja njihove pravice in pravno varnost, obseg oziroma oblike pravic pa jim v razmerju do drugih pravnih subjektov (podjetij, ki se lastninsko preoblikujejo) omejuje, ko jim nalaga, da v danem roku zahtevajo posebno zavarovanje zahtevkov glede oblike, v kateri naj se jim vrne premoženje.

Ustavno sodišče zavrača navedbe pobudnikov, da predstavlja vračilo poddržavljenega premoženja v obliki odškodnine le 20–30 % vrednosti premoženja v naravi. V skladu s prvim odstavkom 44. člena ZDen se namreč vrednost poddržavljenega premoženja določi po stanju premoženja v času poddržavljenja in ob upoštevanju njegove sedanje vrednosti. Prav tako pa ne gre za neenakopravnost med tistimi upravičenci do denacionalizacije, katerih zavezanci so podjetja, ki se lastninsko preoblikujejo, in onimi, katerih zavezanci so drugi subjekti. Nacionalizirano premoženje ima glede na pravni status zavezancev, njihovo dejavnost oziroma njihovo družbeno funkcijo ter naravo premoženja različno namembnost. Dejanski in pravni položaj zavezancev, posledično pa tudi denacionalizacijskih upravičencev, je različen in je zakonodajalec uveljavljanje denacionalizacijskih zahtevkov bil upravičen različno urediti.

Ustavno sodišče nadalje še ugotavlja, da je zakonodajalec z izpodbijanimi določbami ZLPP sploh omogočil proces lastninskega preoblikovanja podjetij. Brez ureditve vprašanja izrecnih rezervacij denacionalizacijskih upravičencev bi zaradi učinkov 88. člena ZDen in morebitnih odredb organov, ki vodijo postopke denacionalizacije, izdanih na podlagi 68. člena ZDen, podjetje sploh ne moglo pričeti s postopkom lastninskega preoblikovanja in bi se glede na zakonske roke za lastninsko preoblikovanje sploh ne lastnilo.

Ustavno sodišče ugotavlja, da je izpodbijana določba utemeljena s ciljem ZLPP, cilji tega zakona pa so skladni z družbenimi potrebami in interesi. Omejitev pravic denacionalizacijskega upravičenca, ki jo predstavlja na prekluzivni rok vezana zahteva za začasno odredbo, je ukrep, ki je potreben za to, da se zagotovi nemoten in pravočasen potek lastninjenja. Ukrep zahteva samo določeno aktivnost stranke v postopku in je njegova teža sorazmerna z dobrino, ki bi bila prizadeta, če ta ukrep ne bi bil predpisan, to pa je potreba po čimprejšnjem in nemotenem prehodu iz sistema gospodarskih subjektov z družbenim kapitalom v sistem subjektov z znanimi lastniki.

Izpodbijane določbe drugega odstavka 15. člena v zvezi z 11. členom zakona niso posegle v pravice denacionalizacijskih upravičencev, temveč so uveljavljanje zahtevkov do

vrnitve podjetij in sredstev ali vzpostavitve lastninskega deleža na družbenem kapitalu s specialno določbo vezale le na pogoj zavarovanja in na rok, v katerem morajo denacionalizacijski upravičenci zavarovanje zahtevati. S tem je zakonodajalec uzakonil ter konkretiziral le-to, kar je predvidel že ZDen v 41. členu. Hkrati je zakon določil pravne posledice opustitve denacionalizacijskih upravičencev, ki niso v tem, da bi izgubili pravico, ki jim jo zakon še naprej priznava, toda v obliki odškodnine. Denacionalizacijskim upravičencem torej zakon v skladu z ustavo zagotavlja pravno varnost njihovih pravic, krog njihovega delovanja pa omejuje le v razmerju do drugih pravnih subjektov, to je podjetij kot denacionalizacijskih zavezancev, ki se na podlagi ZLPP lastninijo. Ukrep, ki ga je zakonodajalec z izpodbijano določbo uzakonil, je po oceni ustavnega sodišča v skladu z načeli pravne države. Utemeljen je s ciljem lastninskega preoblikovanja družbenega kapitala po ZLPP in sorazmeren ter skladen z družbenimi potrebami in interesi.

5. ZLPP je v 11. členu določil, da morajo upravičenci vložiti predlog za izdajo začasne odredbe najpozneje v treh mesecih po njegovi uveljavitvi, to je do 5. 3. 1993. S 4. členom zakona o spremembah in dopolnitvah ZLPP (Uradni list RS, št. 31/93) pa je bil kot zadnji dan za vložitev takšnega predloga določen 7. 6. 1993. Ta sprememba je bila objavljena v Uradnem listu RS dne 11. 6. 1993, veljati pa je začela 12. 6. 1993.

Izpodbijana določba 4. člena zakona o spremembah in dopolnitvah ZLPP je torej začela veljati potem, ko je že iztekel prvotno določeni rok in tudi ni omogočala vlaganja pravočasnih predlogov po uveljavitvi te spremembe. Zato je ni mogoče šteti kot podaljšanje prvotno določenega roka, saj v času svoje veljavnosti ni mogla učinkovati kot veljavna pravna podlaga za vlaganje pravočasnih predlogov za izdajo začasne odredbe. Pač pa je izpodbijana določba lahko učinkovala tako, da so predlogi, ki so bili glede na prvotno besedilo zakona vloženi z zamudo, do 7. 6. 1993 (to pa je datum, ko je potekel prvotno določeni rok za vlaganje zahtevkov za denacionalizacijo, določen v prvem odstavku 64. člena ZDen), postali pravočasni. Takšna naknadna odprava posledic zamude ne nasprotuje načelom pravne države. Po svojih učinkih se približuje vrnitvi v prejšnje stanje, ki je ukrep, ki ga daje zakonodajna na razpolago organom v vseh sodnih in upravnih postopkih in s katerim se iz upravičenih razlogov odpravljajo posledice prekluzije zaradi zamude rokov.

Ustavno sodišče ugotavlja, da je navedena zakonska določba učinkovala za nazaj. Vendar pa kljub temu ni protiustavna, saj izpolnjuje zahteve, ki jih določa drugi odstavek 155. člena ustave. Povečanje možnosti vračanja v naravi – kadar so izpolnjeni drugi pogoji po ZDen – je v javnem interesu, saj se na ta način popolneje popravijo krivice, hkrati pa se ne obremenjujejo odškodninski skladi oziroma Republika Slovenija. Na drugi strani pa možnosti, da se zaradi upravičenčeve prekluzije podjetje lastninsko preoblikuje po drugem odstavku 15. člena ZLPP, ni mogoče šteti za pridobljeno pravico zavezanca, dokler ta ne pridobi pisnega soglasja Agencije RS za prestrukturiranje in privatizacijo.

C)

To odločbo je ustavno sodišče sprejelo na podlagi prvega odstavka 21. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambrek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločitev o oceni drugega odstavka 15. člena v zvezi z 11. členom ZLPP je sprejelo z osmimi glasovi proti enemu (proti je glasoval sodnik Šturm), odločitev o oceni 4. člena zakona o spremem-

bah in dopolnitvah ZLPP pa s sedmimi glasovi proti dvema (proti sta glasovala sodnika Krivic in Snoj). Sodnik Zupančič je dal pritrdilno ločeno mnenje.

Št. U-I-147/93-9

Ljubljana, dne 19. januarja 1995.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

825.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem s predlogom Izvršnega sveta Skupščine občine Piran, na seji dne 19. 1. 1995

o d l o č i l o :

Zakon o Slovenskem odškodninskem skladu oziroma njegove določbe 9., 10., 11. in 12. člena (Uradni list RS, št. 7/93, 48/94) niso v neskladju z ustavo.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Predlagatelj navaja, da je zakon o Slovenskem odškodninskem skladu (v nadaljevanju: ZSOS) v nasprotju z 2., 33., 67., 69., 146., 147., 148. in 155. členom ustave, in predlaga, da ga ustavno sodišče razveljavi. Če ustavno sodišče ne bi razveljavilo zakona, predlagatelj podrejeno predlaga, naj razveljavi določbe 9., 10., 11. in 12. člena. Zakon naj bi s tem, ko je v 9. členu kot vir financiranja sklada določil del kupnine, pridobljene s prodajo stanovanj po stanovanjskem zakonu (Uradni list RS, št. 18/91), posegel v njegovo lastninsko pravico.

Predlagatelj nadalje navaja, da je določilo 9. člena v pravno-tehničnem smislu pomanjkljivo, kajti družbenih stanovanj po prepričanju predlagatelja na dan uveljavitve izpodbijanega zakona ni bilo več in ta določba ne more nikogar zavezovati. V 10. členu zakon sicer določa, da so zavezanci za plačilo lastniki prejšnjih družbenih stanovanj, vendar predlagatelj meni, da se ta obveznost nanaša le na prejšnje imetnike pravice uporabe na družbenih sredstvih in torej ne na občinsko lastnino, ker je ta državna. Določba 10. člena naj bi bila v nasprotju s 33. in 67. členom ustave. Stanovanjski zakon je po trditvah predlagatelja uredil pridobitev lastnine na stanovanjih in so s tem stanovanja pridobila lastnike. Izpodbijane določbe zakona pa te lastnike po trditvah predlagatelja razlaščajajo, ne da bi za to bili izpolnjeni pogoji iz 69. člena ustave.

Izpodbijane določbe zakona naj bi torej retroaktivno posegle v pridobljene pravice lokalnih skupnosti v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 155. člena ustave. Navaja, da so občine postale lastnice stanovanj 8 dni po objavi stanovanjskega zakona in da je kupnina za prodana stanovanja od dneva sklenitve prodajne pogodbe njihova last. Prav tako je po prepričanju predlagatelja protustaven tisti del točke b 9. člena izpodbijanega zakona, ki določa, da pripada skladu kupnina za prodana podržavljena stanovanja, če upravičenci po zakonu o denacionalizaciji (v nadaljevanju: ZDen) niso uveljavljali zahtevkov, ter določba 10. člena, po kateri gre odškodnina skladu v višini 10 % vrednosti kupnine. Predlagatelj še zatrjuje, da je nesmiselna določba, ki v korist stanovanjskega sklada nalaga lastnikom, da vanj vplačajo 20 %

kupnine, in da je v nasprotju z načeli pravne države. Izpodbijani zakon naj bi bil razlabil lokalne skupnosti sredstev, ki so jih te pridobile na podlagi Stanovanjskega zakona.

Predlagatelj zatrjuje, da na podlagi 146. do 148. člena ustave država in lokalne skupnosti pridobivajo sredstva za uresničevanje svojih nalog z davki in z drugimi obveznimi dajatvami ter prihodki od lastnega premoženja. Zato naj bi bile določbe 9., 10., 11. in 12. člena izpodbijanega zakona v nasprotju s 146. členom ustave. Sporne določbe zakona po prepričanju predlagatelja ne predpisujejo dajatev. Ustava v 148. členu določa, da so vsi prihodki in izdatki države zajeti v proračunu. V skladu s to ustavno določbo zakon o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št. 48/90, 34/91, 30/92) predpisuje, da republika in občine pridobivajo prihodke od taks in drugih dajatev ter da republika in občine samostojno razpolagajo s svojimi prihodki. Po mnenju predlagatelja izpodbijani zakon uvaja nesistematično javno porabo in nesistematično zajemanje finančnih virov. Sklad v lasti republike lahko pridobiva sredstva od ustanovitelja ter iz poslovanja. Po prepričanju predlagatelja ni mogoče zavezati lokalnih skupnosti, da financirajo sklad, ki ga niso ustanovile.

Predlagatelj še navaja, da je večina občin sprejela proračune pred uveljavitvijo izpodbijanega zakona in v njihove proračune vključila tudi kupnine od prodanih stanovanj v občinski lasti. Na podlagi planskih prihodkov so občine planirale tudi izdatke. Predlagatelj navaja, da je občina Piran na podlagi proračuna, s katerim je opredelila namembnost proračunskih sredstev po nosilcih, sklenila številne pogodbe, katerih realizacija bi bila v primeru izvajanja izpodbijanega zakona onemogočena. Zakon po navedbah predlagatelja posega v pridobljene pravice skleniteljev pogodb.

2. Državni zbor na predlog predlagatelja ni odgovoril.

B)

1. Stanovanjski zakon, ki je stopil v veljavo dne 19. 10. 1991, je z določbami VIII. poglavja ukinil družbeno lastnino na stanovanjih in stanovanjskih hišah. Lastniki družbenih stanovanj in stanovanjskih hiš, na katerih so imele pravico uporabe delovne skupnosti državnih organov, organov družbenopolitičnih skupnosti in bivših družbenopolitičnih organizacij, ter stanovanj in stanovanjskih hiš, namenjenih za nosilce družbenih funkcij ter drugih družbenih stanovanj, na katerih so imele pravico uporabe občine in Republika Slovenija, so postale občine in Republika Slovenija. Občine so postale lastnice tudi stanovanj, ki so bila pridobljena s solidarnostnimi in vzajemnostnimi sredstvi stanovanjskega gospodarstva, ter družbenih stanovanj in stanovanjskih hiš, ki so postale splošno ljudsko premoženje na podlagi predpisov o podržavljenju, navedenih v 3. in 4. členu ZDen.

Stanovanjski zakon je torej določil lastnike prejšnjih družbenih stanovanj in jim hkrati naložil, da so jih na zahtevo imetnikov stanovanjske pravice v roku dveh let od uveljavitve tega zakona dolžne prodati. Zakon je v zvezi s prodajo predpisal način, po katerem se ugotavlja višina kupnine, ter pogoje in nepogojne popuste.

Dne 7. decembra 1991 je stopil v veljavo ZDen (Uradni list RS, št. 27/91-I), ki je v 49. členu določil viro sredstev bodočega Slovenskega odškodninskega sklada. Poleg drugih je kot vir uzakonil del kupnine, pridobljene s prodajo družbenih stanovanj in stanovanjskih hiš ter poslovnih prostorov, ki ustreza deležu, s katerim so bila ob nabavi novega družbenega stanovanja udeležena združena sredstva stanovanjskega sklada, ter celotno kupnino, pridobljeno s prodajo podržavljenih stanovanj, če bodo ta odplačno prenesena iz družbene lastnine osebam, ki niso upravičenci na podlagi ZDen. Zakon virov sredstev Slovenskega odškodninskega sklada, ni kvantificiral in je ureditev tega vprašanja prepustil

posebnemu zakonu, ki bo uredil ustanovitev ter druga vprašanja v zvezi z delovanjem sklada. Ta je bil sprejet dne 26. 1. 1993 in je stopil v veljavo petnajsti dan po objavi, tj. 19. 2. 1993. V skladu z zakonom je sklad, katerega edini ustanovitelj je Republika Slovenija, opredeljen kot finančna organizacija za poravnavo obveznosti upravičencem po ZDen, zakonu o zadrugah in drugih predpisih, ki urejajo denacionalizacijo premoženja. Sredstva za kritje obveznosti sklada iz izdanih obveznic se po 9. členu oblikujejo na podlagi upravljanja in razpolaganja z vrednostnimi papirji in iz drugih sredstev. Izpodbijani zakon ponavlja določbo ZDen in opredeljuje kot vir sklada celotno kupnino, pridobljeno s prodajo družbenih stanovanj in stanovanjskih hiš, če upravičenci po ZDen ne bodo uveljavljali zahtevkov. Obenem pa kvantificira v ZDen le na splošno opredeljeni vir in določa, da je vir sklada tudi 10 % od kupnine, pridobljene s prodajo družbenih stanovanj in stanovanjskih hiš (10. člen). V skladu z 12. členom izpodbijanega zakona so zavezanci za vplačilo sredstev dolžni vplačati 10 % delež od kupnine v odškodninski sklad do desetega dne v tekočem mesecu za prilive v preteklem mesecu.

V postopku transformacije pravnega in političnega sistema v Republiki Sloveniji je zakonodajalec, še preden je uredil lastninsko preoblikovanje podjetij in denacionalizacijo, s sprejemom stanovanjskega zakona uredil lastninjenje in privatizacijo stanovanj in stanovanjskih hiš v družbeni lastni. Stanovanja v družbeni lastni so bila družbena sredstva s specifično namembnostjo. Kot sredstva v upravljanju pravnih subjektov so služila zadovoljevanju skupnih potreb. Stanovanjska pravica, ki so jo pridobili upravičenci, jim je kot pridobljena pravica zagotavljala pravico trajne uporabe stanovanja. Glede na tako naravo stanovanj kot družbenih sredstev, je zakonodajalec lastninjenje stanovanj uredil ločeno in neodvisno od lastninjenja drugih družbenih sredstev oziroma kapitala. Stanovanjski zakon je v 111., 112., 113. in 114. členu določil, da postanejo Republika Slovenija, občine, Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja in druge pravne osebe, ki so imele pravico uporabe na družbenih stanovanjih in stanovanjskih hišah, lastnice le-teh, občani pa lastniki stanovanj, če so si stanovanjsko vprašanje rešili s preureditvijo ali nadzidavo skupnih prostorov v stanovanjskih hišah. S tem je zakonodajalec na stanovanjih in stanovanjskih hišah ukinil pravico uporabe in pravnim subjektom to pravico spremenil v lastninsko pravico (116. člen). Hkrati je zakonodajalec v 117. členu zakona uredil privatizacijo stanovanj in stanovanjskih hiš. Subjekte, ki so postali na podlagi 111., 112., prvega odstavka 113. in 114. člena zakona lastniki prejšnjih družbenih stanovanj, je zavezal, da pod pogoji in po predpisanem postopku na zahtevo upravičenih imetnikov stanovanjske pravice stanovanje odprodajo.

Stanovanja oziroma stanovanjske hiše v družbeni lastni so bila, kot rečeno, posebna namenska sredstva v upravljanju pravnih subjektov. S priznanjem lastninske pravice prejšnjim nosilcem pravice uporabe na stanovanjih in stanovanjskih hišah se njihov status v pravnoorganizacijskem pogledu ni v ničemer spremenil. Prejšnji uporabniki družbenih stanovanj so še naprej ostali subjekti z družbenim kapitalom oziroma z državnimi sredstvi, namenjenimi za financiranje javne porabe.

Lastninjenje in privatizacija stanovanj in stanovanjskih hiš je del celotne lastninske reforme, s katero naj bi kapital podjetij v družbeni lasti pridobil lastnike, preko lastniške motiviranosti pa večjo stopnjo gospodarske učinkovitosti. Proces lastninjenja je torej usmerjen v generiranje aktivne oblike lastništva – čim večji bo delež aktivnega lastništva glede na pasivno, tem večji pomen bo imelo lastninjenje. Zakonodajalecva odločitev, da vprašanje lastninjenja oziroma

ma privatizacijo stanovanj in stanovanjskih hiš uredi posebej, ločeno od lastninjenja aktivnega družbenega kapitala, je torej v skladu s cilji lastninskega preoblikovanja družbene lastnine. Lastninjenje in privatizacijo stanovanj in stanovanjskih hiš je zakonodajalec uredil istočasno. Hkrati je določil tudi način in pogoje odprodaje, preko katere se izvaja privatizacija.

S sprejemom ZDen, ki je stopil v veljavo dne 7. 12. 1991, je zakonodajalec z 49. členom napovedal ustanovitev Slovenskega odškodninskega sklada, ki bo zagotavljal sredstva za kritje obveznosti do denacionalizacijskih upravičencem. V isti določbi je zakonodajalec predvidel vire tega sklada. Kot enega od virov sklada je določil del kupnine, pridobljene s prodajo družbenih stanovanj in stanovanjskih hiš ter poslovnih prostorov, ki ustreza deležu, s katerim so bila ob nabavi novega družbenega stanovanja udeležena združena sredstva stanovanjskega sklada ter celotno kupnino, pridobljeno s prodajo podržavljenih stanovanj, če bodo ta odplačno prenesena iz lastnine prejšnjih uporabnikov osebam, ki niso upravičenci po ZDen.

Lastninjenje družbene lastnine je oblika transformacije ekonomskega in pravnega sistema v Republiki Sloveniji. Ustavno sodišče ni pristojno presojati primernosti načina preoblikovanja družbene lastnine v lastnino z znanimi lastniki; ocenjuje le, ali so predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje, skladni z ustavo.

Na podlagi navedenega ustavno sodišče ocenjuje, da merilo iz 49. člena ZDen, s katerim je zakonodajalec opredelil obveznost lastnikov prejšnjih družbenih stanovanj, da iz kupnine vplačajo del, ki ustreza deležu, s katerim so bila ob nabavi novega družbenega stanovanja udeležena združena sredstva stanovanjskega sklada, ni kvantificirano merilo, po katerem bi bilo mogoče določiti obveznost zavezancev. Zakon je določil le izhodišča, ni pa opredelil načina, po katerem naj se ugotovi delež združenih sredstev stanovanjskega sklada, pa tudi ne, ali in kako naj se vrednost tega deleža valorizira ter vzpostavi razmerje z načinom ugotavljanja prodajne cene za prejšnja družbena stanovanja in stanovanjske hiše, določene s stanovanjskim zakonom. Taka norma po oceni ustavnega sodišča ni bila izvedljiva. Obveznost lastnikov prejšnjih družbenih stanovanj in stanovanjskih hiš je opredelil šele izpodbijani zakon, ki je določil, da morajo prejšnji lastniki vplačati del kupnine od prodaje stanovanj v višini 10 % v Slovenski odškodninski sklad. Do uveljavitve izpodbijanega zakona obveznost lastnikov prejšnjih družbenih stanovanj za vplačilo dela kupnine od prodaje stanovanj in stanovanjskih hiš temu upravičencu ni bila opredeljena, zato so po oceni ustavnega sodišča zavezanci dolžni del kupnine odvajati v Slovenski odškodninski sklad od uveljavitve izpodbijanega zakona.

Retroaktivna uporaba določbe izpodbijanega zakona, ki je opredelila del kupnine kot vir Slovenskega odškodninskega sklada (prva alineja 10. člena), torej uporaba te določbe za nazaj, bi po oceni ustavnega sodišča pomenila poseg v pridobljeno pravico lastnikov prejšnjih družbenih stanovanj in bi bila v nasprotju s 155. členom ustave.

Obveznost lastnikov prejšnjih družbenih stanovanj, opredeljena v 49. členu ZDen, da vplačajo v Slovenski odškodninski sklad celotno kupnino za prodana podržavljena stanovanja, če bodo ta odplačno prenesena iz družbene lastnine osebam, ki niso upravičenci po ZDen, pa je opredeljena in lastnike obvezuje že od uveljavitve ZDen naprej.

Iz povedanega sledi, da 9., 10., 11. in 12. člen zakona niso v nasprotju s 33., 67. in 69. členom ustave, kot to zatrjuje predlagatelj. Predlagatelj je sicer s primarnim zahtevkom zahteval, naj ustavno sodišče razveljavi zakon v celoti. Vendar pa predlagatelj zahteve za razveljavitev celot-

nega zakona ni argumentiral oziroma jo je obrazložil le z zatrjevanjem protiustavnosti navedenih posameznih členov. Pri tem je celo navedel, da je pravica države, da v skladu z zakonom ustanavlja družbe, sklade in druge pravne subjekte. Ustavno sodišče zaradi tega ugotavlja, da je tudi pobudnikov primarni predlog za razveljavitev celotnega zakona očitno neutemeljen in je tudi ta zahtevek zavrnilo.

2. Celotni zakon in 9., 10., 11. in 12. člen zakona pa tudi niso v nasprotju z ustavnimi določbami o javnih financah, zlasti z določbami 146., 147. in 148. člena ustave.

Zakon o financiranju javne porabe je urejal financiranje funkcij, ki so jih v skladu z ustavo in zakoni opravljale Republika Slovenija in občine. Republik in občini so za financiranje javne porabe pripadali dohodki iz davkov, taks in drugih dajatev, določenih z zakonom ter drugi dohodki v skladu s posebnimi zakoni. Republika in občine so v skladu z ustavo pristojne samostojno razpolagati s svojimi prihodki, vendar pa morajo biti vsi prihodki zajeti v proračunu republike oziroma v proračunih občin. Z lastninjenjem in privatizacijo stanovanj in stanovanjskih hiš po stanovanjskem zakonu ter z ZDen je po oceni ustavnega sodišča zakonodajalec določil poseben vir za financiranje javne porabe republike in občin, z izpodbijanim zakonom pa je ta vir kvantificiral. Z določbo 49. člena ZDen je zakonodajalec opredelil obveznost lastnikov prejšnjih družbenih stanovanj, da bodo del kupnine za odprodana stanovanja po stanovanjskem zakonu vplačevali kot vir sredstev Slovenskemu odškodninskemu skladu, z izpodbijanim zakonom pa je določil, da ta del znaša 10 %, oziroma celotno kupnino, če na odprodanem nacionaliziranem stanovanju upravičenec ni zahteval denacionalizacije, stanovanje oziroma stanovanjska hiša pa je bila odtujena osebam, ki niso denacionalizacijski upravičenci.

Zakon o financiranju javne porabe je določal izvirne vire za financiranje funkcij države in občin kot lokalnih skupnosti. Na podlagi teh republika in občine oblikujejo plane prihodkov in izdatkov, ki jih sprejemajo v obliki letnih proračunov. Z ustavo in zakoni določene funkcije, za katere občina iz določenih rednih virov financiranja ni mogla zagotoviti sredstev, ji je zagotavljala iz sredstev za finančno izravnava republika iz proračuna.

Redni viri financiranja javne porabe morajo biti definirani v času priprave in sprejemanja proračunov republike in občin in morajo ostati nespremenjeni v obdobju, za katerega je proračun sprejet. Taka vezanost zakonodajalca je pogoj za zagotovitev pravne varnosti republike, občin, nosilcev javnih funkcij in tretjih oseb, ki za izvajanje planiranih funkcij s temi subjekti sklepajo pravna razmerja. Vezanost zakonodajalca na nespremenljivost proračunskih virov in njihovih stopenj pa med letom, za katerega se sprejme proračun, po oceni ustavnega sodišča ni nujna pri izrednih virih financiranja. Tak izredni vir financiranja javne porabe je, kot rečeno, zakonodajalec določil v korist republike in občin s stanovanjskim zakonom, ZDen in izpodbijanim zakonom, s tem ko je predpisal, da jim gre kot lastnikom prejšnjih družbenih stanovanj kupnina od njihove prodaje v višini ostanka po vplačilu predpisanega deleža v stanovanjski in odškodninski sklad.

Možnost sprememb pri financiranju javne porabe iz izrednih virov morajo republika in lokalne skupnosti pri oblikovanju proračuna upoštevati, pravno varnost uporabnikov in izvajalcev javne porabe pa zagotavljati z ukrepi, ki jih za primer neplanskega pritoka sredstev predvideva zakon o financiranju javne porabe. V obravnavanem primeru je bila glede na določbo 49. člena ZDen in glede na v času oblikovanja proračuna za leto 1993 že izoblikovani predlog izpodbijanega zakona obveznost lastnikov prejšnjih družbenih stanovanj, da del kupnine vplačajo za financiranje Sloven-

skega odškodninskega sklada, pričakovana. Predlagateljeve navedbe, da je izpodbijani zakon prizadel pravno varnost in posegel v pridobljene pravice uporabnikov in izvajalcev javnih funkcij, zato niso utemeljene. Obveznost, ki jo je kvantificiral izpodbijani zakon, tudi po višini ni taka, da bi mogla pomebneje vplivati na obseg proračunskih sredstev in pravno varnost nosilcev in uporabnikov javne porabe.

V skladu s 148. členom ustave morajo biti vsi prihodki in izdatki države in lokalnih skupnosti za financiranje javne porabe zajeti v njihovih proračunih, vendar pa je odškodninski sklad inštitucija, katere funkcija je povezana s spremembo ekonomskega in pravnega reda v Republiki Sloveniji in je zato izrednega ter prehodnega značaja.

Ustavno sodišče v skladu z navedenim ugotavlja, da izpodbijani zakon ni v neskladju z določbami 146., 147. in 148. člena ustave, kot to zatrjuje predlagatelj. Zakonodajalec je s sprejemom stanovanjskega zakona uredil privatizacijo stanovanj, ki so bila kot posebna namenska sredstva v upravljanju pravnih subjektov. Hkrati pa je lastnike prejšnjih družbenih stanovanj, določene v 111. in 112. členu obvezal, da del kupnine, pridobljene s privatizacijo stanovanj (razen od stanovanj, namenjenih delavcem republiških državnih organov) odvajajo v stanovanjski sklad. S tem je zakonodajalec zagotovil namensko uporabo dela kupnine za izvajanje stanovanjske politike v Sloveniji in razreševanje stanovanjskih potreb mladih, mladih družin, družin z več otroki, invalidov in družin z invalidnimi člani ter državljanov, ki še nimajo razrešenega stanovanjskega vprašanja.

Ustavno sodišče zavrača trditve predlagatelja, da je z določitvijo obveznosti do stanovanjskega in odškodninskega sklada zakon razlastil lokalne skupnosti sredstev, ki so jih te pridobile s stanovanjskim zakonom. Prav tako ni sprejemljiva trditev, da je 9. člen izpodbijanega zakona tehnično pomankljiv in da nikogar ne zavezuje.

Lastninjenje in privatizacija sta, kot rečeno, omogočila transformacijo družbene v zasebno lastnino. Predlagateljevo pojmovanje 9. člena izpodbijanega zakona torej ni pravilno. S stanovanjskim zakonom, ZDen in izpodbijanim zakonom je zakonodajalec določil izredni vir financiranja javne porabe republike in lokalnih skupnosti. Izpodbijani zakon je dopolnil stanovanjski zakon in ZDen, na njegovi podlagi se je dokončno opredelila višina kupnine, do katere so upravičeni republika in občine kot do izrednega vira za financiranje javne porabe, če se torej obveznost lastnikov prejšnjih družbenih stanovanj, da del kupnine, pridobljene od prodaje stanovanj po stanovanjskem zakonu, odvedejo v slovenski odškodninski sklad, nanaša na obdobje po uveljavitvi izpodbijanega zakona, ta ne posega v njihovo lastnino in ni v nasprotju s 33. ter 67. členom in ne z 69. členom ustave.

Z denacionalizacijo naj se v skladu z ustavnimi načeli pravičnosti popravijo krivice tistim, ki jim je bilo premoženje nacionalizirano. Da bi zakonodajalec uresničil to nalogo in da bi s tem čim manj prizadel davkoplačevalce, je kot vir sredstev Slovenskega odškodninskega sklada določil del kupnine, pridobljene od prodaje stanovanj lastnikov bivših družbenih stanovanj. Po oceni ustavnega sodišča zakonodajalec s tem ni kršil ustave, kot to trdi predlagatelj, za oceno primernosti višine vira pa ustavno sodišče ni pristojno.

C)

To odločbo je ustavno sodišče sprejelo na podlagi 21. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambrek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo s sedmimi

glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnika Testen in Krivic.

Št. U-I-203/93-11
Ljubljana, dne 19. januarja 1995.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

826.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo društva Mreža za Metelkovo, Ljubljana, ki ga zastopa Hinko Jenull, odvetnik v Ljubljani, na seji dne 23. 2. 1995

odločilo:

Sodni poslovnik za redna sodišča (Uradni list SRS, št. 26/78, 20/88 in 2/89) in razpored dela sodnikov Temeljnega sodišča v Ljubljani za leto 1993 nista bila v neskladju z ustavo in zakonom.

Obrazložitev

A)

1. Pobudnica zatrjuje, da določbe izpodbijanih aktov nasprotujejo 23. členu ustave. Navaja, da morajo zakoni, podzakonski predpisi in splošni akti zagotoviti uresničevanje ustavnih pravic v skladu z njihovo naravo in namenom. Namen pravice, da vsakomur lahko sodi le sodnik, ki je izbran po pravilih, vnaprej določenih z zakonom in s sodnim redom, je po mnenju pobudnice onemogočiti vpliv strank na izbiro sodnika. Predpisi, ki urejajo način uresničevanja te pravice, morajo onemogočiti vsakršno ravnanje, s katerim bi lahko bila ustavna pravica kršena. Izpodbijana akta pa naj bi omogočala, da tožnik navedeno pravico krši tako, da v civilnih postopkih vloženo tožbo, potem ko je zadeva že bila dodeljena sodniku, umakne, jo ponovno vложи in doseže, da je dodeljena drugemu sodniku. Tako se lahko določbe izpodbijanih aktov izigrajo z edino sankcijo ponovnega plačila sodne takse za novo vlogo. Zaradi navedenega naj bi bila po trditvah pobudnice izpodbijana akta tudi v nasprotju z določbo 2. člena ustave, po kateri je Slovenija pravna država. Akta pa naj bi bila tudi v nasprotju z določbo 25. člena ustave, saj naj bi veljavni način določanja sodnikov ne omogočal strankam, da se z razporedom seznanijo. S tem je po mnenju pobudnice strankam onemogočena pravica do pritožbe v zvezi z uveljavljanjem pravice "do naravnega sodnika". Podrejeno pa pobudnica uveljavlja tudi neskladnost izpodbijanih aktov z določbo 49. člena zakona o rednih sodiščih. Zatrjuje, da poslovnik ne povzema zakonske določbe o postopku za določitev razporeda dela, pobudnici pa ni znano, ali je bil razpored dela določen v sodelovanju z vodji enot in zborom sodnikov. Razpored dela pa naj bi bil tudi v nasprotju z določbo 154. člena ustave, saj po navedbah pobudnice ni bil nikjer objavljen.

Pobudnica izkazuje svoj pravni interes z navajanjem, da je bila pred Temeljnim sodiščem v Ljubljani tožena zaradi motenja posesti. Ko je bila zadeva dodeljena sodniku in je ta razpisal prvi narok, je tožeča stranka tožbo umaknila, že naslednji dan pa vložila zoper pobudnico enako tožbo. Ta zadeva je bila dodeljena drugemu sodniku, ki po stališču pobudnice ni "naravni sodnik".

2. Na pobudo je v delu, ki se nanaša na Sodni poslovnik za redna sodišča, odgovorilo ministrstvo za pravosodje.

Odgovor je bil dan pred uveljavitvijo zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94), ko sta še veljala zakon o rednih sodiščih (Uradni list SRS, št. 10/77, 4/82, 37/82, 7/86, 41/87 in 24/88 in Uradni list RS, št. 8/90 in 19/94) in na njegovi podlagi sprejeti Sodni poslovnik za redna sodišča. Ministrstvo navaja, da se ustavna pravica do zakonitega sodnika uveljavlja preko zakonskih določb o pristojnosti in sestavi sodišča ter preko razporeda dela sodnikov. Nadalje navaja, da ustavna določba, ki zahteva dodelitev zadeve v reševanje po vnaprej znanih objektivnih kriterijih, nalaga še podrobnejšo izpeljavo, vendar pa meni, da tudi izpodbijane določbe poslovnika niso v nasprotju z ustavo. Po mnenju ministrstva možnost stranke, da v okviru procesnih predpisov posledično doseže izločitev posameznega sodnika, ne pomeni negiranja pravice do zakonitega sodnika. Tudi druga dodelitev se namreč opravi po razporedu na podlagi objektivnih kriterijev, na katere stranka nima vpliva. Zatrjuje, da bi ureditev, po kateri bi ponovno vložena tožba morala ponovno pripasti sodniku, ki mu je bila dodeljena ob prvi vložitvi, zahtevala ureditev številnih dodatnih vprašanj, kar bi lahko imelo za posledico, da razporeditve na ta način ne bi bilo mogoče vnaprej objektivno predpisati.

3. Na pobudo glede razporeda dela sodnikov je odgovorilo Temeljno sodišče v Ljubljani. Navaja, da pobudnik ni opredelil, kateri razpored dela izpodbija. Domneva, da gre za razpored dela, veljaven v času dodelitve sporne pravdne zadeve, t.j. razpored za leto 1993. Iz previdnosti pa prilaga še razporede za leta 1991, 1992, 1994 in naknadno še 1995. Navaja, da so bili v letu 1993 sodniki pravdnega oddelka na tem sodišču razporejeni na šest vpisnikov. V posamezne vpisnike so se vpisovale pravdne zadeve glede na začetnice priimkov oziroma nazivov toženih strank. Sodnikom, ki so bili dodeljeni k posameznemu vpisniku, so se zadeve dodeljevale v delo po vrstnem redu pripada na sodišče, upoštevaje abecedni red priimkov sodnikov. Isti dan pripadle zadeve so se v okviru posameznega vpisnika označevale z opravično številko po abecednem redu priimkov oziroma nazivov toženih strank. Temeljno sodišče nadalje navaja, da pravica do zakonitega sodnika ne pomeni pravice stranke do izbire sodnika. Imajo pa stranke v nekaterih postopkih glede na procesne pravice možnost doseči, da jim sodi drug sodnik od prvotno določenega. Nimajo pa možnosti vplivati na vnaprej določene objektivne kriterije, na podlagi katerih se zadeve dodeljujejo, niti nimajo pravice pogledati v vpisnik pred vložitvijo konkretnega akta. Vnaprejšnja določitev sodnika po stališču temeljnega sodišča pomeni, da je treba to določitev opraviti kar najbolj precizno in jasno, pri čemer je treba upoštevati, da se spreminja število pripadlih spisov, število sodnikov, obseg dela in učinkovitost sodnikov. Navaja še, da je treba upoštevati upokojitve, bolezni, dopuste in spremembe v kadrovske zasledbi. Takšna precizna in jasna pravila za dodelitev zadeve pa po stališču temeljnega sodišča ne omogočajo uveljavitve postopka, po katerem bi se v primeru ponovne vložitve začetnega procesnega akta med istimi strankami in glede istega pravnega in dejanskega stanja zadeva dodelila istemu sodniku, ki je zadevo prejel ob prvi vložitvi. Temeljno sodišče še navaja, da se vpisniki ne hranijo trajno; določiti bi bilo treba obdobje, za katero bi veljalo takšno pravilo; takšnega preizkusa ne bi mogel opravljati tisti, ki določa razpored dela, ampak bi moral to določati sodni poslovnik oziroma sodni red. Ta pa tega ne določa, zato po stališču temeljnega sodišča pobudniku tudi z razporedom dela za leto 1993 ni bila kršena pravica do zakonitega sodnika. Temeljno sodišče nadalje zatrjuje, da ni res, da bi veljavni razpored dela sodnikov ne omogočal strankam, da se z njim seznanijo. Razpored dela, ki ga je sprejel predsednik sodišča, je lahko vsaka stranka vselej vpogledala v vseh sodnih pisar-

nah in pisarnah vodij enot oziroma oddelkov. Temeljno sodišče pojasnjuje, da je imela in ima še vedno vsaka stranka tudi možnost preveriti skladnost konkretne dodelitve posamezne zadeve z načrtom dodeljevanja zadev na ta način, da si pogleda sodni vpisnik. Končno temeljno sodišče še navaja, da ne drži pobudnikova navedba, da je bil razpored sprejet v nasprotju z 49. členom zakona o rednih sodiščih. Kot dokaz o opravljenih postopkih prilaga zapisnik kolegija vodij enot pri Temeljnem sodišču v Ljubljani, ki je sledil oddelčnim kolegijem kot delnim zborom sodnikov pri vseh enotah Temeljnega sodišča v Ljubljani.

B)

1. Glede na navedbe pobudnika in nasprotnih udeležencev je moralo ustavno sodišče odgovoriti zlasti na naslednja vprašanja:

– Kakšna je pravna narava razporeda dela sodnikov? Ali je ustavno sodišče pristojno za presojo ustavnosti oziroma zakonitosti navedenega akta?

– Ali obstaja pravovarstvena potreba za presojo ustavnosti in zakonitosti poslovnika in razporeda dela za leto 1993, ker se v času odločanja poslovnik ne bi smel več uporabljati, velja pa že razpored dela za leto 1995?

– Ali so določbe sodnega poslovnika za redna sodišča in razporeda dela sodnikov Temeljnega sodišča v Ljubljani za leto 1993 v nasprotju z določbama 23. in 2. člena ustave, ker izpodbijana akta ne vsebujeta določbe, da se enkrat vloženi začetni procesni akt, na podlagi katerega je bila zadeva že dodeljena posameznemu sodniku, potem ko je bil umaknjen, pa ponovno vložen, dodeli sodniku, ki mu je bil dodeljen že ob prvi vložitvi?

– Ali je izpodbijani razpored dela sodnikov protiustaven, ker ni bil objavljen?

– Ali izpodbijana akta kršita določbo 25. člena ustave, ki daje vsakomur pravico do pravnega sredstva?

2. Podlaga za izdajo izpodbijanega razporeda dela sodnikov Temeljnega sodišča v Ljubljani je bila določba 49. člena zakona o rednih sodiščih. Razpored dela je po navedeni določbi določil predsednik sodišča v sodelovanju z vodji enot in zborom sodnikov. Vsebinsko razporeda dela sta določala še 53. člen in drugi odstavek 56. člena sodnega poslovnika. Triinpetdeseti člen poslovnika je določal, da sodnike razporeja na posamezno pravno področje, v posamezne sodne oddelke in v posamezne senate z razporedom dela predsednik sodišča. Po drugem odstavku 56. člena poslovnika pa se je z razporedom dela določil način razdeljevanja zadev, kadar je bilo za reševanje enakovrstnih zadev istega pravnega področja razporejenih več senatov ali sodnikov posameznikov.

Z razporedom dela so se poleg razporeditve posameznih sodnikov na posamezna delovna oziroma pravna področja (posamični akt) na podlagi pooblastila iz zakona tudi na splošen način določili kriteriji, po katerih so se posamezne zadeve dodeljevale posameznim sodnikom oziroma senatom. V tem delu je šlo pri razporedu dela za splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil. Gre za akt, ki je nujen v verigi aktov (ustava – zakon – poslovnik oziroma po novem sodni red – razpored dela), ki naj zagotovijo, da se posamezna sodna zadeva, ki glede na procesne določbe o pristojnosti pripada na določeno sodišče, skladno z vnaprej določenimi objektiviziranimi merili dodeli posameznemu sodniku. Glede na to je po določbi pete alineje 160. člena ustave podana pristojnost ustavnega sodišča za presojo ustavnosti in zakonitosti tega akta.

3. Podlaga za sprejem izpodbijanega sodnega poslovnika za redna sodišča je (bila) določba 49. člena zakona o rednih sodiščih. Dne 28. 4. 1994 je začel veljati zakon o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94). S tem dnem je prenehala

veljati večina določb zakona o rednih sodiščih. Vendar se po določbi 130. člena zakona o sodiščih do izdaje sodnega reda (najdlje šest mesecev po uveljavitvi zakona) še vedno uporabljajo določbe poslovnika za redna sodišča, kolikor niso v nasprotju z navedenim zakonom. Sodni red še ni izdan, od uveljavitve zakona o sodiščih pa je že preteklo več kot šest mesecev. Iz povedanega izhaja, da ni več podlage za uporabo izpodbijanega poslovnika. Ne glede na to ustavno sodišče ocenjuje, da pobudnica izkazuje pravovarstveno potrebo za morebitno ugotovitev, da je bil poslovnik v nasprotju z ustavo, saj bi ga bilo skladno z določbo 47. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju ZUstS) kot podzakonski akt mogoče tudi odpraviti, s čimer bi za nazaj prenehala pravna podlaga, na kateri je bila pravdna zadeva, v kateri je pobudnica tožena stranka, dodeljena sodniku, za katerega ta zatrjuje, da ni "naravni sodnik".

Tudi razpored dela kot podzakonski akt lahko ustavno sodišče odpravi. Zato, vsaj dokler ustavno sodišče ne ugotovi, da kljub morebitni protiustavnosti odprava ne pride v poštev, pobudnici tudi glede razporeda dela za leto 1993 ni mogoče odreči pravovarstvenega interesa, čeprav ta ne velja več. Pri tem je treba še upoštevati, da je po navedbah temeljnega sodišča način dodeljevanja zadev, določen z izpodbijanim razporedom, veljal tudi v razporedu za leto 1994, v času izdaje te odločbe pa je smiselno enak način za dodeljevanje zadev posameznim sodnikom določen tudi v zakonu o sodiščih in v razporedu dela za leto 1995.

4. Pobudnica ne uveljavlja protiustavnosti ali nezakonitosti tistih določb sodnega poslovnika in razporeda dela sodnikov, ki urejajo način dodeljevanja zadev posameznim sodnikom. Način dodeljevanja zadev, kot ga predpisuje razpored dela za leto 1991, in kot je bil povzet v razporedu dela za leta 1992, 1993, 1994 in 1995, je v bistvenih potezah enak načinu dodeljevanja, kot ga sedaj predpisuje 15. člen zakona o sodiščih. Pobudnica nasprotuje le temu, da izpodbijana akta ne preprečujeta stranki oziroma udeležencu, ki vloži procesni akt, da z razpolaganji s procesnim aktom doseže, da se zadeva dodeli drugemu sodniku.

Odsotnost določbe, ki bi strankam preprečevala možnost, da dosežejo, da je zadeva potem, ko je bila že dodeljena enem sodniku, dodeljena drugemu sodniku, ki pa je tudi izbran po pravilih, vnaprej določenih z zakonom in sodnim redom, ni v neskladju z ustavo.

Drugi odstavek 23. člena ustave določa, da o pravicah in dolžnostih vsakogar lahko sodi samo sodnik, ki je izbran po pravilih, vnaprej določenih z zakonom in s sodnim redom. Ta ustavna določba preprečuje naknadno izbiro sodnika oziroma določitev kriterijev za izbiro sodnika, ki bo odločal v posamezni zadevi potem, ko je spor že nastal. Vnaprej določena pravila morajo izključiti diskrecijo kateregakoli organa pri določanju sodnika, ki bo odločal v posameznem primeru. Ta pravila tudi ne smejo puščati nobene nepotrebne negotovosti in nedoločnosti pri določitvi sodnika. Določba naj zagotovi, da se bodo zadeve dodeljevale posameznim sodnikom po vnaprej določenih pravilih, ki dodelitev vežejo na naključne opredelilne znake zadeve. Določbo drugega odstavka 23. člena ustave je treba kot procesno pravilo obravnavati paralelno z načelom zakonitosti kot materialnim pravilom: v obeh primerih gre za načelo vnaprejšnje splošne določenosti, ki naj naslovnike norme štiti pred samovoljo organov državne oblasti.

Prvenstveni namen določbe drugega odstavka 23. člena ustave je torej onemogočiti diskrecionaren vpliv sodišča in vsakega drugega organa na izbiro sodnika v posamični zadevi.

Navedena določba pa ne zahteva takšne ureditve, ki bi tudi strankam v postopku preprečila vsakršen vpliv na to,

kateri sodnik (ne) bo odločal v njihovi zadevi. Ureditev, ki bi v vseh primerih vnaprej onemogočala vsakršen vpliv ene ali obeh strank na določitev sodnika, ki bo odločal v posamični zadevi, že pojmovno ni mogoča. Stranke vedo, kateri sodniki so razporejeni k posameznim sodiščem in na posamezna delovna področja. Če z uporabo pravil o dogovorjeni pristojnosti lahko obe stranki posredno vplivata tudi na to, iz katerega kroga bo določen sodnik, ki bo odločal o posamezni zadevi. Posamezna stranka pa lahko z uporabo pravil o izbirnih pristojnostih vpliva na to, kateri sodniki (ne) bodo odločali v njeni zadevi. Takšne možnosti vpliva stranke na določitev sodnika v posamični zadevi ne ogrožajo ustavnih dobrin, ki jih varujejo določbe 23. člena ustave. S takšnim ravnanjem tudi ni kršena ta pravica nasprotne stranke, saj ji še vedno sodi sodnik, ki je izbran po pravilih, vnaprej določenih z zakonom in s sodnim redom, ne pa sodnik, ki bi ga ex post določilo sodišče ali kakšen drug organ.

Ureditev, kakršno zahteva pobudnica, bi bila sicer teoretično možna, vendar pa neučinkovita in s stališča drugega odstavka 23. člena ustave še bolj sporna od izpodbijane. Pravilo, da se enkrat umaknjena, pa ponovno vložena pravdna zadeva dodeli sodniku, ki mu je bila dodeljena že ob prvi dodelitvi, bi v vsakem primeru zahtevalo meritorno odločitev, ali gre za isto pravdno zadevo. To bi veljalo tudi v primeru, če bi bilo takšno pravilo vezano na predlog tožene (ali tudi tožeče) stranke. Če bi moralo sodišče pred dodelitvijo zadeve sodniku odločiti, ali je nova tožba identična s predhodno umaknjeno tožbo, bi dodelitev takšne zadeve posameznemu sodniku postala odvisna od odločitve sodišča o vsebini (ne sicer utemeljenosti) zahtevka. Znano je, da je prav vprašanje identičnosti zadeve oziroma zahtevka v pravi eno najtežjih praktičnih in teoretičnih vprašanj, katerega reševanje bi v dodeljevanje zadev posameznim sodnikom vnašalo nedoločnost kriterijev in s tem negotovost. Poleg tega pa bi tožniku, ki je tožbo umaknil in jo ponovno vložil z namenom, da izloči s prvotno dodelitvijo določenega sodnika, tudi s takšno ureditvijo ne bilo mogoče preprečiti takšnega manevra: ob ponovni vložitvi tožbe lahko tožnik vedno delno spremeni tožbo in s tem identiteto zahtevka, pri tem pa ne tvega drugega kot to, da bo tisti del zahtevka, ki ga je oblikoval zato, da je spremenil identiteto tožbe, zavrnjen.

Že teh nekaj razmislekov kaže na to, da bi takšna rešitev vnašala v dodeljevanje zadev negotovost, da bi vključevala meritorno presojo in odločanje sodišča, s tem pa zmanjševala gotovost, predvidljivost in avtomatizem pri dodeljevanju zadev. Pač pa možnost stranke, da z nekaterimi procesnimi dejanji vpliva na določitev sodnika, ki (ne) bo sodil v njeni zadevi, lahko ogroža načelo, da mora soditi nepristranski sodnik. Če je bil na tak način določen sodnik, ki ni nepristranski, lahko uveljavlja prizadeta stranka pravico do nepristranskega sodišča s pravili o izločitvi skladno s posameznimi postopkovnimi določbami.

5. Razpored dela sodnikov je bil glede določb o načinu dodeljevanja zadev sodnikom splošni akt. Za ta akt ni nikjer predpisano, kako ga je treba objaviti. Ker ne gre za predpis, ni bilo potrebno, da bi bil objavljen na način, določen v 154. členu ustave. Temeljno sodišče navaja in splošno znano dejstvo je, da si lahko razpored dela ogledajo stranke v vseh pisarnah sodišča. Ustavno sodišče ocenjuje, da je bil takšen način objave tega akta ustrezen glede na njegovo naravo. Pač pa bo nove letne razporede dela in pravila za dodeljevanje zadev, določena v zakonu in v sodnem redu, treba objavljati na oglasni deski sodišča (tretji odstavek 17. člena zakona o sodiščih).

6. Izpodbijani poslovnik in razpored dela sodnikov res nista določala, da lahko stranka preveri, ali je bila posamezna zadeva dodeljena v skladu z njunimi določbami. To pa ne

predstavlja protiustavne pravne praznine. Temeljno sodišče navaja, da se vsaka stranka lahko, potem ko je zadeva že dodeljena, z vpogledom v sodne vpisnike prepriča, ali so bile ob dodelitvi spoštovane določbe poslovnika in razporeda. Izpodbijana akta te možnosti nista izključevala. Ne glede na to, ali je ta možnost v izpodbijanih aktih izrecno določena ali ne, lahko stranke že neposredno na podlagi določb ustave uveljavljajo to pravico v postopku. Če jim jo sodišče odreka, pa imajo na razpolago pravno varstvo na podlagi določbe drugega odstavka 157. člena ustave.

7. Iz zapisnika kolegija vodij enot pri Temeljnem sodišču v Ljubljani z dne 17. 3. 1993, ki je sledil oddelčnim kolegijem kot delnim zborom sodnikov pri vseh enotah Temeljnega sodišča v Ljubljani, se je ustavno sodišče lahko prepričalo, da ne drži pobudnikova navedba, da je bil razpored sprejet v nasprotju z 49. členom zakona o rednih sodiščih.

C)

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi določbe četrtega odstavka 26. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. B. M. Zupančič. Odločbo je sprejelo s sedmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Krivic, ki je dal odklonilno ločeno mnenje. Sodnik Šinkovec je dal pritrdilno ločeno mnenje.

Št. U-I-209/93

Ljubljana, dne 23. februarja 1995.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

827.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti zakona, začetem na zahtevo tretjine poslancev Državnega zbora ter pobudo vodilnih in pooblaščenih delavcev Agencije za plačilni promet, nadziranje in informiranje, po javni obravnavi dne 1. 12. 1994 na seji dne 9. 3. 1995

o d l o č i l o:

I. V zakonu o Agenciji Republike Slovenije za plačilni promet, nadziranje in informiranje (Uradni list RS, št. 48/94) se razveljavijo:

1. določbe 2. člena, ki agencijo opredeljujejo kot javni zavod,
2. prvi in drugi odstavek 5. člena,
3. 63. člen,
4. šesti, sedmi in osmi odstavek 72. člena,
5. četrti odstavek 73. člena in

6. v prvem in drugem odstavku 64. člena, tretjem in četrtem odstavku 65. člena, 66. členu, prvem in drugem odstavku 68. člena in tretjem odstavku 77. člena tiste določbe, s katerimi so pristojnosti agencije dane njenemu svetu ali se zahteva soglasje vlade.

II. Določba prvega odstavka 73. člena ni v neskladju z ustavo, če se razlaga tako, da preverjanje zakonitosti in pravilnosti izvajanja predpisov obsega tudi kontroliranje, inšpiciranje in revidiranje.

Obrazložitev

A)

1. Predlagatelji in pobudniki izpodbijajo določbo prvega odstavka 5. člena zakona o Agenciji Republike Slovenije za plačilni promet, nadziranje in informiranje (Uradni list RS, št. 48/94, v nadaljevanju: ZAPPNI), ki uveljavlja odgovornost Agencije Republike Slovenije za plačilni promet, nadziranje in informiranje (v nadaljevanju: agencija) vladi, in druge s to povezane zakonske določbe. Podrejenost agencije vladi in ne Državnemu zboru po njihovem mnenju ni v skladu z ustavnimi načeli demokratičnosti (1. člen ustave), pravne države (2. člen ustave) in delitve oblasti (3. člen ustave) zato:

– ker vlada kot predlagatelj zakona ni dala nikakršnih utemeljitev za prenos odgovornosti in s tem podrejenosti Službe družbenega knjigovodstva (v nadaljevanju: SDK) oziroma njene pravne naslednice agencije od Državnega zbora na vlado;

– ker zgolj ustanovitev računskega sodišča in s tem prenos nadzora nad javno porabo od SDK na to institucijo še ni dovolj tehten razlog za prenos odgovornosti agencije;

– ker so ne samo revidiranje lastninskega preoblikovanja pravnih oseb, ampak tudi druge naloge agencije vsebinsko vezane na Državni zbor in ne na vlado; v skladu z ustavnim načelom delitve oblasti mora biti agencija zato samostojna in podrejena le Državnemu zboru;

– ker zakon ne pojasnjuje, kaj naj bi pomenil nadzor Državnega zbora nad izvedbo revizijskih postopkov lastninskega preoblikovanja po četrtem odstavku 73. člena glede na to, da zakon prenaša odgovornost in ključne vzvode oblasti nad agencijo od Državnega zbora na vlado;

– ker je izvršna oblast s svojimi organi in organizacijami (agencija za prestrukturiranje in privatizacijo, sklad za razvoj idr.) nosilec prestrukturiranja in preoblikovanja družbene lastnine; podrejenosti agencije, katere pomembna naloga je nadziranje zakonitosti in pravilnosti poslovanja z družbeno lastnino, pomeni, da bo vlada nadzorovala svoje nadzornike;

– ker zakon ne daje vladi nobenih nalog in pristojnosti pri opravljanju plačilnega prometa v državi; ker je vsebinski nadzor nad opravljanjem plačilnega prometa z zakonom poverjen Banki Slovenije, je tudi agencija za izvajanje teh nalog odgovorna le Državnemu zboru, enako kot je to Banka Slovenije;

– ker vse dotlej, dokler ostaja način davčnega nadziranja nespremenjen in je davčno kontroliranje neposredno povezano z opravljanjem plačilnega prometa, in dokler je davčno inšpiciranje del nadziranja zakonitosti razpolaganja z družbeno lastnino in je vsebovano tudi v revidiranju lastninskega preoblikovanja, niso izpolnjeni pogoji za podrejanje davčnega nadziranja vladi;

– ker bo agencija na podlagi podatkov računovodskih izkazov in poslovnih poročil ter podatkov o plačilnem prometu ter na podlagi podatkov iz davčnih obračunov in evidenc drugim državnim organom nudila podatke in informacije za vodenje gospodarske politike; objektivne podatke in informacije o uresničevanju gospodarske politike in drugih ukrepah, ki jih izvaja vlada, pa lahko zagotavlja le od izvršne oblasti neodvisna institucija.

2. Po mnenju predlagateljev in pobudnikov naj ne bi bila v skladu z načeli pravne države določba prvega odstavka 73. člena zakona, ker naj ne bi bilo jasno, kaj v sklopu te določbe pomeni beseda "preverjanje". Pojem "preverjanja" naj ne bi bil dovolj opredeljen, ker naj se ne bi vedelo ali gre tudi za postopek kontroliranja, inšpiciranja in revidiranja. Nastala naj bi terminološka zmeda, ki omogoča hujše zlorabe družbene lastnine in hudo kršitev načel pravne države.

3. Določbi šestega in sedmega odstavka 72. člena zakona sta po mnenju predlagateljev in pobudnikov v nasprotju s 1., 2., 14., 15., 22., 23., 50. in 155. členom ustave, ker omogočata odstranitev motečih ljudi, arbitrarno razlikovanje oziroma neenako obravnavanje vodilnih in pooblaščenih delavcev brez kriterijev in meril za (ne)potrditev in brez zagotovljenega sodnega oziroma drugega varstva v postopku. Ker razveljavljata konkretne akte o njihovih imenovanjih za štiri leta, naj bi določbi posegali tudi v pridobljene pravice vodilnih in pooblaščenih delavcev.

4. V odgovoru na zahtevo oziroma pobudo Državni zbor navaja, da je nova ustava dala temelje za spremembo družbenega in gospodarskega sistema. S preoblikovanjem družbene lastnine naj bi se naloge, ki jih je opravljal SDK, prenesle na nove institucije oziroma institucije, v katere po naravi dejavnosti sodijo. Prvi korak preobrazbe SDK pomeni sprejeti zakon o računskem sodišču, v postopku obravnave pa sta zakona s področja davčnega nadzora. Naloge statistike in informiranja naj bi bile prenesene na institucijo, ki bo nosilec nacionalnega programa statističnih raziskovanj, in naj komercialno organizacijo, ki bo v skladu z zakonom o gospodarskih družbah obdelovala in objavljala podatke iz poslovnih poročil gospodarskih družb za poslovne namene. Način opravljanja plačilnega prometa in njegova kontrola naj bi po opravljeni reformi ne bila pod nadzorstvom državne oblasti, temveč centralne banke. ZAPPNI je uredil naloge oziroma pristojnosti agencije v prehodnem obdobju.

5. Poleg tega Državni zbor še navaja:

– da je prejšnja zakonska ureditev o odgovornosti SDK Skupščini RS temeljila na takratnem ustavnem načelu enotnosti oblasti; šele nova ustava je izrecno uveljavila načelo delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno (vključno z upravo) in sodno vejo oblasti;

– da pristojnosti in naloge agencije v nobenem pogledu niso zakonodajne narave, temveč upravno-finančne in da zato po ustavni sistematiki sodijo v izvršilno-upravno vejo oblasti; na agencijo kot javni zavod so bile prenešene pomembne funkcije državne uprave oziroma javna pooblastila; opravlja izvajalske, operativne naloge s posamičnimi akti in dejanji v upravnem postopku, njene dokončne odločbe so podvržene preizkusu v računsko-upravnem sporu pri vrhovnem sodišču;

– da je nadzor nad izvrševanjem proračuna in sploh javne porabe v pristojnosti računskega sodišča, zato naj agencija v tem smislu ne bi nadzorovala vlade; sicer pa je vlada po ustavi odgovorna Državnemu zboru, ki jo imenuje, razrešuje (tudi z uveljavljanjem interpelacije) in jo nadzoruje;

– da ima Državni zbor možnost uveljavljati nadzor nad agencijo posredno preko vseh oblik odgovornosti vlade (v zvezi z delom agencije) in preko pristojnih delovnih teles Državnega zbora, neposredno pa preko svojih predstavnikov v svetu agencije;

– da preverjanje zakonitosti in pravilnosti izvajanja predpisov po prvem odstavku 73. člena zakona ni neopredeljen pojem; gre zgolj za uporabo sintetičnega pojma v prehodni določbi, ki je popolnoma razumljiv v povezavi z uporabljenimi pojmi in vsebino materialnega dela zakona;

– da gre za temeljno preureditev nekdanje SDK in ustanovitev nove institucije z drugačnim statusom in spremljenimi nalogami, zato ne more biti sporna nova ureditev imenovanja ustreznih organov, funkcionarjev, vodilnih in pooblaščenih delavcev;

– da je zagotovljena pravna pot oziroma sodno varstvo vsem delavcem po splošnih pravilih delovnega prava in pravih o poslovnih organih ter po veljavnem statutu agencije;

– da izpodbijani določbi šestega in sedmega odstavka 72. člena zakona nimata učinkov za nazaj, ker veljata od

dneva uveljavitve dalje in ne posegata v pridobljene pravice, saj imenovanja na poslovodno ali drugo funkcijo z določitvijo mandata in zakonsko predvideno možnostjo predčasne razrešitve ni mogoče šteti za pridobljeno pravico.

B)

6. Ustavno sodišče je na seji dne 13. 9. 1994 združilo v enotno obravnavanje in odločanje zahtevo tretjine poslancev in pobudo skupine vodilnih in pooblaščenih delavcev agencije; na seji dne 3. 11. 1994 sprejelo sklep o začasnem zadržanju izpodbijanih šestega in sedmega odstavka 72. člena zakona in dne 1. 12. 1994 opravilo javno obravnavo. Zaradi medsebojne povezanosti z drugimi izpodbijanimi določbami je na podlagi 30. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94, v nadaljevanju: ZUstS) ocenilo tudi ustavnost drugih, v izreku navedenih določb zakona.

7. SDK je bila po ustavi iz leta 1974 ustavna kategorija (77. člen ustave SFRJ in 94. člen ustave SRS). Po zakonu o SDK v SRS (Uradni list SRS, št. 1/85) je bila SDK "samostojna in neodvisna organizacija, ki opravlja kot skupna služba organizacij združenega dela in drugih uporabnikov družbenih sredstev ter kot informacijska služba družbenega sistema informiranja dela in naloge družbenega knjigovodstva in plačilni promet v državi". Naloge SDK so bile opredeljene kot dejavnost posebnega družbenega pomena, pri opravljanju katerih je imela SDK javna pooblastila, zaupana z zakonom.

8. ZAPPNI ureja položaj, naloge ter pravice in odgovornost agencije kot pravne osebe s statusom javnega zavoda (1. in 2. člen ZAPPNI). Agencija je prevzela dela in naloge SDK kot njen pravni naslednik (prehodni določbi prvega odstavka 72. člena in drugega odstavka 73. člena ZAPPNI).

9. Naloge agencije so določene v prvem odstavku 4. člena in prvem odstavku 73. člena ZAPPNI. Agencija opravlja naslednje naloge:

- plačilni promet v državi,
- davčno nadziranje,
- statistiko kot del nacionalnega programa statističnih raziskovanj,
- informiranje,
- drugo nadziranje v skladu z zakonom,
- revidiranje lastninskega preoblikovanja pravnih oseb,
- druge naloge po posebnih predpisih in na njih temelječi pogodbi ter
- preverjanje zakonitosti in pravilnosti izvajanja predpisov, ki urejajo finančno-materialno poslovanje pravnih oseb, ter razpolaganja z družbeno lastnino pravnih oseb, dokler se te lastninsko ne preoblikujejo po zakonu o lastninskem preoblikovanju.

10. Naloga preverjanja zakonitosti in pravilnosti razpolaganja z družbeno lastnino je po svoji naravi (in tudi uvrstitvi med prehodne in končne določbe zakona) začasna naloga, ki jo bo agencija opravljala le, dokler ne bo zaključeno lastninsko preoblikovanje pravnih oseb. ZAPPNI kot začasne naloge agencije opredeljuje v tretjem odstavku 73. člena tudi naloge nadziranja, naloge plačilnega prometa in naloge statistike in informiranja, ki jih bo agencija opravljala le, dokler ne bodo na podlagi drugih zakonov te naloge prenešene na druge institucije. V primerjavi z nalogami, ki jih je opravljala SDK, agencija ne opravlja več nalog ekonomsko-finančne revizije (razen dokončanja že začelih revidiranj – 40. člen zakona o revidiranju, Uradni list RS, št. 32/93), za nadzor in revizijo državnih računov, državnega proračuna in celotne javne porabe pa je od 1. 1. 1995 pristojno računsko sodišče.

11. Po ustavi iz leta 1991 SDK sicer ni več ustavna kategorija, vendar pa agencija še vedno opravlja tisti del njenih nalog, ki jih je prevzela po ZAPPNI kot njen pravni

naslednik. Gre za dejavnosti, katerih nemoteno opravljanje je v javnem interesu zlasti tudi v prehodnem obdobju preoblikovanja družbene lastnine in vzpostavitve novega ekonomskega sistema. V načelu gre za vprašanje, kakšen naj bi bil ustavni status agencije v prehodnem obdobju, ko še obstaja družbena lastnina in ko je očitno, da mora nad razdelitvijo družbene lastnine obstajati nadzor vse dotlej, dokler ta proces ne bo končan v skladu z načeli pravne države. S tega vidika se zastavlja vprašanje, ali je v skladu z ustavo, da se dejavnosti agencije izvajajo v organizacijski obliki, ki je po zakonu o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, prvi odstavek 3. člena; v nadaljevanju: ZZ) predvidena za opravljanje javnih služb, pri čemer ZAPPNI niti ne določa, kateri del dejavnosti agencije naj bi sploh bil javna služba.

12. Zato je moralo ustavno sodišče preveriti zlasti, koliko je ZAPPNI uveljavljeni status agencije v skladu oziroma v nasprotju z ustavnimi načeli delitve oblasti, demokracije in pravne države. V ta namen ustavno sodišče podaja najprej razlago ustavnega načela delitve oblasti glede na sodobno razumevanje tega načela v luči varovanja temeljnih človekovih pravic in svoboščin ter v povezavi z načeloma demokratične in pravne države.

13. Že v šestnajstem členu francoske deklaracije pravic človeka in državljana iz leta 1789 je bilo poudarjeno, da "Družba, v kateri nista zajamčeni varstvo pravic in delitev oblasti, nima ustave." Bivši jugoslovanski in v njegovem okviru slovenski ustavni in državno-institucionalni sistem v nasprotju s tem izročilom evropske pravne civilizacije ni postavljaj v ospredje človekovih pravic in ni izoblikoval jasnih pravnih omejitev državni oblasti in njenemu nasilju. Zato je odpiral možnosti za arbitrarno oblast, njegova ustava pa ni bila v celoti pravni dokument v pomenu sodobne evropske pravne civilizacije.

14. Temeljna načela, ki jih vsebujejo splošne določbe slovenske ustave, izhajajo od človeka kot svobodnega posameznika, katerega dostojanstvo, varnost in zasebnost so posebej varovane vrednote. Ena od bistvenih novosti veljavne slovenske ustave v primerjavi s prejšnjo je prehod od načela enotnosti na načelo delitve oblasti. To ustavno načelo naj vpliva na uravnoteženost in legitimnost nosilcev oblasti zlasti tako, da opredeljuje razmerja med državljani in vsako od vej državne oblasti ter vzajemna razmerja neodvisnosti, kontrole in sodelovanja med njimi.

S stališča demokratične ureditve in možnosti vpliva posameznikov na državo se torej slovenska ustava ne zadovoljuje samo s tem, da slednjim zagotavlja njihove individualne pravice, ampak tudi s tem, da vzpostavlja taka razmerja med osnovnimi vejami oblasti, da nobena ne more dobiti prevlade in monopola nad drugimi.

15. Te ustavne vrednote pa ne izvirajo le iz zgodovinskih izkušenj svetovne in še posebej evropske pravne in na demokraciji ter človekovih pravicah utemeljene civilizacije, ampak tudi iz posebnih slovenskih demokratičnih zgodovinskih izkušenj ter izročil duhovnega in javnega nasprotovanja prejšnjemu sistemu prevlade monopolne politične partije.

16. Zato je v zgodovinsko poslanstvo slovenske ustave vgrajen tudi njen temeljni cilj preprečiti vsakršen poskus ponovne vzpostavitve totalitarnega sistema, medtem ko ostaja njen najpomembnejši neposredni cilj varovanje temeljnih človekovih pravic in svoboščin vsakogar danes in tukaj.

17. Državno ureditev določa ustava tako, da je država dolžna varovati in zagotavljati človekove pravice in svoboščine ter s tem, da država lahko sama vanje posega le na ustavno dovoljen način ter v skladu z zakonom.

Zato ustava določa, da je Slovenija demokratična republika (1. člen ustave), pravna in socialna država (2. člen ustave), v kateri ima ljudstvo oblast, slednjo pa državljani in

državljanke izvršujejo neposredno in z volitvami po načelu delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno (drugi odstavek 3. člena ustave).

18. Naloge ustavnega načela delitve oblasti so zlasti:

- da varuje in zagotavlja osebno svobodo posameznika,
- da prepreči koncentracijo in monopol oblasti,
- da vzpostavi nadzor nad oblastjo in s tem prepreči njeno samovoljo, zlorabo oblasti in brezpravje,
- da smiselno razporedi državne naloge in pristojnosti,
- da vzpostavi vzajemno kontrolo nosilcev oblasti, kakor tudi,
- da vzdržuje ravnotežje in enakomerno porazdeljeno moč med posameznimi vejami oblasti in med njihovimi nosilci.

19. Državne naloge izvršujejo različne državne institucije, ki opravljajo določene državne dejavnosti oziroma funkcije. Ustava ureja način delitve in ločitve državnih nalog oziroma funkcij med posamezne veje oblasti. Ker delitev oblasti zagotavlja svobodo posameznikov in njihovih združenj, po drugi strani pa omejuje arbitrarno uporabo oblasti, predstavlja to ustavno načelo bistveno prvino vsake državljanom odgovorne oblasti in pravne države.

20. Bistvo ustavne določbe o delitvi oblasti ni v organizacijskih izvedbah razmerij med posameznimi vejami oblasti oziroma državnimi organizacijami, temveč v njegovi temeljni funkciji varovanja človekove svobode in dostojanstva v razmerju do države. Demokratična učinkovitost delitve oblasti je torej odvisna predvsem od kakovosti razmerij vzajemnega nadzora, omejevanja, pa tudi sodelovanja, ko gre za skupno, uravnoteženo in učinkovito doseganje nacionalnih ciljev. Zato so možne in tudi v resnici obstajajo različne organizacijske izvedbe načela horizontalne, vertikalne in funkcionalne delitve oblasti v skladu s specifičnimi zgodovinskimi in kulturnimi okoliščinami konkretne žive in dejavne ustavne ureditve.

21. V sodobnih ustavnih sistemih pa obstajajo tudi organi in organizacije, ki jih po njihovih organizacijskih obeležjih in formalnih pristojnostih ne moremo uvrstiti v eno od treh vej oblasti. Takšne ustavne institucije so na prime: centralna banka ("monetarna oblast"), ombudsman in računsko sodišče.

22. Vsi ti organi in organizacije imajo v ustreznih ustavnih sistemih nesporno veliko mero samostojnosti v razmerju do katerekoli klasične veje oblasti. Njihovo samostojnost na eni strani ter odgovornost po drugi zagotavljajo določeni institucionalni pogoji neodvisnosti kot so: profesionalna in strokovna odgovornost nosilcev ustreznih javnih pooblastil, zakonita postopkovna pravila delovanja, sistem pravnih sredstev zoper pravne akte, notranjeorganizacijska odgovornost, stabilnost in predvidljivost mandata nosilcev odgovornih funkcij, sistem financiranja in drugi.

23. Državni zbor se je odločil, da bo kontrolne naloge bivše SDK v prehodnem obdobju, ko še obstaja družbena lastnina, porazdelil med dve kontrolni instituciji – med agencijo in računsko sodišče, s tem, da je agencijo pooblastil še za opravljanje nekaterih neoblastnih storitev.

24. Če je bila v prejšnjem sistemu SDK samostojna in je imela neodvisen status kot ustavna kategorija, potem bi že samo iz tega razloga veljalo, da mora tak status ohraniti vse dotlej, dokler imamo še opravka z družbeno lastnino. To velja še toliko bolj, ker je očitno, da je naslednik SDK na področju nadzora nad javno porabo v novem ustavnem sistemu računsko sodišče, ki prav tako ima neodvisen ustavni status. Računsko sodišče tudi ni ne del sodne ne izvršne veje oblasti, ampak je institucija sui generis, za katero je spričo njene kontrolne funkcije nad javno porabo bistveno prav to, da lahko nadzoruje finančni aspekt vseh treh vej oblasti.

25. Računsko sodišče zato očitno predstavlja tisto analogno ustavno instanco, po kateri gre presojati ustavno prehodni status bivše SDK (zdaj agencije), kolikor v prehodnem obdobju tudi agencija še naprej opravlja dejavnosti, ki so v zvezi s postopki preoblikovanja družbene lastnine v lastnino z znanimi lastniki. V neposredni zvezi s temi postopki sta nalogi revidiranja lastninskega preoblikovanja pravnih oseb in preverjanja zakonitosti in pravilnosti izvajanja predpisov, ki urejajo finančno materialno poslovanje pravnih oseb, ter razpolaganje z družbeno lastnino pravnih oseb, dokler se te lastninsko ne preoblikujejo v skladu z zakonom. Posredno pa na razpolaganje z družbeno lastnino in na njen obseg vplivajo tudi druge naloge agencije, določene v 4. in 73. členu ZAPPNI, vse dokler se opravljajo tudi v zvezi s pravnimi osebami, ki imajo kapital v družbeni lastnini. Zato je Državni zbor analogno vezan na ustavno določbo, po kateri je računsko sodišče, ki v sistemu delitve oblasti ni sodna oblast, pri svojem delu neodvisno in vezano na ustavo in zakon.

26. Tudi iz gradiva Državnega zbora ob sprejemanju ZAPPNI in zakona o računskem sodišču izhaja, da je bilo prvotno predvideno, da bi bile tudi naloge v zvezi z lastninskim preoblikovanjem podjetij prenesene z SDK oziroma agencije na računsko sodišče že z začetkom delovanja računskega sodišča. Pozneje pa je bilo ocenjeno, da računsko sodišče kot organ, ki se šele konstituira, ne bo moglo zagotoviti kontinuitete pri izvajanju teh nalog, in so naloge, ki po svoji vsebini sodijo v pristojnost računskega sodišča, ostale v pristojnosti agencije. Pri tem ni videti nikakršnega utemeljenega razloga za to, da je ob tem Državni zbor agenciji odvzel njen samostojni in samostojnosti računskega sodišča analogni status, ki ga je formalno imela že kot SDK, in ga uredil tako, da jo je podredil vladi, pri čemer pa trajnejša sistemska ureditev te institucije sploh ni bila potrebna, saj so njene naloge in njen obstoj že po zakonu samo začasni.

27. Glede na navedeno, je bil Državni zbor dolžan neodvisnost in vezanost na ustavo in zakon zagotoviti tudi agenciji. Zato je organiziranost te službe kot "javnega zavoda" ter posebne oblike podrejanja agencije vladi ter upravljanje in nadzorovanje delovanja agencije preko njenega sveta, oblikovanega, kot da gre za javni zavod, v nasprotju z ustavnim konceptom samostojne in neodvisne službe, ki v skladu z ustavo in zakonom opravlja naloge nadziranja in revidiranja razpolaganja z družbeno lastnino v postopkih lastninskega preoblikovanja.

28. Glede na navedeno ustavno sodišče poudarja, da Državni zbor obravnavanih nadzornih funkcij, kolikor se je odločil, da jih bo opravljala posebna organizacija, ni mogel z javnimi pooblastili prenesti nanjo kot na organizacijo s statusom javnega zavoda. Javni zavod se namreč po zakonu o zavodih ustanovi za opravljanje javne službe (ki mora biti opredeljena z zakonom ali predpisom lokalne skupnosti), za opravljanje dejavnosti, ki ni javna služba pa, kolikor se opravljanje takšne dejavnosti zagotavlja na način in pod pogoji, ki veljajo za javno službo (3. in 64. člen ZZ). Javni zavodi se torej ne morejo ustanavljati za opravljanje nadzornih funkcij, teh pa ni mogoče prenašati nanje tudi glede na določbe 7. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94). Glede tistega dela nalog, ki se nanašajo na preoblikovanje družbene lastnine, bi torej zakonodajalec moral zagotoviti agenciji samostojnost, kakršno ima računsko sodišče. Ker pa je davčni nadzor funkcija državne uprave, agencija tudi v primeru, če bi opravljala samo to funkcijo, ne bi mogla imeti statusa javnega zavoda. Naravi in vsebini funkcije davčnega nadzora bi se morala namreč v tem primeru prilagoditi status in organizacijska oblika njenega opravljanja, v tem okviru pa tudi status pooblaščenih uradnih oseb.

29. Naravi dejavnosti, za katere opravljanje se javni zavod lahko ustanovi, je prilagojen tudi sistem upravljanja in vodenja zavoda preko sveta zavoda, v katerem imajo pomemben vpliv predstavniki ustanovitelja ter predstavniki uporabnikov oziroma zainteresirane javnosti, vse to pa ne more biti sprejemljivo za kontrolno organizacijo, v kateri bi lahko uporabniki kontrolirali sami sebe. Vse to so razlogi, ki kažejo na to, da je organizacijska in upravljalna ureditev po ZAPPNI v nasprotju z ustavo.

Zato je ustavno sodišče razveljavilo tiste določbe 2. člena ZAPPNI, ki agencijo opredeljujejo kot javni zavod; določbe prvih dveh odstavkov 5. člena, po katerih je agencija za opravljanje del in nalog iz 4. člena odgovorna vladi in ji je dolžna o tem letno poročati; določbe 63. člena, s katerimi je uveden svet agencije kot organ javnega zavoda in se določa njegova sestava; in tiste določbe prvega in drugega odstavka 64. člena, tretjega in četrtega odstavka 65. člena, 66. člena, prvega in drugega odstavka 68. člena in tretjega odstavka 77. člena, s katerimi so določene pristojnosti Sveta agencije ali s katerimi se zahteva soglasje vlade.

30. Glede revidiranja lastninskega preoblikovanja pravnih oseb je z zakonom o lastninskem preoblikovanju podjetij v 48.b členu določen upravni postopek, nato pa tožba v pravnem postopku. Četrty odstavek 73. člena ZAPPNI, določa, da Državni zbor izvaja nadzor nad izvedbo revizijskih postopkov lastninskega preoblikovanja pravnih oseb. Gre za ustavno nedopusten nadzor, ki pri izvajanju posameznih postopkov spravlja v odvisnost od Državnega zbora pooblašene delavce, ki jim je z ustavo zagotovljena samostojnost pri delu v okviru in na podlagi ustave in zakonov. Pa tudi sicer si ni mogoče predstavljati, kakšen nadzor nad izvedbo posameznih revizijskih postopkov v smislu četrtega odstavka 73. člena izpodbijanega zakona naj bi opravljal Državni zbor, ob že danem sodnem nadzoru. Iz navedenih razlogov je ustavno sodišče tudi to določbo ZAPPNI razveljavilo.

31. Predlagateljem in pobudnikom je mogoče pritrđiti, da v določbi prvega odstavka 73. člena ZAPPNI uporabljeni pojem "preverjanje zakonitosti in pravilnosti izvajanja predpisov" ni dovolj opredeljen.

Načelo pravne države zahteva, da so norme opredeljene tako, da jih je mogoče izvajati; da je mogoče z gramatikalno in teleološko razlago ugotoviti vsebino predpisa brez pravnih praznin in je tako ravnanje državnih organov s tem določenim. ZAPPNI že sam interpretira ta pojem s tem, ko povsem natanko opredeljuje metode dela za vsako področje posebej – plačilni promet v državi (6. do 39. člen); davčno nadzorovanje (40. do 45. člen), postopek nadziranja kot poseben upravni postopek, (46. do 59. člen); in statistika ter informiranje (60. do 62. člen). Prav tako ni mogoče zagovarjati stališča, da ni urejeno revidiranje lastninskega preoblikovanja pravnih oseb. V tem primeru gre za prehodno nalogo, ki je urejena v posebnem zakonu na splošno, za posamezna področja pa še posebej, kar je v ZAPPNI izrecno poudarjeno v peti, šesti in sedmi alineji prvega odstavka 4. člena.

Glede na to je ustavno sodišče ugotovilo, da ta izpodbijana določba zakona ni v nasprotju z ustavo, če se razlaga tako, da pojem "preverjanje zakonitosti in pravilnosti izvajanja predpisov" obsega tudi kontroliranje, inšpiciranje in revidiranje.

32. Prehodna določba šestega odstavka 72. člena se nanaša le na generalnega direktorja in njegovega namestnika ter na pooblašene delavce, ne pa tudi na druge vodilne delavce z mandatom (pomočnike direktorja, direktorje podružnic, vodje ekspozitur in vodje nekaterih organizacijskih enot). Ni je mogoče razumeti kot podaljšanje mandata za tiste, ki jim je mandat od uveljavitve zakona do 31. 12. 1994

prenehal, niti kot garancije, da jim iz zakonsko oziroma statutarno določenih razlogov mandat v tem času ne bi mogel prenehati. Ne bi pa se je smelo razumeti niti kot možne podlage za prenehanje mandata pooblaščenim delavcem po 1. 1. 1995. Do tega pa bi lahko prišlo, če bi se ta določba razlagala tako, da je tudi tem delavcem mogoče in treba "potrditi imenovanja" po 1. 1. 1995, ne glede na to, da ni izkazanih z zakonom ali statutom predpisanih pogojev za predčasno prekinitev njihovega mandata. Taka "potrditev imenovanja" je predvidena za generalnega direktorja in njegovega namestnika, pomočnike generalnega direktorja in direktorje podružnic po sedmem odstavku 72. člena. Gre za tiste (poslovodne in) vodilne delavce, ki jih je v prejšnji ureditvi imenoval Državni zbor oziroma prej skupščina ali svet SDK.

33. Izpodbijana določba uvaja pravno neopredeljen pojem "potrditve imenovanja". Zakonodajalec ima legitimno pravico ob spremembi zakonodaje urediti prehodni režim, ki naj zagotavlja kontinuiteto dela in zagotavlja opravljanje tistih dejavnosti, ki so nujne za funkcioniranje države in gospodarstva. Pri tem pa mora upoštevati načela pravne države, v tem primeru posebej načela pravne varnosti, jasnosti v zakonih in prepovedi uporabe ukrepov, ki presegajo namen zakona. Ni se mogoče strinjati s trditvijo Državnega zbora, da gre v ZAPPNI za "temeljno preureditev nekdanje SDK in ustanovitev nove institucije z drugačnim statusom in spremenjenimi nalogami". Končni cilj preoblikovanja SDK je res postopen in načrtovan prenos funkcij, ki jih je opravljal SDK, na novi družbeni in ekonomski ureditvi ustrezne institucije. Namen ZAPPNI, kot je bil opredeljen v zakonodajnem postopku, pa je zagotavljanje v prehodnem obdobju, do vzpostavitve novih institucij, opravljanje tistih funkcij SDK, ki so nujno potrebne. To izrecno izhaja tudi iz prvega odstavka 72. člena ZAPPNI o pravnem nasledstvu in prevzemu nalog SDK. V vsebinskem smislu ne gre za "ustanovitev nove institucije", ampak za spremembo njenega statusa, ki je bil prilagojen skupščinskemu sistemu in enotnosti oblasti, v status, ki bo prilagojen potrebam posebne kontrolne organizacije v prehodnem obdobju. Navedena prehodna ureditev položaja in nalog agencije zato sama po sebi ne more biti podlaga za prekinitev mandata poslovnim in vodilnim delavcem izven ali celo brez ugotavljanja pogojev, ki so za to sicer predpisani.

34. Po 64. členu ZAPPNI generalni direktor vodi in zastopa agencijo, v njegovi odsotnosti pa njegov namestnik. Podobno, čeprav ožjo vlogo imajo pomočniki generalnega direktorja in direktorji podružnic. Ustrezne stopnje samostojnosti agencije in njene neodvisnosti pri opravljanju njenih nalog si ni mogoče zamisliti brez relativne samostojnosti in strokovne neodvisnosti navedenih vodilnih delavcev v razmerju do nosilcev družbene in politične moči ter do vsakokratne oblasti (ki bi bila pred posegom ustavnega sodišča celo prevladujoče zastopana v svetu agencije kot njenem organu upravljanja). Zahtevana neodvisnost je seveda legitimno omejena z načinom njihove izvolitve in javno odgovornostjo za opravljanje javne funkcije v javnem interesu. Vendar morata biti njihova avtonomnost in odgovornost razvidni in predvidljivi. Te zahteve pa niso izpolnjene, če je njihov položaj odvisen od vsakokratne sestave organa upravljanja, od vsakokratne razporeditve politične moči pri "ustanovitvi" ali od formalnih sprememb, ki jih ta lahko kadarkoli sprejme glede statusa zavoda.

35. Ni pa mogoče pritrđiti predlagateljem in pobudnikom, da je izpodbijana določba v neskladju s 155. členom ustave. Določba sedmega odstavka 72. člena nima učinka za nazaj, ker velja od dneva uveljavitve dalje. Prav tako ne posega v pridobljene pravice posameznikov. Imenovanja na

poslovodno ali vodilno funkcijo z določitvijo mandata in zakonsko predvideno možnostjo predčasne razrešitve ni mogoče šteti za pridobljeno pravico, ki jo ustava v drugem odstavku 155. člena varuje tudi pred posegi zakonodajalca. Določba tudi ni v neskladju s 14., 15., 22., 23. in 50. členom ustave, saj ne izključuje določil veljavne delovnopravne in postopkovne zakonodaje, s katero je tudi poslovodnim, vodilnim in drugim delavcem agencije zagotovljena enaka možnost uveljavljanja in varstva pravic (vključno s sodnim varstvom) iz delovnega razmerja, iz naslova opravljanja funkcije in do socialne varnosti.

36. Zaradi delne razveljavitve posameznih določb ZAPPNI se bo lahko pri uporabi tako spremenjenega zakona pokazalo, da je deloma pomanjkljiv in da na posamezna vprašanja, zlasti v zvezi z upravljanjem in statusom agencije kot pravne osebe, v zakonu ne bo mogoče najti ustreznih odgovorov. Agencija v skladu s to odločitvijo ustavnega sodišča ne more biti javni zavod, zato na morebitna takšna vprašanja ne bo mogoče odgovoriti s smiselno uporabo določb zakona o zavodih. Prav tako ne bodo smiselno uporabne določbe o upravljanju in statusu drugih znanih in v zakonodaji urejenih tipov pravnih oseb. Glede na položaj, ki ga mora imeti v skladu s to odločbo agencija, vse dokler je vključena v dejavnosti v zvezi s preoblikovanjem družbene lastnine, so za reševanje tovrstnih vprašanj uporabne določbe o položaju in upravljanju računskega sodišča kot državnega organa. Če se bo izkazalo, da takšna smiselna uporaba navedenih pravil glede posameznih vprašanj ni mogoča, bo moral zakonodajalec nastale pravne praznine zapolniti tako, da bo pri tem upošteval stališča ustavnega sodišča, izražena v tej odločbi.

C)

37. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 43. in 48. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambreč, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločitev v točki I./5. in točki II. je sprejelo soglasno; odločitev v točkah I./1., 2., 3., 4. in 6. pa s šestimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnika Šinkovec in Ude, ki sta dala odklonilno ločeno mnenje.

Št. I-U-158/94

Ljubljana, dne 9. marca 1995.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

—————
828.

Na podlagi 160. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92 in 5/94) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. marca 1995 sprejel

S K L E P o uskladitvi pokojnin od 1. marca 1995

I

Pokojnine se od 1. marca 1995 uskladijo na podlagi gibanj plač vseh zaposlenih delavcev v mesecu januarju 1995 v primerjavi s predhodnim mesecem tako, da se zmanjšajo za -0,2 %.

II

Po I. točki tega sklepa se uskladijo pokojnine, uveljavljene do 31. decembra 1995.

III

Pokojnine, odmerjene po 53. členu zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92 in 5/94) – v nadaljevanju: zakon – od najnižje pokojninske osnove, določene v sklepu o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za polno pokojninsko dobo (Uradni list RS, št. 11/95), se uskladijo tako, da se na novo odmerijo od najnižje pokojninske osnove, veljavne od 1. marca 1995.

Od najnižje pokojninske osnove, določene v prvem odstavku te točke, se od 1. marca 1995 odmerijo tudi pokojnine, odmerjene od dejanske pokojninske osnove, ki so nižje kot bi bile, če bi se, glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, odmerile od najnižje pokojninske osnove, veljavne od 1. marca 1995.

IV

Pokojnine, odmerjene v skladu z drugim odstavkom 116. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list SRS, št. 27/83, 21/87, 48/87, 27/89 in Uradni list RS, št. 14/90 in 30/90) od polovice zneska najnižje pokojninske osnove, določene v sklepu o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za polno pokojninsko dobo (Uradni list RS, št. 11/95), se uskladijo tako, da se na novo odmerijo od polovice zneska najnižje pokojninske osnove, veljavne od 1. marca 1995.

V

Za odstotek povečanja pokojnin, določen v I. točki tega sklepa se uskladijo tudi pokojnine, odmerjene po 3. členu statutarnega sklepa o spremembah in dopolnitvah statuta skupnosti (Uradni list SRS, št. 10/86) od najvišje pokojninske osnove, izhajajoče iz ugotovitve te osnove (Uradni list RS, št. 10/92), uveljavljene do 31. marca 1992.

VI

Za odstotek povečanja, določen v I. točki tega sklepa se uskladijo v skladu s 302. členom zakona tudi vse pokojnine borcev NOV pred 9. 9. 1943 oziroma do 13. 10. 1943, odmerjene od zajamčene pokojninske osnove, določene po 102. členu zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list SRS, št. 27/83, 21/87, 48/87, 27/89 in Uradni list RS, št. 14/90, 30/90, 44/90 in 10/91).

VII

Pokojnine kmetov borcev NOV pred 9. 9. 1943 oziroma do 13. 10. 1943, ter njihovih zakoncev, uveljavljene po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 30/79 in 1/82) znašajo v skladu z drugim odstavkom 303. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju od 1. marca 1995 najmanj 36.651,47 SIT, torej toliko, kot najnižja pokojnina za polno pokojninsko dobo.

VIII

Pokojnine z varstvenim dodatkom se uskladijo tako, da se za odstotek povečanja pokojnin, določen v I. točki tega sklepa uskladi znesek pokojnine, varstveni dodatek pa na novo odmeri od osnove, ugotovljene ob upoštevanju najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, veljavne od 1. marca 1995.

Pokojnine z varstvenim dodatkom, ki so bile odmerjene od najnižje pokojninske osnove, se uskladijo na način, določen v prvem odstavku III. točke tega sklepa, varstveni

dodatek pa se na novo odmeri od osnove, ugotovljene ob upoštevanju najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, veljavne od 1. marca 1995.

IX

Po določbah tega sklepa se uskladijo tudi pokojnine, odmerjene v sorazmernem delu po mednarodnih sporazumih o socialni varnosti.

X

Uskladijo se zneski pokojnin, ki so upokojujencem pripadali za mesec februar 1995 po opravljeni uskladitvi po sklepu o uskladitvi pokojnin od 1. decembra 1994 (Uradni list RS, št. 11/95).

Uskladitev se opravi po uradni dolžnosti pri izplačilu pokojnin v marcu 1995.

XI

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/95

Ljubljana, dne 20. marca 1995.

**Upravni odbor Zavoda za pokojninsko
in invalidsko zavarovanje Slovenije**

Marjeta Potrč l. r.
Predsednica

829.

Na podlagi 53. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92 in 5/94) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. marca 1995 sprejel

S K L E P

**o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za
polno pokojninsko dobo**

I

Najnižja pokojninska osnova se od 1. marca 1995 dalje določi na novo in znaša 43.119,38 SIT.

II

Najnižja pokojnina za polno pokojninsko dobo se od 1. marca 1995 dalje določi na novo in znaša 36.651,47 SIT.

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/95

Ljubljana, dne 20. marca 1995.

**Upravni odbor Zavoda za pokojninsko
in invalidsko zavarovanje Slovenije**

Marjeta Potrč l. r.
Predsednica

830.

Na podlagi 54. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, 12/92 in 5/94) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. marca 1995 sprejel

S K L E P

o najvišji pokojninski osnovi

I

Najvišja pokojninska osnova znaša od 1. marca 1995 dalje 208.859,73 SIT.

Od zneska osnove, določenega v prvem odstavku te točke sklepa, se odmerijo pokojnine, uveljavljene od 1. aprila 1992 dalje, ki bi s pripadajočimi uskladitvami presegle znesek, ki bi uživalcu pokojnine pripadal, če bi bila odmerjena od najvišje pokojninske osnove, določene s tem sklepom.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/95

Ljubljana, dne 20. marca 1995.

**Upravni odbor Zavoda za pokojninsko
in invalidsko zavarovanje Slovenije**

Marjeta Potrč l. r.
Predsednica

831.

Na podlagi 150. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92 in 5/94) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. marca 1995 sprejel

S K L E P

o zneskih dodatka za pomoč in postrežbo

I

Dodatek za pomoč in postrežbo za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb se od 1. marca 1995 dalje določi na novo in znaša 25.656,02 SIT.

Dodatek za pomoč in postrežbo za opravljanje večine osnovnih življenjskih potreb se od 1. marca 1995 dalje določi na novo in znaša 12.828,01 SIT.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/95

Ljubljana, dne 20. marca 1995.

**Upravni odbor Zavoda za pokojninsko
in invalidsko zavarovanje Slovenije**

Marjeta Potrč l. r.
Predsednica

832.

Na podlagi 155. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92 in 5/94) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. marca 1995 sprejel

S K L E P
o zneskih invalidnin za telesno okvaro

I

Zneski invalidnin za telesne okvare, ki so posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, se od 1. marca 1995 dalje določijo na novo in znašajo

Stopnja	Telesna okvara v %	Znesek SIT
1.	100	8.796,35
2.	90	8.063,32
3.	80	7.330,29
4.	70	6.597,26
5.	60	5.864,23
6.	50	5.131,20
7.	40	4.398,17
8.	30	3.665,14

II

Zneski invalidnin za telesne okvare, ki so posledica poškodbe izven dela ali bolezni, se od 1. marca 1995 dalje določijo na novo in znašajo:

Stopnja	Telesna okvara v %	Znesek SIT
1.	100	6.157,44
2.	90	5.644,32
3.	80	5.131,20
4.	70	4.618,08
5.	60	4.104,96
6.	50	3.591,84
7.	40	3.078,71
8.	30	2.565,59

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/95

Ljubljana, dne 20. marca 1995.

**Upravni odbor Zavoda za pokojninsko
in invalidsko zavarovanje Slovenije**

Marjeta Potrč l. r.
Predsednica

—————

833.

Na podlagi 6. člena zakona o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list SRS, št. 1/79 in 1/86) in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni

list RS, št. 12/92 in 5/94) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. marca 1995 sprejel

S K L E P
**o uskladitvi preživnin po zakonu o preživninskem
varstvu kmetov**

I

Znesek mesečne preživnine, določen po 10., 11. in 13. členu zakona o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list SRS, št. 1/79 in 1/86) se od 1. marca 1995 dalje uskladi tako, da se zmanjša za -0,2 %.

II

Po I. točki tega sklepa se uskladi znesek preživnine, ki je upravičencu pripadal za mesec februar 1995 po izvedeni uskladitvi po sklepu o uskladitvi preživnin po zakonu o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list RS, št. 11/95).

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/95

Ljubljana, dne 20. marca 1995.

**Upravni odbor Zavoda za pokojninsko
in invalidsko zavarovanje Slovenije**

Marjeta Potrč l. r.
Predsednica

—————

834.

Na podlagi 303. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92 in 5/94) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. marca 1995 sprejel

S K L E P
o znesku starostne pokojnine kmetov

I

Starostna ali družinska pokojnina, odmerjena po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 30/79 in 1/82) se od 1. marca 1995 dalje določi na novo in znaša 18.325,73 SIT.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/95

Ljubljana, dne 20. marca 1995.

**Upravni odbor Zavoda za pokojninsko
in invalidsko zavarovanje Slovenije**

Marjeta Potrč l. r.
Predsednica

835.

Na podlagi prvega odstavka 12. člena obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 50/94), Obrtna zbornica Slovenije, v soglasju z Ministrstvom za šolstvo in šport in Svetom za poklicno izobraževanje Republike Slovenije izdaja

P R A V I L N I K
o opravljanju preizkusa strokovne usposobljenosti za
opravljanje obrti podobne dejavnosti

1. člen

S tem pravilnikom se predpisuje postopek in način opravljanja preizkusa strokovne usposobljenosti za opravljanje obrti podobne dejavnosti, ki so določene v listi B v 3. členu uredbe o listi A obrtnih dejavnosti in listi B obrti podobnih dejavnosti (Uradni list RS, št. 76/94).

2. člen

Postopek in način opravljanja preizkusa strokovne usposobljenosti za opravljanje obrti podobne dejavnosti (v nadaljevanju: preizkus znanja) vodi in nadzira izpitna komisija, ki jo imenuje Obrtna zbornica Slovenije.

Izpitna komisija usmerja delo strokovnih komisij iz 7. člena tega pravilnika.

Izpitna komisija določi merila za ocenjevanje preizkusa znanja, čas trajanja pisnega in usnega dela preizkusa znanja in druga pravila v zvezi s potekom in ocenjevanjem preizkusa znanja.

3. člen

Preizkus znanja iz 2. člena tega pravilnika obsega teoretični in praktični del, ki se ločeno izvajata in ocenjujeta.

4. člen

Teoretični del preizkusa znanja je za vse kandidate enak, ne glede na dejavnosti oziroma naloge, ki jih bo posamezni kandidat opravljal. Teoretični del preizkusa znanja, ki se opravlja v pisni obliki, ocenjujejo izpraševalci, ki jih določi izpitna komisija.

5. člen

Teoretični del preizkusa znanja obsega preverjanje:

- poznavanja osnov pravne ureditve obrti,
- znanja iz finančno-ekonomskega področja,
- znanja iz poslovedenja, ki se zahtevajo za opravljanje obrti podobne dejavnosti,
- znanja iz varstva pri delu.

Program in gradivo teoretičnega dela preizkusa znanja iz prve, druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena pripravi in sprejme Obrtna zbornica Slovenije v soglasju s Svetom za poklicno izobraževanje Republike Slovenije.

Program za preizkus znanja iz varstva pri delu iz zadnje alineje prvega odstavka pripravi pooblaščen organizacija, ki pisni izdelek tudi oceni ter zanj izda potrdilo.

6. člen

Kandidat, ki je uspešno opravil teoretični del preizkusa znanja lahko pristopi k opravljanju praktičnega dela preizkusa znanja.

7. člen

Praktični del preizkusa znanja se opravlja pred strokovno komisijo, ki jo sestavljajo predsednik in en ali več njegovih namestnikov ter potrebno število članov.

Člani strokovne komisije morajo biti osebe, ki imajo najmanj poklicno izobrazbo ustrezne smeri in se odlikujejo po strokovnem znanju oziroma izkušnjah, ki se zahtevajo za opravljanje določene obrti podobne dejavnosti.

Organizacijo dela in način sestavljanja komisij za opravljanje preizkusa znanja določi Obrtna zbornica Slovenije s poslovníkom o delu komisij.

8. člen

Praktični del preizkusa znanja se izvaja po programih, ki jih pripravijo strokovne komisije iz 7. člena tega pravilnika in jih potrdi Obrtna zbornica Slovenije.

Praktični del preizkusa znanja obsega praktično nalogo in zagovor naloge.

9. člen

Praktično nalogo opravlja kandidat v primerno opremljeni delavnici, v prisotnosti strokovne komisije, ki ugotavlja pravilnosti oziroma nepravilnosti tehnološkega in varnostnega procesa dela in pripravlja vprašanja za zagovor naloge.

Zagovor naloge iz prejšnjega odstavka praviloma obsega:

- odgovore in pojasnila v zvezi s potekom dela,
- osnovna znanja iz tehnologije osnovnih in pomožnih materialov, ki se uporabljajo v dejavnosti,
- znanja iz tehnologije in postopkov dela, obdelave in dodelave surovin, polizdelkov,
- poznavanje delovnih sredstev, naprav, orodja in pripomočkov v dejavnosti,
- poznavanje ukrepov za varno delo,
- praktične primere izračuna cene, izdelave predračuna, kalkulacije ipd.

10. člen

Kandidat, ki je uspešno opravil oba dela preizkusa znanja, je izpolnil pogoj glede zahtevane strokovne usposobljenosti za opravljanje določene obrti podobne dejavnosti.

11. člen

Preizkusa znanja ni potrebno opravljeti osebam, ki izpolnjujejo zahteve iz 13. člena obrtnega zakona.

12. člen

Pisno zahtevo za opravljanje preizkusa znanja vložijo kandidati na posebnem obrazcu pri območni obrtni zbornici, na območju katere bo imel poslovni sedež.

Območna obrtna zbornica pošlje pisno zahtevo kandidata za preizkus znanja Obrtni zbornici Slovenije, ki o tem obvesti izpitno komisijo.

13. člen

Izpitna komisija določi datum opravljanja preizkusa znanja, ki mora biti najpozneje v roku 60 dni od dneva vložitve zahteve kandidata.

Izpitna komisija pisno obvesti kandidata o datumu opravljanja preizkusa in mu pošlje program in gradivo za opravljanje preizkusa, najmanj 15 dni pred datumom opravljanja preizkusa znanja.

14. člen

Kandidatu, ki je uspešno opravil preizkus znanja, izda Obrtna zbornica Slovenije potrdilo o strokovni usposobljenosti za opravljanje določene obrti podobne dejavnosti.

Obrazec potrdila iz prejšnjega odstavka določi Obrtna zbornica Slovenije, na njem pa so podatki o izdajatelju potrdila, o kandidatu, dejavnost, za katero je opravljal preizkus

znanja, datum opravljanja preizkusa znanja ter podatki o članih komisije.

Potrdilo podpiše predsednik izpitne komisije oziroma njegov namestnik, če je le-ta vodil komisijo.

15. člen

Kandidat, ki ni uspešno opravil preizkusa znanja, lahko po treh mesecih ponovno opravlja preizkus znanja.

Kandidatu, ki ni uspešno opravil praktičnega dela preizkusa znanja, se prizna opravljeni teoretični del preizkusa znanja v primeru, če pristopi k ponovnemu preizkusu praktičnega dela v roku enega leta od dneva, ko je uspešno opravil teoretični del preizkusa.

16. člen

Evidenco o opravljenih preizkusih znanja in o izdanih potrdilih vodi Obrtna zbornica Slovenije.

17. člen

Obrtna zbornica Slovenije sprejme poslovnik iz tretjega odstavka 7. člena v roku 30 dni po uveljavitvi tega pravilnika.

18. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 137/95-NRK/BL

Ljubljana, dne 1. februarja 1995.

Soglašam! Predsednik
Minister za šolstvo in šport Obrtne zbornice Slovenije
dr. Slavko Gaber l. r. **Miha Grah** l. r.

Soglašam!
Predsednik Sveta za poklicno
izobraževanje Republike Slovenije
mag. Jožko Čuk l. r.

836.

Na podlagi drugega odstavka 108. člena zakona o notariatu (Uradni list RS, št. 13/94, 48/94 in 82/94) je ustanovna skupščina Notarske zbornice Slovenije dne 15. 2. 1995 sprejela

S T A T U T Notarske zbornice Slovenije

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Notarska zbornica Slovenije (v nadaljevanju: zbornica) je poklicna organizacija notarjev, ki skrbi za ugled, verodostojnost in razvoj notariata, zastopa interese notarjev in notarskih kandidatov ter opravlja druge z zakonom določene naloge.

2. člen

Člani zbornice so poleg notarjev obvezno tudi notarski kandidati.

3. člen

Zbornica je pravna oseba.

Zbornico zastopa njen predsednik.

V odsotnosti predsednika zbornice, zastopa zbornico podpredsednik zbornice.

4. člen

Sedež zbornice je v Ljubljani.

Pečat zbornice je okrogel z napisom: "Notarska zbornica Slovenije, Ljubljana".

Na sredini pečata je grb Republike Slovenije.

5. člen

Zbornica sodeluje z notarskimi zbornicami drugih držav in se povezuje v mednarodne organizacije notarjev.

II. NALOGE ZBORNICE

6. člen

Zbornica skrbi za ugled, verodostojnost in razvoj notariata ter zastopa interese notarjev in notarskih kandidatov ter opravlja druge naloge določene z zakonom, statutom in drugimi akti zbornice.

Zbornica opravlja svoje naloge preko svojih organov.

III. ORGANI ZBORNICE

7. člen

Organi zbornice so:

1. skupščina
2. predsednik zbornice
3. izvršni odbor
4. nadzorni odbor
5. disciplinski tožilec
6. disciplinska komisija I. stopnje
7. disciplinska komisija II. stopnje
8. disciplinsko sodišče.

Skupščina zbornice

8. člen

Skupščina zbornice:

1. sprejema statut ter njegove spremembe in dopolnitve;
2. sprejema kodeks notarske etike;
3. sprejema poslovnik o svojem delu;
4. sprejema notarsko tarifo v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje;
5. sprejema finančni načrt in potrjuje zaključni račun;
6. voli in razrešuje predsednika in podpredsednika zbornice; člane izvršnega in nadzornega odbora; disciplinskega tožilca in njegovega namestnika; predsednika in člane disciplinskih komisij I. in II. stopnje ter njihove namestnike; člane disciplinskega sodišča izmed notarjev in njihove namestnike ter člana državnega sveta – predstavnika samostojnih poklicev;
7. imenuje in razrešuje člane komisij in odborov, ki jih ustanovi kot svoja delovna telesa;
8. odloča o višini vpisnine, članarine in drugih prispevkov zbornice;
9. obravnava poročilo o delu izvršilnega in nadzornega odbora;

10. odloča o uporabi denarnih kazni;

11. sprejema pravilnik o finančnem poslovanju, pravilnik o strokovnem izpopolnjevanju ter obvezna navodila v zvezi s poslovanjem notarja;

12. odloča o vstopu zbornice v mednarodne notarske organizacije;

13. obravnava poročilo izvršnega odbora o delu zbornice v preteklem letu;

14. opravlja druge naloge, določene z zakonom, statutom in drugimi akti zbornice.

9. člen

Zasedanje skupščine je najmanj enkrat letno. Skupščino skliče predsednik zbornice.

Izvršni odbor ali predsednik zbornice lahko skliče skupščino po potrebi, mora pa jo sklicati, če to zahteva najmanj 20 notarjev. V tem primeru izvršni odbor skliče skupščino najkasneje v 30 dneh po prejemu pismene zahteve za sklic skupščine.

Skupščina sprejema svoje odločitve z večino glasov navzočih notarjev.

Notarski kandidati sodelujejo pri delu skupščine brez pravice glasovanja.

Skupščina je sklepčna, če je navzočih več kot polovica notarjev.

Sklic skupščine s predlogom dnevnega reda mora biti poslan članom skupščine najmanj 8 dni pred dnem, določenim za začetek dela skupščine. Sklicu mora biti predloženo gradivo za delo skupščine.

Glasovanje na skupščini je javno, če ni s tem statutom ali s poslovnikom o delu skupščine drugače določeno.

Skupščina uredi svoje poslovanje s poslovnikom.

10. člen

Delo skupščine vodi delovno predsedstvo, ki ga izvoli skupščina na predlog predsednika zbornice.

Delovno predsedstvo sestavljajo predsednik, dva člana in zapisnikar.

Do izvolitve delovnega predsedstva vodi delo skupščine predsednik zbornice.

11. člen

Skupščina s tajnim glasovanjem voli in razrešuje predsednika in podpredsednika zbornice, člane izvršnega odbora, člane nadzornega odbora, disciplinskega tožilca in njegovega namestnika, predsednika in člane disciplinskih komisij in njihove namestnike, člane disciplinskega sodišča in njihove namestnike ter predstavnika zbornice v volilno telo za izvolitev člana državnega sveta – predstavnika samostojnih poklicev.

12. člen

Kandidacijski postopek vodi kandidacijska komisija, ki jo imenuje skupščina. Kandidate predlagajo prisotni notarji. Na podlagi danih predlogov, kandidacijska komisija sestavi listo kandidatov. Na listi kandidatov mora biti najmanj en kandidat več kot pa jih je potrebno izvoliti.

Volitve vodi volilna komisija, ki jo imenuje skupščina na predlog delovnega predsedstva.

Volilna komisija je sestavljena iz predsednika in dveh članov.

13. člen

Glasuje se z glasovnicami.

Glasuje se tako, da se na glasovnici obkroži zaporedna številka pred imenom in priimkom kandidata, za katerega se želi glasovati. Glasuje se lahko za največ toliko kandidatov, kolikor jih je treba izvoliti. Izvoljeni so kandidati, ki so dobili največje število glasov. Če je več kandidatov, ki pridejo v poštev za izvolitev, dobilo enako število glasov, se glasovanje za te kandidate ponovi.

Glasovnica ni veljavna, če ni izpolnjena, če je glasovalec glasoval za več kandidatov, kot jih je treba izvoliti, ali če se iz nje ne da razbrati volje glasovalca.

Predsednik zbornice

14. člen

Predsednik zbornice je istočasno predsednik izvršnega odbora, podpredsednik pa član izvršnega odbora.

15. člen

Predsednik zbornice opravlja naslednje naloge:

1. zastopa in predstavlja zbornico;
2. izvršuje sklepe skupščine in izvršnega odbora;
3. razrešuje nesoglasja in nesporazume med notarji ter notarji in notarskimi kandidati;
4. skrbi za pravilno delovanje zbornice;
5. postavlja začasnega namestnika notarja v primerih, ki jih določa zakon o notariatu;
6. skrbi za ugled zbornice in verodostojnost notarskega dela;
7. opravlja druge naloge določene z zakonom o notariatu, statutom in drugimi akti zbornice;
8. sklepa pogodbe in druge pravne posle zbornice po predhodni odobritvi izvršnega odbora, samostojno pa do zneska, ki ga s sklepom določi izvršni odbor.

Predsednik zbornice sme v nujnih primerih opravljati naloge izvršnega odbora.

O opravljenih nalogah je dolžan najkasneje v 8 dneh obvestiti izvršni odbor, ki na prvi seji obravnava predsednikovo poročilo in o njem sprejme sklep.

16. člen

Če je predsednik zbornice odsoten ali zadržan ga nadomešča podpredsednik, v njegovi odsotnosti pa član izvršnega odbora, ki ga določi predsednik zbornice.

17. člen

Predsednika in podpredsednika zbornice izvoli skupščina za 4 leta in ne moreta biti izvoljena več kot dvakrat zaporedoma.

Izvršni odbor

18. člen

Izvršni odbor skupščine ima skupaj s predsednikom in podpredsednikom zbornice 9 članov.

Člane izvršnega odbora izvoli skupščina za 4 leta. Člani izvršnega odbora smejo biti izvoljeni v izvršni odbor največ dvakrat zaporedoma.

Če je v imenik notarskih kandidatov Notarske zbornice Slovenije vpisanih več kot 10 notarskih kandidatov, imajo notarski kandidati pravico voliti enega člana izvršnega odbora.

19. člen

Izvršni odbor opravlja naslednje naloge:

1. pripravlja in sklicuje zasedanje skupščine;
2. določa predlog statuta, tarife o nagrajevanju notarjev in drugih splošnih aktov zbornice;
3. sprejema poslovnik o svojem delu, ki ga potrdi skupščina;
4. izvršuje skupščinske sklepe;
5. vodi imenik notarjev, notarskih kandidatov in notarskih pripravnikov;
6. določa predlog finančnega načrta in sprejema zaključni račun zbornice;
7. vodi finančno poslovanje in upravlja s sredstvi zbornice;
8. določa predlog o višini članarine in drugih prispevkov zbornice;
9. na zahtevo strank daje mnenje o pravilnosti zaračunane nagrade in se prizadeva za mirno rešitev spora med stranko in notarjem;
10. obravnava problematiko poslovanja notarjev in druga vprašanja, ki se nanašajo na organizacijo in položaj notariata;
11. imenuje in razrešuje člane komisij, ki jih ustanovi kot svoja delovna telesa;
12. sprejema programe strokovnega izobraževanja notarjev in notarskih kandidatov;
13. v skladu z notarsko tarifo odloča o vrednosti točke in sprejema obvezna navodila za uporabo notarske tarife;
14. predpiše program izbirnega usposabljanja diplomiranih pravnikov, ki opravljajo pripravništvo pri notarju za pridobitev pravice opravljati pravniški državni izpit;
15. obravnava pritožbe v zvezi z delom notarjev in notarskih kandidatov in predlaga uvedbo disciplinskega postopka;
16. določa najnižjo zavarovalno vsoto, za katero so dolžni notariji zavarovati odgovornost za škodo za katero so strankam odgovorni po obligacijskih predpisih;
17. oblikuje predlog za imenovanje notarjev in določi vrstni red predlaganih kandidatov;
18. oblikuje predlog za spremembo števila notarskih mest;
19. določa katere listine in knjige iz arhiva notarja, ki je bil razrešen, se vložijo v arhiv zbornice;
20. odloča o sklenitvi delovnih razmerij in pogodbenih razmerij z delavci strokovne službe zbornice;
21. odloča o sklenitvi drugih pogodb;
22. zagotavlja pogoje za opravljanje pripravniške prakse pri notarjih;
23. opravlja druge naloge, določene s tem statutom in drugimi akti zbornice.

20. člen

Seje izvršnega odbora sklicuje in vodi predsednik zbornice po potrebi, najmanj pa enkrat na 3 mesece.

Seja je sklepčna, če je na seji navzočih najmanj 5 članov izvršnega odbora.

Izvršni odbor sprejema sklepe z večino glasov vseh članov.

Predsednik zbornice je dolžan sklicati sejo izvršnega odbora na zahtevo najmanj 3 članov ali na zahtevo nadzornega odbora.

21. člen

Predsednik zbornice, podpredsednik ter člani drugih organov zbornice opravljajo svoje naloge brezplačno, upravičeni pa so do povračila potnih in drugih stroškov v zvezi z opravljanjem nalog.

Višino povračil stroškov določi izvršni odbor s pravilnikom, ki ga potrdi skupščina.

22. člen

Izvršni odbor zbornice predloži do 31. marca v koledarskem letu ministru, pristojnemu za pravosodje, poročilo o delu za preteklo leto. S poročilom o delu se minister, pristojen za pravosodje seznanja s problematiko notarske službe. Poročilo mora vsebovati tudi predloge potrebnih ukrepov za delovanje notarske službe.

Nadzorni odbor

23. člen

Nadzorni odbor ima predsednika in dva člana, ki jih izvoli skupščina zbornice za 4 leta.

24. člen

Nadzorni odbor nadzoruje finančno poslovanje zbornice.

Nadzorni odbor najmanj dvakrat letno pregleda finančno poslovanje in premoženjsko stanje zbornice in o tem poroča izvršnemu odboru in skupščini.

Nadzorni odbor pregleda zaključni račun in sestavi poročilo za skupščino.

Disciplinski tožilec

25. člen

Disciplinskega tožilca in njegovega namestnika izvoli skupščina zbornice za 2 leti.

26. člen

Disciplinski tožilec zahteva uvedbo disciplinskega postopka in zastopa disciplinsko obtožbo pred disciplinsko komisijo in disciplinskim sodiščem.

Disciplinska komisija I. stopnje

27. člen

Disciplinsko komisijo I. stopnje sestavljajo predsednik in dva člana. Predsednika in člana disciplinske komisije in njihove namestnike izvoli skupščina iz vrst notarjev za dobo 2 let.

28. člen

Disciplinska komisija I. stopnje vodi disciplinski postopek in odloča o disciplinski odgovornosti notarja, notarskega kandidata in notarskega pripravnika, razen v zadevah, v katerih je po zakonu pristojno odločati disciplinsko sodišče.

Disciplinska komisija II. stopnje

29. člen

Disciplinska komisija II. stopnje odloča o pritožbah zoper odločbe disciplinske komisije I. stopnje.

Disciplinsko komisijo sestavljajo predsednik in dva člana. Predsednika, člana in namestnike disciplinske komisije II. stopnje izvoli skupščina iz vrst notarjev za 2 leti.

Disciplinsko sodišče

30. člen

Disciplinsko sodišče sestavljajo: dva sodnika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije in trije notarji ter njihovi namestniki.

Tri člane disciplinskega sodišča in njihove namestnike izvoli skupščina zbornice za 2 leti.

31. člen

Disciplinsko sodišče odloča o disciplinski odgovornosti notarjev in notarskih kandidatov v disciplinskih zadevah, zaradi kršitev, zaradi katerih je mogoče odvzeti pravico opravljati notariat oziroma prakso pri notarju.

Disciplinsko sodišče odloča v senatu petih članov. Predsednik senata je sodnik.

IV. DISCIPLINSKA ODGOVORNOST

32. člen

Dejanja, ki pomenijo kršitev dolžnosti pri opravljanju notarskega poklica, so:

1. če notar oziroma notarski kandidat pri opravljanju svojega poklica krši zakon, kodeks notarske etike, statut in druge splošne akte;

2. če posluje v nasprotju z zakonom o notariatu, zlasti, če posluje v zadevah za opravljanje katerih nima zakonskih pooblastil ali če prekrši dolžnost varovanja poslovne tajnosti;

3. če zaradi kršitev določb zakona o notariatu, notar sestavi nično oziroma neveljavno listino;

4. če odmeri nagrado za notarsko storitev v nasprotju z veljavno tarifo o nagrajevanju notarjev in obveznimi navodili zbornice;

5. če si pridobiva stranke z oblubo, da bo opravil notarsko storitev za manjšo nagrado, kot jo določa tarifa o nagrajevanju notarjev;

6. če zastopa stranke v postopku, v katerem po določbah zakona o notariatu ne sme prevzeti zastopanja;

7. če sestavlja notarske listine v tujem jeziku, ki ni uradni jezik na omotju, kjer ima sedež, pa nima statusa sodnega tolmača;

8. če sodeluje z zakotnimi pisarji tako, da jim podpisuje njihove vloge oziroma jim daje nasvete in pravno pomoč;

9. če sodeluje z odvetniki proti plačilu tako, da k odvetnikom napotuje stranke zaradi sestave zasebne listine;

10. če ne izvrši odredb sodišča ali ne posluje v skladu z obveznimi navodili organov zbornice;

11. če ne vodi poslovanja v skladu z določbami pravilnika o poslovanju notarja;

12. če overi prevod listine, pa nima statusa sodnega tolmača;

13. če notar neupravičeno odkloni opravilo notarske storitve;

14. če ne plačuje iz neopravičljivih razlogov redno članarine in drugih prispevkov zbornice;

15. če ne izpolnjuje dolžnosti strokovnega izobraževanja;

16. če se pri opravljanju notarskega poklica neprimer- no ali žaljivo obnaša ali izraža;

17. če neopravičeno odkloni opravljanje dela začasnega namestnika po sklepu predsednika zbornice;

18. če neupravičeno zadržuje denar in vrednostne papirje, ki so mu bili predani zaradi izročitve določeni osebi ali državnemu organu;

19. če nevestno opravlja dolžnost začasnega namestnika notarja.

Disciplinski ukrepi

33. člen

V disciplinskem postopku proti notarju ali notarskemu kandidatu se lahko izrečejo naslednji disciplinski ukrepi:

1. pisni opomin;

2. denarna kazen;

3. odvzem pravice opravljati notariat oziroma odvzem pravice opravljati prakso pri notarju.

34. člen

Denarna kazen se sme izreči v znesku, ki ni manjši od 500 točk in ne večji od 10.000 točk po tarifi o nagrajevanju notarjev.

Če se kot disciplinski ukrep izreče denarna kazen, se določi tudi rok plačila, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 6 mesecev.

Sredstva od plačanih denarnih kazni se namenijo za strokovno izpopolnjevanje notarjev.

35. člen

Disciplinski ukrep odvzema pravice opravljati notariat se sme izreči za naslednje hujše kršitve pri opravljanju notariata:

1. če notar neupravičeno več kot dvakrat zaporedoma v 3 mesecih odkloni opravljanje notarskih storitev v nasprotju z določbami zakona o notariatu;

2. če notar za plačilo sodeluje z zakotnimi pisarji tako, da jim daje nasvete in pravno pomoč;

3. če notar ne izvrši odredb sodišča in ne posluje v skladu z obveznimi navodili zbornice, pa zaradi tega nastanejo škodljive posledice za stranko ali druge udeležence pravnega posla;

4. če notar posluje v nasprotju z določbami pravilnika o poslovanju notarja, pa zaradi tega nastanejo škodljive posledice za stranko ali druge udeležence pravnega posla;

5. če ponavlja disciplinske kršitve, za katere mu je že bil pravnomočno izrečen ukrep opomina ali denarne kazni in je na podlagi njegovega obnašanja ali ravnanja utemeljeno sklepati, da ne bo vestno in pošteno opravljal notarskega poklica.

Disciplinski ukrep odvzema pravice opravljati notariat se mora izreči v naslednjih primerih:

1. če notar poleg notarskega poklica opravlja drugo plačano službo ali funkcijo ali opravlja posle, ki so nezdržljivi z opravljanjem notariata;

2. če je notar pravnomočno obsojen za naklepno kaznivo dejanje, zaradi katerega je moralno nevreden za opravljanje notariata.

36. člen

Izvršitev disciplinskega ukrepa odvzema pravice opravljati notariat se lahko odloži za dobo enega leta s pogojem, da obdolženec v tej dobi ne stori dejanja, ki pomeni kršitev dolžnosti pri opravljanju notarskega poklica.

37. člen

Pri izrekanju disciplinskih ukrepov se upoštevajo vse okoliščine, ki vplivajo na vrsto ukrepa in višino denarne kazni, zlasti pa teža kršitve in njene posledice, stopnjo odgovornosti, prejšnje delo in vedenje obdolženca in morebitni prej izrečeni disciplinski ukrep.

Pri izrekanju disciplinskega ukrepa denarne kazni se upošteva tudi premoženjsko stanje obdolženca.

Zastaranje

38. člen

Pregon disciplinskih kršitev zastara v enem letu od dneva kršitve.

Če je disciplinska kršitev obenem kaznivo dejanje, zastara pregon v enakem roku, kot ga določa zakon za zastaranje preгона za kaznivo dejanje.

Izvršitev disciplinskega ukrepa zastara v enem letu od dneva pravnomočnosti odločbe, s katero je bil ukrep izrečen.

39. člen

Zastaranje preгона disciplinske kršitve pretrga prijava disciplinske kršitve disciplinskemu tožilcu in vsako opravilo v postopku pred disciplinsko komisijo ali disciplinskim sodiščem.

Zastaranje izvršitve disciplinskega ukrepa se pretrga z dejanji, s katerimi se pretrga zastaranje po določbah kazenskega zakonika.

Pregon disciplinske kršitve in izvršitev disciplinskega ukrepa zastarata v vsakem primeru, ko preteče dvakrat toliko časa, kolikor je določeno za zastaranje preгона disciplinske kršitve oziroma za zastaranje izvršitve disciplinskega ukrepa.

Disciplinski postopek

40. člen

Postopek pred disciplinsko komisijo I. stopnje in pred disciplinskim sodiščem se uvede na zahtevo disciplinskega tožilca.

Zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka pošlje predsednik disciplinske komisije I. stopnje obdolžencu s pozivom, da v roku 15 dni odgovori na navedbe v zahtevi.

Odgovor obdolženca pošlje predsednik disciplinske komisije I. stopnje disciplinskemu tožilcu.

Če obdolženec v postavljenem roku ni odgovoril na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka, predsednik disciplinske komisije I. stopnje obvesti o tem disciplinskega tožilca.

41. člen

Po prejemu odgovora obdolženca ali po preteku roka za odgovor, predsednik disciplinske komisije I. stopnje po potrebi odredi predhodno preiskavo in določi člana disciplinske komisije I. stopnje za opravo predhodne preiskave.

Po opravljeni predhodni preiskavi pošlje predsednik disciplinske komisije I. stopnje spise disciplinskemu tožilcu. Ta lahko v 15 dneh po prejemu spisov spremeni ali dopolni zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka.

42. člen

Predsednik disciplinske komisije I. stopnje razpiše ustno obravnavo najkasneje v roku 30 dni po predhodno opravljeni preiskavi.

Če je po opravljeni predhodni preiskavi, disciplinski tožilec spremenil ali dopolnil zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka, se spremenjena zahteva pošlje obdolžencu z vabilom na ustno obravnavo v roku 8 dni pred dnevom obravnave.

43. člen

Ustna obravnavo se lahko opravi tudi brez navzočnosti obdolženca, če je bil obdolženec v redu vabljen, pa svojega

izostanka ni opravičil ali če je sporočil disciplinskemu sekretarju, da se obravnave ne bo udeležil in da naj se upošteva njegov zagovor v odgovoru na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka.

44. člen

O izločitvi člana disciplinske komisije odloča predsednik disciplinske komisije.

O izločitvi predsednika disciplinske komisije I. stopnje odloča predsednik disciplinske komisije II. stopnje, o izločitvi predsednika disciplinske komisije II. stopnje pa predsednik disciplinskega sodišča.

O izločitvi disciplinskega tožilca odloča predsednik disciplinskega sodišča, o izločitvi predsednika disciplinskega sodišča odloča predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

Če je predsednik disciplinske komisije zadržan ali izločen, ga nadomešča njegov namestnik.

45. člen

Pravnomočna odločba disciplinske komisije se pošlje izvršilnemu odboru zbornice zaradi izvršitve in evidence ter v vednost ministru, pristojnemu za pravosodje.

Disciplinska evidenca se hrani trajno.

46. člen

V postopku ugotavljanja disciplinske odgovornosti se glede vprašanj, ki niso urejena z zakonom o notariatu in s tem statutom, smiselno uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku.

Določbe tega statuta o disciplinski odgovornosti notarjev in notarskih kandidatov se smiselno uporabljajo tudi za pripravnike, ki opravljajo pripravništvo pri notarju.

V. SREDSTVA ZA DELO IN FINANČNO POSLOVANJE ZBORNICE

47. člen

Prihodki zbornice so:

- vpisnine, članarine in drugi prispevki notarjev in notarskih kandidatov;
- denarne kazni, izrečene v disciplinskem postopku zoper notarje in notarske kandidate;
- darila in volila;
- obresti in drugi prihodki.

48. člen

Finančno poslovanje zbornice ureja pravilnik o finančnem poslovanju, ki ga sprejme skupščina zbornice.

VI. KONČNA DOLOČBA

49. člen

Ta statut se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati petnajsti dan po objavi.

Št. 041/2-94

Ljubljana, dne 15. februarja 1995.

Predsednik
Notarske zbornice Slovenije
Andrej Škrk l. r.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI**LJUBLJANA****837.**

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94) in 13. člena odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 32/86, 46/88, 39/89) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 5. seji dne 9. marca 1995 sprejel

S K L E P**o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 1995**

1. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Mestne občine Ljubljana za leto 1995 znaša 0,0587 SIT.

2. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja od 1. januarja 1995.

Št. 38-1/95

Ljubljana, dne 9. marca 1995.

Predsednik
Mestnega sveta
Mestne občine Ljubljana
Dimitrij Kovačič l. r.

CERKNICA**838.**

Na podlagi 10. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94) je Občinski svet občine Cerknica na 2. redni seji dne 13. 1. 1995 sprejel

**STATUTARNI SKLEP
o določitvi sedeža in pečata Občine Cerknica**

1. člen

Sedež Občine Cerknica je v Cerknici, Cesta 4. maja 53.

2. člen

Občina Cerknica ima svoj pečat v obliki kroga, premera 35 mm, ki ima v sredini grb občine Cerknica, ob krožnici zgoraj napis "OBČINA CERKNICA", ob krožnici spodaj pa napis "CERKNICA".

3. člen

Župan Občine Cerknica ima svoj pečat v obliki kroga, premera 35 mm, ki ima v sredini grb občine Cerknica, ob krožnici zgoraj napis "OBČINA CERKNICA", nad grbom v liniji premera napis "ŽUPAN", ob krožnici spodaj pa napis "CERKNICA".

4. člen

Občinski svet Cerknica ima svoj pečat v obliki kroga, premera 35 mm, ki ima v sredini grb Občine Cerknica, ob krožnici zgoraj napis "OBČINA CERKNICA", pod grbom v liniji premera napis "OBČINSKI SVET", ob krožnici spodaj pa napis "CERKNICA".

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, do sprejetja statuta, uporablja pa se od 1. 1. 1995.

Št. 001-1/95

Cerknica, dne 13. januarja 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Cerknica

Janez Obreza, dipl. jur. l. r.**GORENJA VAS-POLJANE****839.**

Na podlagi 3. in 65. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), 3. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/85) in 34. člena statuta KS Poljane je delni zbor krajanov dela Poljan dne 9. 2. 1995 sprejel

S K L E P**o uvedbi samoprispevka**

1. člen

Referendum za uvedbo samoprispevka v delu KS Poljane, del naselja Poljane (hišne št. 29–31 in 33–35) je bil izveden 19. 3. 1995 v mali dvorani kulturnega doma v Poljanah.

2. člen

Sredstva krajevnega samoprispevka se namenijo za obnovo ceste Poljane-Kosm, in sicer rekonstrukcija ceste v dolžini 150 m s priključki.

3. člen

Samoprispevek se uvede za obdobje šestih mesecev, to je od 1. 4. 1995 do 30. 9. 1995.

4. člen

Za realizacijo referendumskega programa je potrebno zbrati 1,248.700 SIT, od tega zneska bo iz samoprispevka zagotovljeno 832.500 SIT, preostali del pa bo KS zbrala s sredstvi širše družbene skupnosti.

5. člen

Samoprispevek bodo plačevala gospodinjstva, ki imajo stalno bivališče v delu KS, za katerega je razpisan referen-

dum in lastniki nepremičnin (stan. hiša št. 31 in 35) na tem območju, ki nimajo tu stalnega bivališča.

Seznam zavezancev je potrdil zbor krajanov 9. 2. 1995.

Zavezanci bodo plačevali samoprispevek po naslednjih merilih:

Vsako gospodinjstvo in lastniki nepremičnin plačujejo samoprispevek v 6 zaporednih mesečnih obrokih po 20.000 SIT.

Posamezni obroki zapadejo v plačilo do konca tekočega meseca.

6. člen

Vsem zavezancem iz 6. člena tega sklepa obračunava in odteguje samoprispevek na osnovi izstavljenih položnic računovodska služba KS Poljane.

Sredstva samoprispevka se bodo zbirala na posebnem žiro računu št. 51510-842-027-82149.

7. člen

Zavezanci so dolžni poravnati zapadlo obveznost v roku, ki je določen v tem sklepu, sicer se jih bremeni z zamudnimi obrestmi po veljavnih predpisih. Morebitna izterjava bo opravljena v skladu z zakonom o davkih občanov preko davkoizterjevalca.

8. člen

Zbiranje in uporabo zbranih sredstev bo nadziral svet KS Poljane in gradbeni odbor za ureditev ceste. Gradbeni odbor, ki je odgovoren tudi za izvajanje del, ki se financirajo iz sredstev zbranega samoprispevka, je dolžan po končanem zbiranju samoprispevka dati poročilo zboru krajanov tega območja o višini in porabi teh sredstev.

9. člen

Za vse ostalo, kar ni s tem sklepom posebej določeno, se smiselno uporabljajo določila zakona o samoprispevku (Uradni list RS, št. 35/85).

10. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Župan
Občine Gorenja vas–Poljane
Jože Bogataj l. r.

840.

POROČILO

o izidu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v delu KS Poljane, ki je bil izveden 19. 3. 1995 v mali dvorani kulturnega doma v Poljanah

1. Volilna komisija je na podlagi pregleda glasovnih spisov in zapisnika, ki ga je predložil volilni odbor, ugotovila, da je postopek za uvedbo referenduma izveden v skladu z zakonom in da ni bilo nepravilnosti, ki bi lahko vplivale na izid glasovanja.

2. Izid glasovanja je naslednji:

– v volilnem imeniku je bilo vpisanih 20 volilnih upravičencev,

– na referendumu jih je glasovalo 15 ali 75%

– ZA uvedbo samoprispevka jih je glasovalo 12 ali 80%

– PROTI uvedbi samoprispevka pa 3 ali 20%

– neveljavnih glasovnic ni bilo.

4. Volilna komisija ugotavlja, da je referendum za uvedbo samoprispevka v KS Poljane izglasovan, ker se je zanj izreklo 100% volilnih upravičencev, ki so glasovali.

Predsednik volilne komisije
KS Poljane
Tone Krek l. r.

GROSUPLJE

841.

Na podlagi 29. in 64. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 – odločba US RS, 45/94 – odločba US RS in Uradni list RS, št. 57/94) je Občinski svet občine Grosuplje na 1. seji dne 23. decembra 1994 sprejel

STATUTARNI SKLEP

I

Občina Grosuplje začasno prevzema odloke, sklepe in pravilnike, ki sta jih sprejela skupščina in Izvršni svet Skupščine občine Grosuplje v tistih delih, ki zadevajo območje občine Grosuplje.

II

Sedež občine Grosuplje je Kolodvorska 2, Grosuplje.

III

Občinski svet sprejme začasni poslovnik Občinskega sveta občine Grosuplje.

IV

Občinski svet daje začasno pooblastilo delavcem upravnih organov občine Grosuplje za opravljanje nalog za občino Grosuplje.

V

Ti sklepi začnejo veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljajo pa se od 1. 1. 1995 dalje.

Št. 013-1/95

Grosuplje, dne 23. decembra 1994.

Predsednica
Občinskega sveta
občine Grosuplje
Angelca Likovič l. r.

842.

Na podlagi 49. in 101. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94; odločba US RS, 45/94 – odločba US RS in Uradni list RS, št. 57/94) je Občinski svet občine Grosuplje na 2. seji dne 25. 1. 1995 sprejel

STATUTARNI SKLEP
o začasni organizaciji in delovnem področju skupne občinske uprave občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje

1

S tem sklepom se začasno ustanovi skupna uprava občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje (v nadaljevanju: občinska uprava), določa njihova organizacija, delovno področje ter uredi druga vprašanja v zvezi z njihovim delovanjem.

2

Občinska uprava je organizirana pri Občini Grosuplje. Sestavljajo jo tri službe:

- služba za družbene dejavnosti, gospodarstvo in finance
- služba za gospodarske javne službe
- splošna služba.

Do sprejema novih aktov se za organizacijo in delovno področje občinske uprave smiselno uporablja odlok o organizaciji in delovnem področju upravnih organov občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 2/91).

3

Občinska uprava izvaja vse naloge, za katere so pristojne občine Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje. Enakovredno jo vodijo vsi trije župani navedenih občin.

Občinska uprava zagotovi zaposlitev vsem delavcem bivše Občine Grosuplje, ki niso razporejeni v upravno enoto Grosuplje ali katerikoli upravni organ državnih ministrstev.

Zaposleni v občinski upravi so upravičeni do plače v skladu z odločbami z dne 21. 12. 1994 in veljajo od 23. 4. 1994 dalje, dokler ne bo v skladu z zakonom izdelani načrt delovnih mest in drugi ustrezni akti posameznih občin.

4

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 1995 do sprejema načrta delovnih mest v vseh treh občinah.

Št. 013-3/95

Grosuplje, dne 25. januarja 1995.

Predsednica
Občinskega sveta
občine Grosuplje
Angelca Likovič l. r.

843.

Na podlagi 10. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 – odločba US RS, 45/94 – odločba US RS in Uradni list RS, št. 57/94) je Občinski svet občine Grosuplje na 2. seji dne 25. 1. 1995 sprejel

STATUTARNI SKLEP
o pečatu Občine Grosuplje

1

Občina Grosuplje uporablja nov pečat – žig, ki vsebuje označbo – grb in ime Občina Grosuplje.

Pečat je okrogle oblike, dve velikosti: Ø 35 mm, Ø 20 mm.

2

Vsi stari pečati Občine Grosuplje so od 1. 1. 1995 neveljavni.

3.

Ta sklep začne veljati od dneva objave v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 1995 dalje.

Št. 013-2/95

Grosuplje, dne 25. januarja 1995.

Predsednica
Občinskega sveta
občine Grosuplje
Angelca Likovič l. r.

KRŠKO**844.**

Občinski svet občine Krško je na 1. seji dne 23. decembra 1994 sprejel

Z A Č A S N I S T A T U T A R N I A K T
občine Krško

1. člen

Ta začasni statutarni akt ureja najpomembnejša vprašanja konstituiranja občine Krško in organizacije ter delovanja njenih organov do sprejema statuta.

2. člen

Območje občine Krško določa zakon.

Občina Krško je pravni naslednik glede celotnega premoženja in vseh pravic ter obveznosti dosedanje občine Krško, ki vključuje tudi finančne in druge sklade dosedanje občine.

Občina Krško je konstituirana, potem ko se konstituira občinski svet in sprejme ta začasni statutarni akt.

Z dnem konstituiranja občine Krško prenehajo vsa pooblastila organov in funkcionarjev prejšnje občine Krško, hkrati pa se za občinske upravne organe prejšnje občine v smislu 104. člena zakona o upravi prenehajo uporabljati določbe zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine občine Republike Slovenije ter republiških upravnih organov.

3. člen

Občina Krško (v nadaljevanju: občina) na svojem območju samostojno ureja lokalne zadeve javnega pomena.

Poleg zadev lokalnega pomena, ki so določene z 21. členom zakona o lokalni samoupravi ter določbami drugih

zakonov, opravlja občina še naslednje lokalne zadeve javnega pomena:

- odločanje o rabi prostora v občini, ki vključuje tudi pripravo in sprejem prostorskih planskih aktov,
- odločanje o posegih v prostor lokalnega pomena,
- urejanje prometa na območju občine.

4. člen

Organi občine so:

- občinski svet,
- župan,
- nadzorni odbor,
- odbor za premoženje, finance in gospodarska vprašanja,
- odbor za urbanizem,
- odbor za družbene zadeve,
- drugi odbori, ki jih z odlokom ustanovi svet občine.
- občinski urad.

5. člen

Občinski svet občine je najvišji organ odločanja v občini s pristojnostmi, ki jih določa zakon in tačasni statutarni akt.

Poleg nalog, določenih z zakonom, opravlja občinski svet še naslednje naloge:

- sprejema akte o ustanovitvi javnih gospodarskih zavodov ter javnih podjetij za opravljanje lokalnih gospodarskih javnih služb,
- sprejema akte o ustanovitvi javnih zavodov s področja družbenih javnih služb,
- izvršuje ustanoviteljske pravice prejšnje občine glede zavodov v skladu z zakonom o zavodih, če zakon ne določa drugače.

Občinski svet lahko imenuje komisije in drugačasna ali stalna delovna telesa za pripravo aktov in drugih gradiv za občinski svet. Člani teh teles so lahko tudi osebe, ki niso člani sveta.

Občinskemu svetu predseduje župan.

Do sprejema poslovnika občinskega sveta ureja vprašanja njegovega delovanjačasni poslovnik, ki ga svet sprejme na prvi seji.

Občinski svet je konstituiran na svoji prvi seji, ko ugotovi, da je nespornih več kot polovica mandatov članov občinskega sveta in ko sprejmečasni poslovnik.

Občinski svet ima sekretarja, ki opravlja strokovne naloge v zvezi s pripravo sej in delovanjem občinskega sveta. Pri opravljanju njegovih nalog mora sekretarju sveta pomagati občinski urad.

6. člen

Župan predstavlja in zastopa občino.

Poleg pristojnosti in nalog ter odgovornosti, določenih z zakonom, ima župan še naslednje funkcije:

- vodi seje občinskega sveta,
- skrbi za izvrševanje občinskega proračuna in je zanj odgovoren,
- skrbi za upravljanje z občinskim premoženjem,
- ima splošno pooblastilo za odločanje o pridobitvi ali odsvojitvi premoženja v lasti občine, katerih posamična vrednost, skupna vrednost v okviru enega posla ali skupna vrednost v obdobju enega meseca ne presega 100.000 tolarjev.

Pogodbo o oddaji občinskih prostorov v najem državi za delovanje upravne enote lahko podpiše župan le s soglasjem občinskega sveta.

7. člen

Delo občinske uprave vodi po pooblastilu župana tajnik občine, ki ga na predlog župana imenuje občinski svet. Tajnik odgovarja za delo županu.

8. člen

Upravne naloge občinske uprave opravljajo zaposleni v upravi, ki jih imenuje oziroma zaposli župan.

Župan lahko pooblasti za odločanje v zvezi z delovnim razmerjem tajnika občine.

9. člen

V upravnih stvareh na prvi stopnji iz izvirne pristojnosti odloča tajnik občine, ki lahko za odločanje pooblasti zaposlenega v upravi, ki izpolnjuje z zakonom predpisane pogoje za vodenje upravnega postopka in odločanje.

V upravnih stvareh na prvi stopnji iz prenešene pristojnosti odloča župan, ki lahko za odločanje pooblasti zaposlenega v upravi, ki izpolnjuje z zakonom predpisane pogoje za vodenje upravnega postopka in odločanje.

V upravnih stvareh na drugi stopnji iz izvirne pristojnosti odloča župan.

Če tajnik občine ali župan ne izpolnjujeta zakonskih pogojev za vodenje upravnega postopka, opravlja dejanja v postopku do izdaje odločbe zaposleni v upravi, ki izpolnjuje te pogoje.

10. člen

O izločitvi zaposlenega v upravi odloča tajnik občine.

O izločitvi tajnika odloča župan.

O izločitvi župana odloča občinski svet, ki v tem primeru tudi odloči v upravnih stvareh v tisti zadevi.

11. člen

Nadzorni odbor katerega naloge določa zakon ima sedem članov.

Nadzorni odbor vodi predsednik, ki ga izmed svojih članov imenuje odbor na prvi seji.

Delo nadzornega odbora ureja poslovnik, ki ga sprejme nadzorni odbor z večino vseh članov. Do sprejema poslovnika se za delo odbora smiselno uporabljajo določbe časnega poslovnika občinskega sveta.

Nadzorni odbor je konstituiran, ko je izvoljen njegov predsednik.

12. člen

Odbor za premoženje, finance in gospodarska vprašanja opravlja naslednje naloge:

- obravnava proračun in zaključni račun občine,
 - spremlja in po potrebi daje mnenje k izvrševanju proračuna,
 - obravnava letni gospodarski načrt občine in spremlja gospodarjenje z občinskim premoženjem,
 - obravnava vprašanja glede upravljanja in urejanja lokalnih gospodarskih javnih služb in daje mnenje k izbiri koncesionarja,
 - na zahtevo občinskega sveta daje mnenje glede vprašanj s področja gospodarstva in financ iz pristojnosti občine.
- Odbor sestavlja 9 članov, ki jih imenuje občinski svet, od katerih jih je 5 članov sveta.

13. člen

Odbor za urbanizem opravlja naslednje naloge:

- obravnava prostorske planske akte občine,

– pripravlja politiko prostorskega razvoja občine in spremlja njeno izvrševanje,
 – daje soglasje k manjšim odmikom od sprejetih prostorskih planskih aktov v zvezi s posameznim posegom v prostor lokalnega pomena,
 – obravnava vprašanja ureditve mestnega prometa,
 – obravnava druga vprašanja s področja urbanizma.
 Odbor sestavlja 9 članov, ki jih imenuje občinski svet, od katerih jih je 5 članov sveta.

14. člen

Odbor za družbene zadeve opravlja naslednje naloge:
 – obravnava vprašanja v zvezi z izobraževanjem, kulturo, informacijsko-dokumentacijsko dejavnostjo in športom ter rekreacijo,
 – daje mnenje v zvezi z ustanovitvenimi akti javnih zavodov, ki opravljajo družbene javne službe lokalnega pomena,
 – oblikuje socialno politiko občine in jo predlaga občinskemu svetu v sprejem,
 – skrbi za smotno uporabo in povečanje najemnega socialnega sklada stanovanj v občini,
 – opravlja druge zadeve s poročja družbenih služb in sociale.
 Odbor sestavlja 9 članov, ki jih imenuje občinski svet, od katerih jih je 5 članov sveta.

15. člen

Odbore iz 12., 13. in 14. člena tega akta vodi predsednik, ki ga izmed svojih članov imenuje odbor na prvi seji.
 Delo teh odborov ureja poslovnik občinskega sveta. Do sprejema poslovnika občinskega sveta se za delo odbora smiselno uporabljajo določbe začasnega poslovnika občinskega sveta in začasnega statutarnega akta občine Krško.
 Odbor je konstituiran, ko je izvoljen njegov predsednik.

16. člen

Občinski urad je organ občine, ki opravlja njene upravne naloge.
 Organizacijo in delovno področje občinske uprave ureja začasni akt o organizaciji občinske uprave, ki ga na predlog župana sprejme občinski svet.
 Akt iz prejšnjega odstavka ureja tudi notranjo organizacijo ter položaj zaposlenih v upravi, v skladu z zakonom.

17. člen

Splošni akti, ki jih sprejema občinski svet so odloki.
 Odloki in drugi splošni akti, ki jih je sprejela skupščina prejšnje občine Krško, ostanejo v veljavi.
 Občinski svet lahko spremeni ali razveljavi posamezen odlok ali drugi splošni akt, ki ga je sprejela skupščina prejšnje občine Krško.
 Statut prejšnje občine in odlok o organizaciji in delovnem področju občinskih upravnih organov ter akt o sistematizaciji del in nalog v teh organih prenehajo veljati.

18. člen

Do sprejema statuta občine delujejo dosedanje krajevne skupnosti na območjih in s pristojnostmi, določenimi s statutom prejšnje občine Krško.
 Mandat organov teh krajevnih skupnosti se podaljša do sprejema statuta občine.

19. člen

Ta akt je sprejet, ko ga z večino vseh članov sprejme občinski svet občine in začne veljati z objavo v uradnem glasilu.

Ta akt velja do sprejema statuta občine, vendar največ 3 mesece.

Št. 013-1/95

Krško, dne 23. decembra 1994.

Predsedujoči
 občinskemu svetu
Danilo Siter l. r.

LITIJA

845.

Na podlagi 30. in 31. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 – odločba US RS, 45/94 – odločba US RS in Uradni list RS, št. 57/94) v zvezi s 5. in 7. členom statutarnega odloka o začasni organizaciji in delovanju občine Litija (Uradni list RS, št. 7/95) in v zvezi z zakonom o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) je občinski svet na 3. seji dne 16. 2. 1995 sprejel

O D L O K

o ustanovitvi in začasnih pristojnostih občinskega odbora za finance

1. člen

S tem odlokom se ustanovi občinski odbor za finance (v nadaljevanju: odbor), ki je svetovalno-izvršilni organ občine za to področje.

2. člen

Odbor tekoče spremlja stanje prihodkov, odhodkov in račun financiranja proračuna občine ter o svojih ugotovitvah obvešča občinski svet in župana. Odbor določi osnutek in predlog proračuna in zaključnega računa občine ter na predlog župana odobrava uporabo sredstev tekoče proračunske rezerve.

Odbor enkrat mesečno občinskemu svetu in županu dostavi celovito poročilo o finančnem stanju občine. Na zahtevo občinskega sveta, župana ali nadzornega odbora dostavi odbor tudi vmesna in delna poročila.

3. člen

Odbor nadzoruje prihodke in odhodke občine Litija (od 1. 1. 1995 dalje), ki se zbirajo na posebnem računu občine Litija in podpartiji ali na žiro računu proračuna prejšnje občine oziroma njenih podpartij.

4. člen

Oddelek za finance pripravi za odbor zasnove proračuna in zaključnega računa občine Litija. V bilanci prihodkov in odhodkov se izkazujejo načrtovani prihodki iz davkov, taks, pristojbin, drugih dajatev in drugih dohodkov ter prihodkov od upravljanja in razpolaganja z občinskim premoženjem in z načrtovanimi odhodki. V računu financiranja se izkaže odplačevanje dolgov in zadolževanje občine. Med odhodki se predvidi tudi tekoča proračunska rezerva za namene, ki niso bili predvideni ali ni bilo predvidenih dovolj sredstev.

Osnutek in predlog proračuna določi, v sodelovanju z županom, odbor. V obravnavo in sprejem občinskemu svetu pa ga predloži župan.

Odbor predlaga občinskemu svetu in županu sprejem in odločitev iz njihovega področja dela.

5. člen

Odbor ima predsednika in šest članov.

Odbor izvoli občinski svet na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Predsednik odbora zastopa odbor in podpisuje akte iz njegove pristojnosti.

Strokovno-tehnična dela za odbor opravlja upravni organ občine Litija, ki je pristojen za področje financ.

6. člen

Odbor, do sprejema proračuna občine Litija za leto 1995, preko Agencije Republike Slovenije za plačilni promet, nadziranje in informiranje – enota Litija, tekoče spremlja vse prihodke in odhodke žiro računa občine in eventualne podpartije, nadzira žiro račun prejšnje občine ter vrši nadzor nad financiranjem nalog, ki spadajo v obseg zagotovljene porabe. To so izplačila plač zaposlenim, ki so ostali v občinski upravi in del sredstev za zagotovljeno porabo po 40. členu zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94).

7. člen

Odbor na predlog župana odloča o uporabi sredstev občinske rezerve (12. člen zakona o financiranju občin; Uradni list RS, št. 80/94).

8. člen

Odbor pripravi bilančni pregled sredstev, ki so do 31. 12. 1994 izkazana v proračunu občine Litija namenjena za investicijske dejavnosti ali pa so bila v te namene določena z odločitvami nekdanjega IS SO Litija. Pregled mora vsebovati tudi sredstva na posebnem računu Sklada stavbnih zemljišč in prikazati tudi preostala sredstva vezana pri poslovnih bankah. Pregled naj tudi prikaže s pogodbami angažirana sredstva za leto 1995.

9. člen

Odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 401-08-2/95

Litija, dne 16. februarja 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Litija
Franci Rokavec l. r.

846.

Na podlagi 30. in 31. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 – odločba US RS, 45/94 – odločba US RS in Uradni list RS, št. 57/94) v zvezi s 5. in 7. členom statutarnega odloka o začasni organizaciji in delovanju občine Litija (Uradni list RS, št. 7/95) je občinski svet na 3. seji dne 16. 2. 1995 sprejel

ODLOK

o ustanovitvi in začasnih pristojnostih občinskih odborov občine Litija

1. člen

S tem odlokom se ustanovijo občinski odbori (v nadaljnjem besedilu: odbor):

- za gospodarsko infrastrukturo,
- za urejanje in varstvo okolja,
- za družbene dejavnosti,
- za reševanje in zaščito,
- za kmetijstvo in gozdarstvo,
- za gospodarstvo.

Odbori so svetovalno-izvršilni organ občine za svoje področje dela.

2. člen

Pristojnosti odbora za gospodarsko infrastrukturo so:

- nadzoruje in usmerja delo občinske uprave preko odgovornega za občinsko upravo,
- nadzoruje delovanje občinskih javnih služb s področja gospodarske infrastrukture,
- odbor spremlja in usmerja razvoj stanovanjskega gospodarstva v občini Litija,
- spremlja in analizira delovanje javnih gospodarskih služb,
- opravlja druge zadeve, ki mu jih poveri občinski svet,
- opravlja in odloča o drugih nalogah, ki so povezane z delom odbora za to področje.

3. člen

Pristojnosti odbora za urejanje prostora in varstvo okolja so:

- sodeluje pri pripravi in sprejemanju letnega programa dela za prostorsko urejanje pristojnega občinskega organa,
- sodeluje pri pripravi razpisov za pridobitev najugodnejših ponudnikov za izdelavo prostorske in urbanistične dokumentacije,
- oblikuje predlog izbire najugodnejšega ponudnika za oddajo del na osnovi javnih razpisov,
- sodeluje pri javnih razgrnitvah in obravnava strokovnih podlag za pripravo planskih in urbanističnih dokumentov,
- sodelujejo pri pripravi, izdelavi in obravnavi osnutkov prostorsko izvedbenih aktov, vključno z osnutki odlokov,
- daje pripombe in predloge v teku javne obravnave osnutkov in sodeluje pri pripravi predlogov odlokov,
- oblikuje predloge ukrepov na področju varstva okolja in ravnanja z odpadki,
- opravlja in odloča o drugih nalogah, ki so povezane z delom odbora za to področje.

4. člen

Pristojnosti odbora za družbene dejavnosti so:

- nadzoruje in usmerja delo občinske uprave za področje družbenih dejavnosti preko odgovornega za občinsko upravo,
- nadzoruje delovanje občinskih javnih služb s področja družbenih dejavnosti,

– opravlja in odloča o drugih nalogah, ki so povezane z delom odbora.

Odbor spremlja in analizira izvajanje nacionalnih programov javnih služb na področjih:

- varstva naravne in kulturne dediščine,
- kulture informiranja in raziskovanja,
- lekarništva in zdravstva,
- otroškega in socialnega varstva,
- vzgoje in izobraževanja,
- športa in rekreacije.

Naloge odbora za družbene dejavnosti so tudi:

– daje mnenja in predloge občinskemu svetu k aktom, ki zagotavljajo izvajanje in pospeševanje razvoja na področju družbenih dejavnosti, predšolskega varstva, osnovnega varstva otrok in družine, za socialno ogrožene, invalide in ostarele, razvoja športa in rekreacije ter izobraževalne, raziskovalne, informacijsko-dokumentacijske, društvene in kulturne dejavnosti,

– daje mnenja in predloge občinskemu svetu k aktom, ki zagotavljajo izvajanje nacionalnih programov javnih služb na področjih družbenih dejavnosti,

– pripravlja program in finančni načrt investicijskega in rednega vzdrževanja objektov s področja družbenih dejavnosti,

– pripravlja program in finančni načrt investicij v objekte s področja družbenih dejavnosti,

– obravnava predloge investicijskih programov za investicije v objekte s področja družbenih dejavnosti,

– nadzoruje izvajanje investicij v objekte s področja družbenih dejavnosti.

5. člen

Pristojnosti odbora za reševanje in zaščito so:

– pripravlja in predlaga v obravnavo ter sprejem občinske predpise in druga gradiva s področja zaščite in reševanja,

– sistematično spremlja in spodbuja razvoj in učinkovitost delovanja vseh subjektov na področju zaščite in reševanja (gasilska društva, civilna zaščita, Rdeči križ, Karitas, organizacija skavtov in tabornikov ter drugi),

– pripravlja letne programe in finančne načrte za financiranje nalog na področju požarnega varstva in civilne zaščite ter daje mnenje k letnim programom in finančnim zahtevkom drugih subjektov iz sistema zaščite in reševanja, ki se financirajo iz sredstev občinskega proračuna,

– daje predloge za uporabo sredstev občinskega proračuna in o dodeljenih sredstvih požarnega sklada RS,

– opravlja in odloča o drugih nalogah, ki so povezane z delom odbora.

6. člen

Pristojnosti odbora za kmetijstvo in gozdarstvo so:

– nadzoruje in usmerja delo občinske uprave preko odgovornega za občinsko upravo,

– spremlja in daje spodbude za delovanje kmetijsko gozdarskih zadrug, zavodov in drugih organizacij s področja kmetijstva, gozdarstva in veterine, ki delujejo na področju občine Litija,

– spremlja in spodbuja razvoj kmetijstva, ribištva, gozdarstva, lovstva in veterine,

– skupaj z odborom za gospodarstvo pripravlja programe in ukrepe celostnega razvoja podeželja,

– opravlja in odloča o drugih nalogah, ki so povezane z delom odbora.

7. člen

Pristojnosti odbora za gospodarstvo so:

– pripravlja predloge za spodbujanje razvoja podjetništva in obrti,

– skrbi za razvoj dejavnosti na področju turizma,

– skupaj z odborom za kmetijstvo in gozdarstvo predlaga ukrepe za spodbujanje celostnega razvoja podeželja,

– določa pogoje za subvencije in spodbujanje gospodarstva,

– predlaga razdelitev sredstev namenjenih za spodbujanje razvoja gospodarstva,

– opravlja in odloča o drugih nalogah, ki so povezane z delom odbora.

8. člen

Odbor predlaga občinskemu svetu sprejem odločitev iz njegovega področja dela.

9. člen

Odbor ima predsednika in šest članov.

Odbor izvoli občinski svet na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Predsednik odbora zastopa odbor in podpisuje akte iz njegove pristojnosti.

Strokovno – tehnična dela za odbor opravlja upravni organ občine Litija, ki je zadolžen za to področje.

Odbor predlaga županu podpis pogodbe o oddaji del.

10. člen

Odbor je za svoje delo odgovoren Občinskemu svetu občine Litija in je dolžan najmanj enkrat letno poročati o svojem delu občinskemu svetu, na osnovi njegove zahteve pa tudi večkrat.

11. člen

Odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 061-08-1/95

Litija, dne 16. februarja 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Litija
Franci Rokavec l. r.

847.

Na podlagi 30. in 31. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 – odločba US RS, 45/94 – odločba US RS in Uradni list RS, št. 57/94) v zvezi s 5. in 7. členom statutarnega odloka o začasnih organizacijah in delovanju občine Litija (Uradni list RS, št. 7/95) v zvezi s 30. členom zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 28/83) in 38. ter 44. členom zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) je Občinski svet občine Litija na 3. seji dne 16. 2. 1995 sprejel

O D L O K
o ustanovitvi in začasnih pristojnostih občinskega
odbora stavbnih zemljišč

1. člen

S tem odlokom se ustanovi občinski odbor stavbnih zemljišč (v nadaljevanju: odbor), ki je svetovalno-izvršilni organ občine za to področje.

2. člen

Občina Litija s 1. 1. 1995 prevzema vse pravice in dolžnosti Sklada stavbnih zemljišč v občini Litija, ustanovljenega z odlokom Skupščine občine Litija (Uradni list RS, št. 39/85).

3. člen

Odbor prevzame vse pravice in dolžnosti upravnega odbora sklada stavbnih zemljišč. Odbor v imenu občine gospodari z občinskimi stavbnimi zemljišči in finančnimi sredstvi nadomestila stavbnih zemljišč ter drugimi namenskimi sredstvi za pripravo in urejanje stavbnih zemljišč, ki se vodi v posebni podpartiji občinskega proračuna občine Litija. Evidenca vplačil in izplačil se vodi v oddelku za finance ločeno po krajevnih skupnostih.

4. člen

Odbor skrbi, da se vzpostavi in vodi evidenca vsega nepremičnega premoženja v občini.

Odbor pripravlja dolgoročni in letni program investicijskih del, ki se financirajo iz nadomestil stavbnih zemljišč. Pripravlja predlog finančnega načrta za udejanjanje dolgoročnega in letnega programa. Pripravlja in sprejema investicijske programe. Skrbi – vodi izvajanje investicijskih programov ter na podlagi razpisov odloča o oddaji investicijskih del izvajalcem. Vodi izvajanje investicijskih programov, zagotavlja investicijski in projektni nadzor ter prevzema dokončna dela. Pripravlja predlog za določitev višine točke za nadomestilo stavbnega zemljišča. Obravnava predloge za nakup in prodajo zemljišč. Pripravlja predloge za izdelavo prostorsko izvedbenega akta, ki naj se vključijo v občinski program izdelave prostorsko izvedbenega akta. Skrbi za tekoče spremljanje podatkov za odmero nadomestil stavbnega zemljišča. Odloča o vlogah za odlog plačil nadomestila stavbnih zemljišč in o drugih nalogah, ki so povezane z delom odbora za to področje.

5. člen

O nakupu in prodaji zemljišča, na predlog odbora, odloča občinski svet.

Pogodbe o prodaji in nakupu zemljišča ter o oddaji investicijskih del podpisuje župan.

6. člen

Odbor ima predsednika in šest članov.

Odbor izvoli občinski svet na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Predsednik odbora zastopa odbor in podpisuje akte iz njegove pristojnosti.

Strokovna in tehnična opravila za odbor opravlja upravni organ Občine Litija, ki je zadolžen za to področje.

7. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka prenehajo veljati določbe odloka o ustanovitvi sklada stavbnih zemljišč v občini

Litija (Uradni list SRS, št. 39/85), ki so v nasprotju s tem odlokom.

Statut sklada stavbnih zemljišč občine Litija (sprejet dne 17. 1. 1986) preneha veljati s 1. 1. 1995.

8. člen

Odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 401-08-3/95

Litija, dne 16. februarja 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Litija
Franci Rokavec l. r.

LJUTOMER

848.

Na podlagi 26. člena zakona o političnih strankah (Uradni list RS, št. 62/94), v zvezi s 23. členom istega zakona je Občinski svet občine Ljutomer na seji dne 13. marca 1995 sprejel

S K L E P
o načinu financiranja političnih strank v Občini
Ljutomer

I

Stranke, katerih listam so pripadli mandati za člane občinskega sveta, pripadajo sredstva iz proračuna Občine Ljutomer v višini 30 tolarjev za vsak dobljeni glas na volitvah za občinski svet.

II

Sredstva se strankam dodeljujejo mesečno na njen žiro račun.

III

Znesek iz I. točke tega sklepa se mesečno usklajuje z indeksom rasti drobnoprodajnih cen po zadnjih znanih podatkih Zavoda RS za statistiko.

IV

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se s 1. 1. 1995.

Št. 401-1/95-OS

Ljutomer, dne 13. marca 1995.

Predsednica
Občinskega sveta
občine Ljutomer
Darja Odar l. r.

MENGEŠ**849.**

Na podlagi 4. člena zakona o javnih glasilih (Uradni list RS, št. 18/94) in na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi je Občinski svet občine Mengeš v skladu z določbami začasnega poslovnika na seji dne 1. 2. 1995 sprejel

O D L O K**o prevzemu izdajateljstva javnega glasila MENGŠAN**1. člen
(vsebina)

S tem odlokom se ureja prenos izdajateljstva javnega glasila MENGŠAN, ki ga je ustanovila Krajevna skupnost Mengeš s sklepom sveta z dne 19. 10. 1993 ter druge zadeve, ki so pomembne za izdajo časopisa.

2. člen
(prevzem izdajateljstva)

Občinski svet občine Mengeš z dnem uveljavitve tega odloka prevzame izdajateljstvo javnega glasila MENGŠAN. Z istim dnem dosedanji izdajatelj družba MI AMIGO d.o.o. preneha z izdajanjem tega javnega glasila.

3. člen
(sedež)

Sedež časopisa je v Mengšu, Slovenska 30.

4. člen
(žig)

Časopis ima žig okrogle oblike premera 32 mm z besedilom: MENGŠAN, GLASILO OBČINE MENGEŠ.

5. člen
(jezik)

Časopis izhaja v slovenskem jeziku.

6. člen
(izhajanje)

Časopis izhaja praviloma enkrat mesečno. Lahko izide tudi kot dvojna ali izredna številka.

Časopis izhaja v Mengšu in je namenjen občanom Občine Mengeš.

Časopis je brezplačen in ga prejema vsa gospodinjstva, obratovalnice in pravne osebe v občini.

7. člen
(namen, naloge in cilji)

Časopis je namenjen obveščanju javnosti o dogodkih, hotenjih in interesih občanov Občine Mengeš.

Časopis opravlja nalogo osrednjega informatorja o življenju in delu v Občini Mengeš.

Cilj časopisa je objavljati objektivnih in celovitih informacij na vseh področjih življenja in dela v Občini Mengeš.

8. člen
(uredniški odbor)

Časopis ima uredniški odbor, ki ga za štiriletno mandatno obdobje na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja imenuje občinski svet. Uredniški odbor mora biti imenovan tako, da so v njem s po enim članom zastopane vse politične stranke, ki so na zadnjih lokalnih volitvah dobile najmanj en mandat v občinskem svetu.

Občinski svet lahko uredniški odbor ali posameznega člana uredniškega odbora razreši pred iztekom mandata na predlog skupine najmanj treh članov občinskega sveta.

Uredniški odbor v skladu s programsko zasnovo časopisa, ki jo sprejme, spreminja in dopolnjuje občinski svet, določa in izvaja uredniško politiko ter vodi smotrno organizacijo dela.

Uredniški odbor dela na sejah, ki jih po potrebi, najmanj pa pred izdajo vsake številke, sklicuje in vodi odgovorni urednik.

Uredniški odbor mora o svojem delu enkrat letno pisмено poročati občinskemu svetu.

9. člen
(odgovorni urednik)

Odgovornega urednika praviloma izmed članov uredniškega odbora imenuje in razrešuje občinski svet. Za imenovanje in razrešitev odgovornega urednika se smiselno uporabljajo določbe tega odloka o imenovanju in razrešitvi uredniškega odbora.

Odgovorni urednik ureja in pripravlja besedila, opravlja uredniško delo ter sodeluje pri oblikovanju posamezne številke.

Odgovorni urednik izvaja tudi naloge in pooblastila po zakonu o javnem obveščanju ter skrbi za izvajanje kodeksa novinarske poklicne etike.

10. člen
(pravica do objavljanja)

Pravico do objavljanja v časopisu ima vsak občan, občinski organi, društva, organizacije in druge oblike asociacij.

Uredniški odbor lahko odkloni objavo članka le v primerih in pogojih iz zakona o javnem obveščanju, v primeru kršitve kodeksa novinarske poklicne etike ali če članek ni v skladu s programsko zasnovo časopisa.

11. člen
(tehnična in organizacijska opravila)

Posamezna tehnična in organizacijska opravila v zvezi z izdajanjem časopisa opravlja ustrezna služba v okviru občinske uprave. Občinski odbor pa lahko s pogodbo na podlagi predhodnega razpisa posamezna tehnična in organizacijska opravila prenese na zunanjega izvajalca.

12. člen
(viri financiranja)

- Viri financiranja časopisa so naslednji:
- proračunska sredstva izdajatelja;
 - prihodki od reklam in drugih sporočil;
 - drugi prihodki.

Časopis sme izhajati samo v okviru zagotovljenih sredstev.

13. člen
(poraba sredstev)

Sredstva iz 12. člena se smejo nameniti samo za:

- stroške priprave in tiska časopisa;
- stroške dostave;
- materialne stroške uredništva;
- avtorske honorarje;
- druge stroške, ki so neposredno povezani s pripravljanjem, urejanjem in izdajanjem časopisa.

Če se posamezna tehnična in organizacijska opravila v smislu 11. člena prenesejo na zunanjega izvajalca, smejo biti

v kalkulaciji pogodbene cene upoštevani samo stroški iz prvega odstavka tega člena.

14. člen
(finančno poslovanje)

Odredbodajalec finančnega poslovanja v okviru planiranih proračunskih in drugih virov je župan.

15. člen
(volilna kampanja)

V času volilne kampanje ob razpisu lokalnih volitev mora časopis del časopisnega prostora nameniti za predstavitev kandidatov in kandidatnih list. Lahko pa ga nameni tudi ob razpisu volitev v državni odbor in državni svet.

Podrobnejša pravila za objave iz prejšnjega odstavka v skladu z zakonom o volilni kampanji sprejme občinski svet.

Pravila iz drugega odstavka morajo biti takšna, da zagotavljajo enakopravnost vseh kandidatov in kandidatnih list.

16. člen
(prehodne določbe)

Občinski svet mora imenovati uredniški odbor in odgovornega urednika v roku 30 dni od uveljavitve tega odloka. Do imenovanja uredniškega odbora in odgovornega urednika funkcijo uredniškega odbora opravlja občinski svet, funkcijo odgovornega urednika pa opravlja predsednik občinskega sveta.

Do organiziranja ustrezne službe v okviru občinske uprave za izdajanje časopisa oziroma do sklenitve pogodbe v smislu 11. člena tehnična in organizacijska opravila v zvezi z izdajanjem časopisa opravlja družba MI AMIGO d.o.o.

Občinske strokovne službe morajo v roku osem dni od uveljavitve tega odloka Uradu za informiranje vlade Republike Slovenije sporočiti spremembe pri izdajanju časopisa, ki jih uvaja ta odlok.

17. člen
(končna določba)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 12/95
Mengeš, dne 1. februarja 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Mengeš
Andrej Kozelj, dipl. jur. l. r.

850.

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 - odločba US RS, 45/94 - odločba US RS, in Uradni list RS, št. 57/94) je Občinski svet občine Mengeš na 3. seji dne 23. 2. 1995 na predlog župana sprejel

S K L E P
o spremembi statutarnega sklepa Občine Mengeš

I

Prvi odstavek 1. točke statutarnega sklepa se spremeni tako, da glasi:

“Sedež Občine Mengeš je v Mengšu, Slovenska cesta 30.”

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od dneva sprejema sklepa.

Št. 20/95
Mengeš, dne 23. februarja 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Mengeš
Andrej Kozelj, dipl. jur. l. r.

MURSKA SOBOTA

851.

Na podlagi 12. in 20. člena pravilnika o enotni metodologiji za izračun prometne vrednosti stanovanjskih hiš in stanovanj ter drugih nepremičnin (Uradni list SRS, št. 8/87), 5. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 33/89) in statutarnega sklepa Mestne občine Murska Sobota (Uradni list RS, št. 8/95) je mestni svet na seji, dne 15. marca 1995 sprejel

S K L E P
o povprečni gradbeni ceni in povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč ter koristi za razlašeno stavbno zemljišče v Mestni občini Murska Sobota za leto 1995

1. člen

S tem sklepom se določa povprečna gradbena cena in povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč ter koristi za razlašeno stavbno zemljišče v Mestni občini Murska Sobota.

2. člen

Povprečna gradbena cena in povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v Mestni občini Murska Sobota iz leta 1994 kot osnovna elementa za izračun vrednosti stanovanjske hiše oziroma stanovanja v letu 1995 znašata:

- povprečna gradbena cena za en kvadratni meter uporabne stanovanjske površine znaša 103.222 SIT/m²
- povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč pa znašajo 15 % gradbene vrednosti zgradbe oz. objekta, od tega 10 % za napravo kolektivne rabe in 5 % za napravo individualne rabe.

3. člen

Korist za razlašeno stavbno zemljišče se določi v odstotku od povprečne gradbene cene, ki se je oblikovala v preteklem letu za en kvadratni meter stanovanjske površine v družbeni gradnji in znaša:

- na območju mesta Murska Sobota 1%, kar znaša 1.032 SIT/m²
- na območjih izven mesta Murska Sobota (Bakovci, Černelavci, Krog, Kupšinci, Markišavci, Nemčavci, Polana, Rakičan, Satahovci, Veščica) 0,8 %, kar znaša 826 SIT/m².

4. člen

Z dnem, ko začne veljati ta sklep, preneha veljati sklep o povprečni gradbeni ceni in povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v občini Murska Sobota za leto 1994 (Uradne objave, št. 2/94).

5. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 1995 naprej.

Št. 351-3/85-1

Murska Sobota, dne 15. marca 1995.

Predsednik
Mestnega sveta
občine Murska Sobota
Rudolf Horvat, dipl. jur. l. r.

852.

Na podlagi 1. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave RS (Uradni list RS, št. 33/91-I) in 40. člena zakona o cestah (Uradni list SRS, št. 2/88) in IV. točke statutarnega sklepa Mestne občine Murska Sobota (Uradni list RS, št. 8/95) je Svet Mestne občine Murska Sobota na seji dne 15. marca 1995 sprejel

S K L E P

o določitvi višine letnih povračil za uporabo cest za kmetijske traktorje v Mestni občini Murska Sobota za leto 1995

1. člen

Uporabniki cest plačujejo za kmetijske traktorje letna povračila – za dobo 12 mesecev – za uporabo cest glede na moč motorja v naslednjih višinah:

– do 16 kW	(do 25 KM)	2.000 SIT
– nad 18 kW do 28 kW	(od 26 do 40 KM)	3.100 SIT
– nad 28 kW do 46 kW	(od 41 do 63 KM)	3.800 SIT
– nad 46 kW do 60 kW	(od 64 do 82 KM)	4.700 SIT
– nad 60 kW	(nad 82 KM)	5.900 SIT

2. člen

Sredstva povračil iz 1. člena tega sklepa zbirajo krajevne skupnosti. Za zbiranje oziroma izterjavo pristojbin so odgovorni sveti krajevnih skupnosti.

3. člen

Sredstva, pridobljena iz povračil za uporabo cest za kmetijske traktorje, so dohodek krajevnih skupnosti in se uporabljajo za redno vzdrževanje in varstvo cest, ki so v upravljanju krajevnih skupnosti.

Vsak lastnik traktorja je dolžan, v skladu z zakonom o cestah, predpisano povračilo za uporabo cest plačati. Kolikor ne plača v določenem roku, se ga izterja po veljavnih predpisih.

4. člen

Višina povračil se med letom usklajuje v skladu z dviplom pristojbin za ostala motorna vozila. Sklep o tem sprejme mestni svet.

5. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 419-1/95-1

Murska Sobota, dne 15. marca 1995.

Predsednik
Mestnega sveta
občine Murska Sobota
Rudolf Horvat, dipl. jur. l. r.

NOVO MESTO**853.**

Na podlagi 9. člena zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list SRS, št. 5/82, 40/84, 29/86 in 1/91), 25. in 241. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS št. 25/83, 42/85, 47/87, 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/91, 13/93 in 66/93) in 11., 17. in 81. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95) je občinski svet na seji dne 23. 2. 1995 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvi cestnega prometa v naseljih v Občini Novo mesto

1. člen

V odloku o ureditvi cestnega prometa v naseljih v občini Novo mesto (Skupščinski Dolenjski list, št. 22/83, 10/85, 21/86, 9/88, 3/89 in Uradni list RS, št. 48/94, v nadaljnjem besedilu: odlok) se spremeni 46. člen tako, da se na novo glasi:

“Dovoz in odvoz blaga v ožje središče mesta je dovoljen v nočnem času od 19. do 6. ure, podnevi med 6. in 19. uro pa le z vozili skupne mase do 3 tone.

Dostava kruha, mesa, mleka in mlečnih izdelkov, sadja in zelenjave je dovoljena tudi od 6. do 19. ure, vendar le z vozili do 5 ton skupne mase.

Za promet pristojni občinski upravni organ lahko dovoli s posebnim dovoljenjem v posebno upravičenih primerih dovoz in odvoz blaga v času med 6. in 19. uro z vozilom, ki presega 3 tone skupne mase ter dovoz in odvoz kruha, mesa, mleka in mlečnih izdelkov, sadja in zelenjave z vozili, ki presegajo 5 ton skupne mase.

Pridobitev posebnega dovoljenja iz predhodnega člena in posebnega dovoljenja iz 30. člena odloka je vezana na predhodno sklenitev pogodbe o plačilu prevoznine. Višino prevoznine določi pristojni organ.

Dovoz in odvoz blaga se mora izvajati tako, da ni moten promet.

Dostavljeno blago mora biti umaknjeno z javnih prometnih površin, najkasneje v eni uri po dostavi.”

2. člen

V 57. členu se spremenita 6. in 16. alineja in sicer tako, da se 6. alineja na novo glasi:

“– dovaža in odvaža blago v nasprotju z določili 46. člena odloka” in 16. alineja tako, da se za “30.” doda “in 46.”.

3. člen

Za 57. členom se doda nov 57.a člen, ki se glasi:
 "Z denarno kaznijo 5000 SIT se lahko kaznuje takoj na mestu prekrška posameznik za storjen prekršek, naveden v 6. in 16. alineji 57. člena tega odloka, za storjen prekršek, naveden v preostalih alinejah 57. člena, pa z denarno kaznijo v višini 2250 SIT.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 34-09/80

Novo mesto, dne 23. februarja 1995.

Predsednik
 Občinskega sveta
 Mestne občine
 Novo mesto
Janez Mežan l. r.

854.

Na podlagi 43. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) je Občinski svet Postojna na 3. seji dne 9. 3. 1995 sprejel

SKLEP
o sprejemu zaključnega računa proračuna Občine
Postojna za leto 1994

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Postojna za leto 1994, ki izkazuje

	SIT
– prihodke	992,146.465
– odhodke	973,977.028
– presežek prihodkov nad odhodki	18,169.437

2. člen

Sestavni del zaključnega računa so tudi sredstva rezerv, ki izkazujejo:

	SIT
– prihodke	1,703.158
– odhodke	17.500
– presežek prihodkov nad odhodki	1,685.658

3. člen

Presežka izkazana v 1. in 2. členu tega sklepa se preneseta na ločeni račun proračuna Občine Postojna številka 52200-630-1061215 in sta predmet delitvene bilance.

Žiro račun proračuna in žiro račun sredstev rezerv odpravljeni občine se ukineta.

4. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 402-1/94

Josip Bajc, jur. l. r.
 Predsedujoči

855.

Na podlagi 29. in v zvezi s 33. členom zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in 54/94) je Občinski svet občine Postojna na 3. seji dne 9. 3. 1995 sprejel

STATUTARNI SKLEP

1. člen

Ta sklep ureja področje nalog Sklada stavbnih zemljišč v območju Občine Postojna.

2. člen

S tem sklepom se pooblašča župana, da odloča in za- stopa Občino Postojna v zadevah, ki se nanašajo na naloge Sklada stavbnih zemljišč po zakonu o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85, 33/89), odločbe ustavnega sodišča o razveljavitvi določb od 9. do 28. člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 24/92), odloka o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 23/91), odloka o ustanovitvi Sklada stavbnih zemljišč občine Postojna (Uradne objave, št. 30/85 in 22/90) in statuta sklada stavbnih zemljišč, in sicer za območje Občine Postojna.

3. člen

Župan predstavlja in zastopa sklad stavbnih zemljišč v obsegu pristojnosti, določenih za upravni odbor sklada.

4. člen

Ta sklep velja do sprejema sprememb odloka o ustanovitvi Sklada stavbnih zemljišč občine Postojna.

5. člen

Ta sklep je sprejet, ko ga z dvetretjinsko večino vseh članov sprejme občinski svet.

6. člen

Statutarni sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja od dneva objave.

Josip Bajc, jur. l. r.
 Predsedujoči

SLOVENJ GRADEC**856.**

Na podlagi 13. in 43. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) sta Mestni svet Slovenj Gradec na seji dne 21. 2. 1995 in Občinski svet Mislinja na seji dne 23. 2. 1995 sprejela

ODLOK

o zaključnem računu proračuna občine Slovenj Gradec
za leto 1994

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna občine Slovenj Gradec za leto 1994, katerega sestavni del je tudi zaključni račun sredstev rezerv in zaključni račun sredstev, izločenih na posebne partije žiro računov.

2. člen

Doseženi prihodki in odhodki po zaključnem računu za leto 1994 so naslednji:

I. PRORAČUN	SIT
– prihodki	965,434,219.29
– odhodki	949,575,333.62
– presežek prihodkov nad odhodki	15,858,885.67
II. SREDSTVA REZERVE	
– prihodki	696,943.00
– odhodki	696,721.50
– presežek prihodkov nad odhodki	221.50
III. SREDSTVA POSEBNE PARTIJE PRORAČUNA – ZDRAVSTVENO VARSTVO ŽIVALI	
– prihodki	3,688,330.61
– odhodki	3,663,543.10
– presežek prihodkov nad odhodki	24,787.51

3. člen

Z 31. 3. 1995 se odpravijo računi in podračuni, ki jih je imela odprte Občina Slovenj Gradec (seznam računov je priložen).

Salda sredstev, ki so na posameznih računih, se razporedijo med Mestno občino Slovenj Gradec (78,90 %) in Občino Mislinja (21,10 %), razen v primerih, ko je iz plačilnega prometa razvidno, da sredstva pripadajo posamezni občini.

Salda sredstev, ki so na računih, preko katerih je potekalo financiranje iz državnega proračuna, se prenašajo na posebne, novo odprte račune.

Delež delitve sredstev je izračunan glede na število prebivalcev po občinah, po stanju 30. 6. 1994.

4. člen

Presežek, ki se šteje v finančno izravnavo leta 1995, v znesku 14,591.000 SIT, se razporedi med Mestno občino Slovenj Gradec v znesku 11,512.000 SIT in Občino Mislinja v znesku 3,079.000 SIT.

5. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov proračuna občine Slovenj Gradec za leto 1994 je sestavni del tega odloka.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 401-1/95

Slovenj Gradec, dne 21. februarja 1995.

Mislinja, dne 23. februarja 1995.

Predsednik
Mestnega sveta Slovenj Gradec
Niko R. Kolar l. r.

Predsednik
Občinskega sveta Mislinja
Dominik Javornik l. r.

**Bilanca
prihodkov in odhodkov proračuna Občine Slovenj
Gradec za leto 1994**

v tolarjih

PRIHODKI	
Prenos sredstev iz leta 1993	1,920.762,96
Izvirni prihodki	588.648.244,12
Finančna izravnava	295.258.000,00
Drugi prihodki	79.607.212,21
Skupaj prihodki	965.434.219,29
ODHODKI	
Sredstva za splošno porabo	214.085.125,00
Sredstva za družbene dejavnosti	449.608.000,00
Sredstva za gospodarsko infrastrukturo	178.990.658,63
Sredstva za obrambo in zaščito ter požarno varnost	17.718.778,74
Drugi odhodki	11.975.518,35
Sredstva rezerve	441.900,00
Vračilo sredstev	76.755.352,90
Skupaj odhodki	949.575.333,62
Prenos sredstev v naslednje leto	15.858.885,67

857.

Na podlagi 6. in 8. člena statutarnega sklepa Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 7/95) in 38. člena navodila o vsebini in metodologiji izdelave strokovnih podlag in prostorskih sestavin planskih aktov občin (Uradni list SRS, št. 20/85) je župan Mestne občine Slovenj Gradec dne 17. 3. 1995 sprejel

S K L E P

**o javni razgrnitvi programskih zasnov za Obrtno –
skladiščno cono Slovenj Gradec (sprememba v
industrijsko cono)**

I

Javno se razgrnejo programske zasnove za Obrtno – skladiščno cono Slovenj Gradec – sprememba v Industrijsko cono, ki jo je izdelal oddelek za urejanje in varstvo okolja pri Mestni občini Slovenj Gradec pod št. 35101 – 86/94 v mesecu marcu 1995.

II

Programske zasnove bodo razgrnjene v prostorih avle Mestne občine Slovenj Gradec, Šolska ul. 5, in sicer za dobo 30 dni od dneva objave sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

Pripombe se pisno posredujejo na Mestno občino Slovenj Gradec – Oddelek za urejanje in varstvo okolja. Rok za oddajo pripomb poteče zadnji dan razgrnitve.

III

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35101 – 86/94

Slovenj Gradec, dne 17. marca 1995.

Župan
Mestne občine Slovenj Gradec
Janez Komljanec l. r.

858.

Na podlagi 6. in 8. člena statutarnega sklepa Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 7/95) in 46. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86) je župan Mestne občine Slovenj Gradec dne 17. 3. 1995 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Slovenj Gradec za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega plana občine Slovenj Gradec za obdobje 1986–1990 s podaljšano veljavnostjo

I

Javno se razgrne osnutek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Slovenj Gradec za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega plana Občine Slovenj Gradec za obdobje 1986–1990.

Vsebinska se nanaša na naslednja področja in območja:

1. V kartografskem delu sprememb in dopolnitev dolgoročnega plana Občine Slovenj Gradec za obdobje 1986–2000 – prečiščeno besedilo (Uradni list RS, št. 21/90) se v poglavju "Zasnova razvoja dejavnosti v prostoru" spremeni prvotno besedilo:

Posamezne delovne organizacije imajo na obstoječih lokacijah še dovolj prostora za manjše širitve in dopolnitve, druge pa bomo usmerjali v industrijsko cono Pameče.

Izpusti se: , druge bomo usmerjali v industrijsko cono Pameče.

2. Srednjeročni družbeni plan občine Slovenj Gradec za obdobje 1986–1990 (Uradni list SRS, št. 17/87), spremenjen in dopolnjen z aktom spremembe in dopolnitve družbenega plana občine Slovenj Gradec za obdobje 1986–1990 (Uradni list SRS, št. 23/89), se spremeni oziroma dopolni v naslednjih poglavjih:

Poglavje – Urejanje prostora in varstvo okolja

Podpoglavje A "Posegi v prostor – urejanje prostora" se pri površini za potrebe industrije – doda alineja, ki se glasi:

– Obrtno skladiščna cona Slovenj Gradec se spremeni v industrijsko cono.

Podpoglavje F "Program priprave prostorsko izvedbenih aktov"

Spremeni se: Zazidava (območje)

Namesto Obrtno skladiščna cona Slovenj Gradec (Kograd, Lesna) se glasi: Industrijska cona Slovenj Gradec.

Poglavje "Strokovne podlage za posamezna območja zazidav" (Programske zasnove) se dopolni tako, da se za številko 14 doda:

15. – Obrtno skladiščna cona Slovenj Gradec (OSC) – sprememba v Industrijsko cono Slovenj Gradec.

II

Osnutek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planov občine Slovenj Gradec bo razgrnjen v avli Mestne občine Slovenj Gradec, Šolska ulica 5, in sicer za dobo 30 dni od dneva objave sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

Pripombe se pisno posredujejo na Mestno občino Slovenj Gradec, Oddelku za urejanje in varstvo okolja. Rok za pripombe poteče zadnji dan razgrnitve.

III

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35101 -73/95

Slovenj Gradec, dne 17. marca 1995.

Župan
Mestne občine Slovenj Gradec
Janez Komljanec l. r.

ŠMARJE PRI JELŠAH

859.

Na podlagi 50. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) in 11. člena začasnega poslovnika občinskega sveta z dne 21. 12. 1994 Občinski svet občine Šmarje pri Jelšah na 3. seji z dne 1. 3. 1995 sprejel

S K L E P

o uskladitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v letu 1995

I

Usklajena vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v letu 1995 znaša 0,084 SIT.

II

Vrednost točke iz tega sklepa se uporablja od 1. januarja 1995 dalje.

III

Ta sklep prične veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-01/95

Šmarje pri Jelšah, dne 1. marca 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Šmarje pri Jelšah
Vincencij Habjan, dipl. jur. l. r.

DRŽAVNI ZBOR

860.

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o prevzemu dolgov in lastninskem preoblikovanju Splošne plovbe, p. o., Portorož

Razglašam zakon o prevzemu dolgov in lastninskem preoblikovanju Splošne plovbe, p. o., Portorož, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. marca 1995.

Št. 012-01/95-19

Ljubljana, dne 23. marca 1995.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O PREVZEMU DOLGOV IN LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU SPLOŠNE PLOVBE, P. O., PORTOROŽ

1. člen

Republika Slovenija prevzema del dolga Splošne banke Koper, d.d., iz naslova deviznega kredita za refinanciranje oziroma reprogramiranje, pridobljenega po pogodbi z Ljubljansko banko, d.d., z dne 28. 5. 1990, skladno z Novim finančnim sporazumom z dne 10. 9. 1988, v višini tolarске protivrednosti 75.000.000 USD skupaj s sorazmernim delom obresti in stroškov kredita ter hkrati pridobi v enaki višini del njenih terjatev do Splošne plovbe, p. o., Portorož iz naslova deviznih kreditov po pogodbi št. 8-RFS-89 z dne 9. 3. 1990.

Pogodbe, potrebne za ugotovitev prenosa terjatev in obveznosti v skladu s prejšnjim odstavkom, sklene v imenu Republike Slovenije minister, pristojen za gospodarske dejavnosti.

2. člen

Podjetje Splošna plovba, p.o., Portorož se na podlagi tega zakona preoblikuje v družbo z omejeno odgovornostjo, katere edini družbenik je Republika Slovenija.

3. člen

Terjatve do Splošne plovbe, p.o., Portorož, ki jih Republika Slovenija pridobi v skladu s 1. členom tega zakona, prenehajo z vpisom družbe iz prejšnjega člena v sodni register.

4. člen

Akt o ustanovitvi družbe iz 2. člena tega zakona sprejme Vlada Republike Slovenije najkasneje v 70 dneh po uveljavitvi tega zakona.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 300-01/95-23/1

Ljubljana, dne 15. marca 1995.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožef Školč l. r.

861.

Državni zbor Republike Slovenije na podlagi tretjega odstavka 20. člena zakona o nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo (Uradni list RS, št. 49/92) po obravnavi na seji dne 22. marca 1995 objavlja

SPREMEMBO POROČILA
o gospodarskih družbah, podjetjih ali zavodih

za katere v skladu s prvim odstavkom 20. člena zakona o nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo velja prepoved poslovanja z državo, javnimi podjetji in javnimi zavodi (Uradni list RS, št. 55/93, 66/93, 22/94 in 61/94):

črtata se podjetji:

13. OIKOS DESIGN d.o.o.

Sedež: Kumrovska 9, Ljubljana.

24. ZEFIR, podjetje za trgovino, gostinstvo in turizem, zastopanje, posredovanje, servis, uvoz in izvoz, d.o.o.

Sedež: Kraška 21, Ljubljana.

dodajo se podjetja:

27. FEMI-NINA, podjetje za svetovanje in trgovino, d.o.o.

Sedež: Kolarjeva 24, Ljubljana.

28. RIBA - Ljubljana, eksport, import, zastopstva, d.o.o.

Sedež: Brilejeva 15, Ljubljana.

29. HI-TI, svetovanje, montaža in trgovina, d.o.o.

Sedež: Vodovodna 6a, Logatec.

30. HIDA plus, podjetje za posredovanje v prometu nepremičnin in opreme, d.o.o.

Sedež: Koželjeva 6, Ljubljana.

31. KLIM, podjetje za gradbeništvo, proizvodnjo električne energije in trgovino d.o.o.

Sedež: Plavški rovt 7c, Jesenice.

Št. 432-03/93-1/3

Ljubljana, dne 22. marca 1995.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožef Školč l. r.

REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI

862.

Na podlagi drugega odstavka 24. člena zakona o ureditvi določenih vprašanj s področja varnosti železniškega prometa (Uradni list SRS, št. 28/81 in 38/86) izdaja minister za promet in zveze

O D R E D B O

o dopolnitvi odredbe o prepovedi uporabe cestno-
železniških prehodov

I

V 7. točki pod I. odredbe o prepovedi uporabe cestno-železniških prehodov (Uradni list RS, št. 26/91-I, 28/91-I in 29/94) se za podpičjem na koncu stavka doda številka 77.425.

II

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 347-40/95

Ljubljana, dne 15. marca 1995.

Igor Umek, dipl. ek. l. r.
Minister
za promet in zveze

BANKA SLOVENIJE

863.

Na podlagi 42. člena zakona o deviznem poslovanju (Uradni list RS, št. 1/91-I in št. 71/93), drugega odstavka 20. člena in 44. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) in drugega odstavka 12. člena zakona o poravnavanju obveznosti iz neizplačanih deviznih vlog (Uradni list RS, št. 7/93) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah sklepa o najmanjšem
znesku deviz, ki ga morajo imeti pooblašene banke

1

V prvem odstavku 1. točke sklepa o najmanjšem znesku deviz, ki ga morajo imeti pooblašene banke (Uradni list RS, št. 80/94, 5/95 in 11/95) se zamenja tabela z novo tabelo, in sicer:

1. Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana	292,7 mio ECU
2. Nova Kreditna banka Maribor d.d., Maribor	188,0 mio ECU
3. Abanka d.d., Ljubljana	92,3 mio ECU
4. Banka Creditanstalt d.d., Ljubljana	13,7 mio ECU
5. Hipotekarna banka d.d., Brežice	2,5 mio ECU
6. Bank Austria d.d., Ljubljana	81,2 mio ECU
7. Probanka d.d., Maribor	9,2 mio ECU
8. Slovenska investicijska banka d.d., Ljubljana	7,7 mio ECU
9. SKB banka d.d., Ljubljana	129,0 mio ECU
10. UBK banka d.d., Ljubljana	5,0 mio ECU
11. Slovenska zadružna kmetijska banka d.d., Ljubljana	6,4 mio ECU
12. Komercialna banka Triglav d.d., Ljubljana	5,0 mio ECU
13. Banka Celje d.d., Celje	62,3 mio ECU
14. Splošna banka Koper d.d., Koper	108,9 mio ECU
15. Gorenjska banka d.d., Kranj	69,2 mio ECU

16. Dolenjska banka d.d., Novo mesto	39,8 mio ECU
17. LB Banka Domžale d.d., Domžale	21,2 mio ECU
18. LB Banka Zasavje d.d., Trbovlje	9,5 mio ECU
19. LB Posavska banka d.d., Krško	7,5 mio ECU
20. LB Splošna banka Velenje d.d., Velenje	17,5 mio ECU
21. LB Koroška banka d.d., Slovenj Gradec	20,7 mio ECU
22. LB Pomurska banka d.d., Murska Sobota	41,3 mio ECU
23. Banka Noricum d.d., Ljubljana	2,5 mio ECU
24. Ljudska banka d.d., Celje	5,0 mio ECU
25. M banka d.d., Ljubljana	2,5 mio ECU
26. Banka Vipa d.d., Nova Gorica	18,4 mio ECU
27. Krekova banka d.d., Maribor	24,8 mio ECU
28. Factor banka d.d., Ljubljana	2,5 mio ECU
29. Banka Societe Generale d.d., Ljubljana	2,5 mio ECU
30. Poštna banka Slovenije d.d	0,2 mio ECU
SKUPAJ	1.289,0 mio ECU

2

V 6. točki se datum zamenja z novim datumom "6. 4. 1995".

Ta sklep začne veljati 3. aprila 1995 in se od tega dne tudi uporablja.

Ljubljana, dne 21. marca 1995.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Guverner
dr. France Arhar l. r.

864.

Na podlagi četrtega odstavka 13. člena zakona o deviznem poslovanju (Uradni list RS, št. 1/91-I in 71/93) in drugega odstavka 20. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS št. 1/91-I) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P o načinu opravljanja menjalniških poslov

1

Menjalniški posel je odkup in prodaja ter ponujanje odkupa in prodaje tuje gotovine, kreditnih pisem, potovalnih in bančnih čekov ter drugih vrednotnic, ki se glasijo na tujo valuto (tujih plačilnih sredstev).

Menjalniške posle lahko opravljajo banke z dovoljenjem Banke Slovenije in pogodbeni menjalci. Pogodbeni menjalec dokazuje izpolnitev pogojev za opravljanje menjalniških poslov z nalepko Banke Slovenije.

Pogodbeni menjalci odkupujejo tujo gotovino in potovalne čeke ter prodajajo tujo gotovino v svojem imenu in za račun banke. Banke in pogodbeni menjalci opravljajo navedene posle z domačimi in tujimi fizičnimi osebami.

Menjalno mesto je prostorsko zaokrožena organizacijska enota, ki lahko obsega eno ali več blagajniških mest.

Blagajniško mesto je del menjalnega mesta, kjer blagajnik opravlja menjalniške posle.

2

Banka je dolžna predložiti Banki Slovenije sklenjeno pogodbo o opravljanju menjalniških poslov skupaj s seznamom menjalnih mest in seznanjati Banko Slovenije o spremembi pogodbe ali seznama menjalnih mest, kakor tudi o prenehanju veljavnosti pogodbe v roku petih delovnih dni po sklenitvi, spremembi ali prenehanju.

Banka sklene s posameznim pogodbenim menjalcem samo eno pogodbo o opravljanju menjalniških poslov in v

njej navede menjalna mesta. Pogodbeni menjalec sklene pogodbo o opravljanju menjalniških poslov za isto menjalno mesto samo z eno banko.

Pogodbeni menjalec pooblastil, pridobljenih s sklenitvijo pogodbe o opravljanju menjalniških poslov, ne more prenesti na tretjo osebo.

Banka lahko opravlja menjalniške posle tudi s pomočjo bankomatov. Poslovanja z bankomati ne more prenesti na pogodbenega menjalca.

3

Banka je dolžna:

– pogodbenemu menjalcu v skladu s pogodbo o opravljanju menjalniških poslov pošiljati navodila za opravljanje menjalniških poslov, obrazce potrdil o odkupu in prodaji ter druge obrazce, ki jih menjalec uporablja pri menjalniških poslih;

– s pogodbenim menjalcem določiti blagajniški maksimum tuje kot tudi tolarске gotovine za dnevno poslovanje pogodbenega menjalca;

– dnevno kontrolirati poročila, prejeta od pogodbenega menjalca;

– poročati Banki Slovenije o dnevnem odkupu in prodaji tujih plačilnih sredstev v banki in menjalnicah;

– kontrolirati menjalniško poslovanje na menjalnem mestu in

– seznanjati Banko Slovenije z ugotovitvami kontrole v rokih in na način, ki sta opredeljena v navodilu za izvajanje tega sklepa.

4

Banka vodi za vsako menjalno mesto tolarски račun, s katerega pogodbeni menjalec dviga in na katerega polaga gotovino. Račun je neobrestovan.

Pogodbeni menjalec zagotavlja vso potrebno tolarско gotovino za menjalniško poslovanje izključno prek tolarskega računa:

– z nakazili z žiro računa;

– s prodajo tuje gotovine.

Banka lahko odobri pogodbenemu menjalcu okvirni kredit, ki ga pogodbeni menjalec uporablja izključno za menjalniško poslovanje s pologom gotovine prek tolarskega računa v blagajno menjalnega mesta.

Pogodbeni menjalec lahko zagotavlja potrebno tujo gotovino za svoje menjalniško poslovanje tudi z nakupi pri banki. Pogodbeni menjalec zagotovi kritje za nakup tuje gotovine pri banki na tolarskem računu.

Pogodbeni menjalec lahko zadrži tujo gotovino v hrambi pri banki.

Banka vodi za vsako menjalno mesto evidenco odkupov in prodaj tuje gotovine in evidenco tuje gotovine, ki jo prejme v hrambo.

Pogodbeni menjalec je dolžan s tolarskega računa nakazovati vsakih štirinajst dni na svoj žiro račun zaslužek, ustvarjen z menjalniškim poslovanjem.

Zaslužek je sprememba stanja na tem računu, nastala v času po zadnjem nakazilu, zmanjšana za dotacije tolarskega računa iz žiro računa in za dotacije iz morebitnih kreditov banke v istem času.

5

Pogodbeni menjalec je dolžan:

– zagotoviti ustrezne prostore za opravljanje menjalniških poslov;

– v prostorih za opravljanje menjalniških poslov zagotoviti blagajno oziroma druga sredstva za varno hrambo gotovine in potovalnih čekov;

– na vidnem mestu izven prostora namestiti napis "Menjalnica" v slovenskem in enem od svetovnih jezikov. V primeru, da pogodbeni menjalec v istem prostoru poleg menjalniških opravlja tudi druge posle, mora napis iz prejšnjega stavka namestiti tudi v delu prostora, kjer opravlja menjalniške posle;

– na vidnem mestu imeti nalepko Banke Slovenije iz 1. točke tega sklepa in ime banke, s katero ima sklenjeno pogodbo o opravljanju menjalniških poslov;

– na vidnem mestu imeti veljavno tečajno listo;
 – na vidnem mestu imeti obvestilo o višini provizije;
 – zagotoviti, da so delavci, ki opravljajo menjalniške posle, usposobljeni za opravljanje teh poslov ter da obvladajo slovenski in vsaj en svetovni jezik;
 – imeti na blagajniškem mestu izključno gotovinska sredstva, namenjena za menjalniško poslovanje, ki jih je s pologom v blagajno pridobil na način, predpisan s 4. točko;
 – odkupovati in prodajati tujo gotovino in odkupovati potovalne čeke po veljavni tečajni listi, ki jo oblikuje v skladu s pogodbo o opravljanju menjalniških poslov;
 – knjigovodsko ločiti menjalniško poslovanje od ostalega poslovanja, ki ga opravlja in zagotoviti ločeno hrambo gotovine in potovalnih čekov iz naslova menjalniškega poslovanja;
 – odvesti višek odkupljenih plačilnih sredstev nad blagajniškim maksimumom isti ali najkasneje naslednji delovni dan po odkupu svoji banki, kolikor pogodba o opravljanju menjalniških poslov ne določa drugače.

6

Na prevoznih sredstvih v mednarodnem potniškem prometu smejo opravljati menjalniške posle potujoči menjalci.

7

Pogodbeni menjalec izdela o opravljenem odkupu ali prodaji tujih plačilnih sredstev potrdilo v izvorniku in najmanj eni kopiji. Izvornik potrdila izroči stranki, kopijo pa hrani urejeno po zaporedju na menjalnem mestu.

8

Pogodbeni menjalec vodi blagajniški dnevnik za vsako blagajniško mesto na menjalnem mestu.

9

Pogodbeni menjalec sestavi dnevno poročilo o odkupu tuje gotovine, o odkupu tujih čekov in o prodaji tuje gotovine po valutah in šifrah osnov in sestavi zbirni obračun blagajne menjalnega mesta na predpisanih obrazcih. Poročila dnevno pošlje banki.

10

Pogodbeni menjalec je dolžan arhivirati dokumentacijo, povezano z menjalniškim poslovanjem in jo na zahtevo do zaključka kontrole menjalniškega poslovanja predložiti na vpogled.

11

Banka je dolžna razvezati pogodbo o opravljanju menjalniških poslov na zahtevo Banke Slovenije isti dan oziroma najkasneje naslednji delovni dan, kadar sama ali Banka Slovenije pri kontroli opravljanja menjalniških poslov dokončno ugotovi:

– da je pogodbeni menjalec namenoma onemogočil ali preprečil opravljanje kontrole menjalniškega poslovanja;
 – da pogodbeni menjalec ni odpravil nepravilnosti iz 4., 7., 8. in 10. točke, ugotovljenih pri predhodni kontroli.

Banka lahko razveže pogodbo o opravljanju menjalniških poslov v petih delovnih dneh od dokončne ugotovitve, da je pogodbeni menjalec nepravilno poročal oziroma je poročal v nasprotju z 9. točko tega sklepa.

12

Banka Slovenije seznam pogodbenih menjalcev, ki so jim pogodbe o opravljanju menjalniških poslov prenehale na način iz prejšnje točke tega sklepa, posreduje vsem bankam. Banke s temi pogodbenimi menjalci ne smejo skleniti pogodbe brez predhodnega soglasja Banke Slovenije.

13

Tiskani obrazci potrdil o odkupu in prodaji tujih plačilnih sredstev imajo natisnjene tekoče zaporedne številke, tiskajo se v blokih v okviru določenih serijskih števil ter na traku obračunskih strojev.

Banke in pogodbeni menjalci morajo voditi evidenco prejetih in porabljenih obrazcev potrdil iz 3. in 7. točke tega sklepa.

14

Pogodbeni menjalec lahko za izdelovanje potrdil o odkupu in prodaji tujih plačilnih sredstev uporablja računalniško tehnologijo, če programska oprema, s katero namerava izdelovati potrdila iz 7. točke, zagotavlja, da so potrdila opremljena s tekočo zaporedno številko.

Tekoča zaporedna številka se ne sme ponoviti pri potrdilih, izdelanih na drugih menjalnih mestih istega pogodbenega menjalca in mora biti izbrana tako, da po vnosu prve zaporedne številke potrdila o odkupu in prodaji tujih plačilnih sredstev do konca predvidene serije potrdil ni več mogoče vplivati na oštevilčevanje potrdil.

Pogodbeni menjalec lahko uporablja računalniško tehnologijo tudi za evidentiranje menjave, vodenje blagajniškega dnevnika in vodenje ostale dokumentacije tako, da uporablja programe, ki zagotavljajo izdelovanje knjigovodskih listin in vodenje evidenc po načelih Slovenskih računovodskih standardov. Programsko opremo pregleda in odobri banka.

15

Pogodbeni menjalci, ki ob uveljavitvi tega sklepa že poslujejo, so dolžni uskladiti svoje poslovanje s tem sklepom najkasneje do 24. 4. 1995.

Programsko opremo, ki jo pogodbeni menjalci že uporabljajo, pregleda in odobri banka najkasneje do 1. 6. 1995.

16

Banke so dolžne najkasneje do 1. 6. 1995 zagotoviti usposabljanje delavcev, ki opravljajo menjalniške posle po programih, ki jih preverja Banka Slovenije.

Delavci, ki opravljajo menjalniške posle, morajo pridobiti dokazilo o usposobljenosti za opravljanje menjalniških poslov po programih iz prejšnjega odstavka najkasneje do 31. 12. 1995.

17

Navodila za izvajanje sklepa o načinu opravljanja menjalniških poslov izda guverner Banke Slovenije.

18

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS. S tem dnem preneha veljati sklep o načinu opravljanja menjalniških poslov (Uradni list RS, št. 17/91-I, 23/91-I, 32/91-I in 40/94).

Ljubljana, dne 21. marca 1995.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Guverner
dr. France Arhar l. r.

Popravek

V zakonu o prevozih v cestnem prometu, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 72-2594/94 z dne 24. XI. 1994, se prvi odstavek 58. člena pravilno glasi:

(1) Z denarno kaznijo najmanj 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domači ali tuji prevoznik – pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

Uredništvo

Popravek

V programu imunoprofilakse in kemoprofilakse za leto 1995, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 2-224/95, z dne 13. I. 1995, se v "Seznamu zdravnikov izvajalcev programa cepljenja za predšolske in šolske otroke" v regiji "LJUBLJANA" v občini "Vič" črta besedilo:

"Marina Praprotnik, zasebna otroška ambulanta"
 "Jana Frelj, zasebna otroška ambulanta"

dr. Božidar Voljč l. r.
Minister za zdravstvo

Popravek

Stran

V sklepu Banke Slovenije, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 15-796/95 z dne 16. III. 1995, se naslov pravilno glasi:

S K L E P**o merilih za ugotavljanje tržne koncentracije****Uredništvo****Popravek**

V sklepu o cenah dimnikarskih storitev, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 68-2428/94 z dne 28. X. 1994, se v 1. členu za poglavjem "141 CENE REŽIJSKIH UR" doda nov odstavek, ki se glasi:

"Osnovna cena storitev se poveča za 50% v primeru kurjenja na tekoče ali plinasto gorivo."

Mestna občina Ljubljana**Popravek**

V odloku o spremembi območja naselja Šmarje pri Jelšah in o uvedbi uličnega sistema v naselju Šmarje pri Jelšah, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 4/95 z dne 21. I. 1995, se besedilo 3. člena spremeni tako, da se besede Ulica Marice Nadlišek spremenijo in pravilno glasijo: "Ulica Marice Strnadove".

Suzana Smerdej, dipl. jur. l. r.
pravna svetovalka
Občine Šmarje pri Jelšah

informiranje, ki agencijo opredeljuje kot javni zavod in tistih določb, s katerimi so pristojnosti agencije dane njenemu svetu ali se zahteva soglasje vlade; in ugotoviti, da določba prvega odstavka 73. člena ni v neskladju z ustavo, če se razlaga tako, da preverjanje zakonitosti in pravilnosti izvajanja predpisov obsega tudi kontroliranje, inšpiciranje in revidiranje

ZAVOD ZA POKOJNINSKO IN INVALIDSKO ZAVAROVANJE

828. Sklep o uskladitvi pokojnin od 1. marca 1995	1414
829. Sklep o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za polno pokojninsko dobo	1415
830. Sklep o najvišji pokojninski osnovi	1415
831. Sklep o zneskih dodatka za pomoč in postrežbo	1415
832. Sklep o zneskih invalidnin za telesno okvaro	1416
833. Sklep o uskladitvi preživitnih po zakonu o preživitnem varstvu kmetov	1416
834. Sklep o znesku starostne pokojnine kmetov	1416
DRUGI REPUBLIŠKI ORGANI IN ORGANIZACIJE	
835. Pravilnik o opravljanju preizkusa strokovne usposobljenosti za opravljanje obrti podobne dejavnosti	1417
836. Statut Notarske zbornice Slovenije	1418
ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI	
837. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 1995 (Ljubljana)	1423
838. Statutarni sklep o določitvi sedeža in pečata Občine Cerknica	1423
839. Sklep o uvedbi samopriskevka Občine Gorenja vas–Poljane	1423
840. Poročilo o izidu referenduma za uvedbo krajevnega samopriskevka v delu KS Poljane	1424
841. Statutarni sklep Občine Grosuplje	1424
842. Statutarni sklep o začasnih organizaciji in delovnem področju skupne občinske uprave Občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje	1425
843. Statutarni sklep o pečatu Občine Grosuplje	1425
844. Začasni statutarni akt Občine Krško	1425
845. Odlok o ustanovitvi in začasnih pristojnostih občinskega odbora za finance Občine Litija	1427
846. Odlok o ustanovitvi in začasnih pristojnostih občinskih odborov Občine Litija	1428
847. Odlok o ustanovitvi in začasnih pristojnostih občinskega odbora stavbnih zemljišč Občine Litija	1429
848. Sklep o načinu financiranja političnih strank v Občini Ljutomer	1430
849. Odlok o prevzemu izdajateljstva javnega glasila MENGŠAN Občine Mengeš	1431
850. Sklep o spremembi statutarnega sklepa Občine Mengeš	1432
851. Sklep o povprečni gradbeni ceni in povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč ter koristi za razlaščno stavbno zemljišče v Mestni občini Murska Sobota za leto 1995	1432
852. Sklep o določitvi višine letnih povračil za uporabo cest za kmetijske traktorje v Mestni občini Murska Sobota za leto 1995	1433
853. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvi cestnega prometa v naseljih v Občini Novo mesto	1433
854. Sklep o sprejemu zaključnega računa proračuna Občine Postojna za leto 1994	1434
855. Statutarni sklep Občine Postojna	1434
856. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Slovenj Gradec za leto 1994	1434
857. Sklep o javni razgrnitvi programskih zasnov za Obrtno-skladiščno cono Slovenj Gradec (sprememba v industrijsko cono)	1435
858. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Slovenj Gradec za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega plana občine Slovenj Gradec za obdobje 1986–1990 s podaljšano veljavnostjo	1436
859. Sklep o uskladitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v letu 1995 v občini Šmarje pri Jelšah	1436
– Popravek zakona o prevozi v cestnem prometu	1439
– Popravek programa imunoprofilakse in kemoprofilakse za leto 1995	1439
– Popravek naslova sklepa Banke Slovenije	1440
– Popravek sklepa o cenah dimnikarskih storitev (Ljubljana)	1440
– Popravek odloka o spremembi območja naselja Šmarje pri Jelšah in o uvedbi uličnega sistema v naselju Šmarje pri Jelšah	1440

VSEBINA

Stran

DRŽAVNI ZBOR

860. Zakon o prevzemu dolgov in lastninskem preoblikovanju Splošne plovbe, p.o., Portorož	1436
861. Sprememba poročila o gospodarskih družbah, podjetjih ali zavodih	1437
818. Zneski drugih osebnih prejemkov in povračil poslancev Državnega zbora Republike Slovenije in delavcev služb Državnega zbora Republike Slovenije	1397
PREDSEDNIK REPUBLIKE SLOVENIJE	
819. Odlok o predčasnem odpustu s služenja vojaškega roka	1397
820. Odlok o predčasnem odpustu s služenja vojaškega roka	1397
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE	
821. Sklep o sofinanciranju podiplomskega študija	1398
REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI	
822. Odredba o določitvi mejnih prehodov, preko katerih se lahko rastline uvažajo, izvažajo oziroma prevažajo v tranzitu	1399
823. Poročilo o gibanju plač za januar 1995	1399
862. Odredba o dopolnitvi odredbe o prepovedi uporabe cestno-železniških prehodov	1437
BANKA SLOVENIJE	
863. Sklep o spremembah in dopolnitvah sklepa o najmanjšem znesku deviz, ki ga morajo imeti pooblaščenke banke	1437
864. Sklep o načinu opravljanja menjalniških poslov	1438
USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE	
824. Odločba o ugotovitvi, da drugi odstavek 15. člena v zvezi z 11. členom zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij ni v neskladju z ustavo	1400
825. Odločba o ugotovitvi, da zakon o Slovenskem odškodninskem skladu oziroma njegove določbe 9., 10., 11. in 12. člena niso v neskladju z ustavo	1404
826. Odločba o ugotovitvi, da sta bila sodni poslovnik za redna sodišča in razpored dela sodnikov Temeljnega sodišča v Ljubljani za leto 1993 v skladu z ustavo in zakonom	1407
827. Odločba o razveljavitvi določb zakona o Agenciji Republike Slovenije za plačilni promet, nadziranje in	